ஐந்தாம் தந்திரம்

[வாதுளாகமம்]

1. சுத்தசைவம்

(இயற்கைச் செந்நெறி)

1394. ஊரும் உலகமும் ஒக்கப் படைக்கின்ற

பேரறி வாளன் பெருமை குறித்திடின்

மேருவும் மூவுல காளி யிலங்கெழுந்

தாரணி நால்வகைச் சைவமு மாமே.[1]

(ப. இ.) ஊர் உலகம் உடல் உறுப்பு உண்பொருள் எல்லாம் கருவியின்றிக் கலந்தியக்கும் கருத்தளவானே படைத்தருள்கின்றவன் சிவன். அவன் இயல்பாக விளங்கும் முற்றுணர்வுடைய பேரறிவாளனாவன். அவன்றன் அளவிலாப் பெருமையை நாமறிந்த அளவில் குறிப்போமானால் மேருவாகிய பொன்மலையும், மூவுலகையும் ஒருங்கு ஆளும் அவன் (சிவபெருமான்) படைத்தருளும் உலகமும், சுத்தம், மிகுசுத்தம், மார்க்கம், கடுஞ்சுத்தம் என்னும் நால்வகைச் சைவமும் ஓர் புடை ஒப்பாகச் சொல்லலாம். அசுத்தம் - மிகுசுத்தம். நால்வகைச் சைவமும் சிவபெருமானின் நின்றே தோன்றுவன. துளக்கமில்லாத சிவபெருமானின் அளத்தற்கரிய பெருமையினுக்குப் பொன்மலையொப்பாகும். எங்கும் நூக்கமற நிறைந்து நிற்கும் இயல்பினுக்கு நிலவுலகம் ஒப்பாகும். தவறாது திருவடிப்பேறாம் மெய்ப்பயன் தருதற்கு நால்வகைச் சைவம் ஒப்பாகும். சுத்தம் - உண்மை, இயற்கை, நால்வகைச் சைவம் வருமாறு: இயற்கைச் செந்நெறி, மூ இயற்கைச் செந்நெறி, மெய்யுணர்வுச் செந்நெறி, மெய்கண்டார் செந்நெறி என்பன. இவற்றை முறையே, சுத்த சைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்க சைவம், கடுஞ்சுத்த சைவம் எனவும் கூறுப. அசுத்தம் என்பதில் 'அ' அப்பால் என்பதன் முதலெழுத்தாகும். எனலு மொன்று. செந்நெறி எனினும் சிவனெறி எனினும் ஒன்றே.

(அ. சி.) நால்வகைச் சைவம் - சுத்த சைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்க சைவம், கடுஞ்சுத்த சைவம். மேரு - பூமியின் மத்திய இரேகையும் நிரட்சர ரேகையும் சேரும் இடத்தில் இருந்து கடல் கொண்டடொழிந்த மேரு மலை. சுமேரு - வட துருவம் (North pole.) குமேரு - தென் துருவம் (South pole.) இங்கே நிலைதவறாமைக்கு உவமையாக வந்தது. மூவுலகு - பரந்து விரிந்த தன்மைக்கு உவமை. சைவம் - மெய்ப்பயன் தருவதற்கு உவமை.

(1)

1395. சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கண்டு

சித்தும் அசித்துஞ் சேர்வுறா மேநீத்த

சுத்தம் அசுத்தமுந் தோய்வுறா மேநின்று

நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு நேயமே.[2]

---

1. பண்ணின். 12. சண்டேசுரர், 9.

2. யாவையும். சிவஞானபோதம், 7.

" சத்தசத். சிவஞானசித்தியார், 7. 3 - 1.

(ப. இ.) நிலைத்த மெய்ப்பொருளாகிய சிவமும், நிலையாத பொய்ப் பொருளாகிய மாயாகாரிய உலகமும் திருவருட் கண்ணால் கண்டு, தூமாயை தூவாமாயை ஆகிய இரண்டிலும் மயங்குவதாகிய பற்றுக் கொள்ளாதுநின்று சுட்டுணர்வு சிற்றுணர்வாகிய சித்தும், உணர்வில்லதாகிய அசித்தும் தம்பால் தோன்றாமல் உள்ளம் கடந்த சுத்தமாகிய உண்மைச் சைவர்க்கு என்றும் யாண்டும் உள்ளதாகிய பெரும்பொருள் சிவன். அச் சிவன் அவர்கட்கு இறவாத இன்பவடிவாய் அன்பு செய்யப்படும் பொருளாவன். நேயம் - அன்பு செய்யப்படும் பொருள். சுத்தம் - தூமாயை; அசுத்தம் - தூவாமாயை. நூத்தல் - கடத்தல். பரம் - பெரும் பொருள்.

(அ. சி.) சத்து - மெய்ப்பொருள் ஆகிய பதி. அசத்து. மாயை. உடல். சதசத்து - உயிர். சித்து - ஞானம். அசித்து - அஞ்ஞானம். சுத்தம் - சுத்தமாயை. அசுத்தம் - அசுத்த மாயை. நித்தம் - நித்தியம். பரம் - சிவம்.

(2)

1396. கற்பன கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோகம்

முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே

சொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான

தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே.[1]

(ப. இ.) திருமுறை மெய்கண்ட நூல்களாகிய மெய்யுணர்வு நூல்களைத் திருவருள்சேர் நல்லாசான்பால் கற்று, அக் கல்விப் பேற்றான், எய்தக்கூடிய மெய்ப்பொருட் சேர்க்கையாம் சிவயோகத்துக்கு முன்னிலை சூலம் நோன்பு எனப்படுவன. அவ்விரண்டன் உணர்வும் பயிலப்பயிலக் கைகூடும். அம்முறையால் முன்னைப்பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளாகிய சிவத்தைப் பொருந்துவர். அதனால் மலமாயாகன்மங்களாகிய குற்றம் அறும். குற்றமறலும் தற்பரமாகிய விழுமிய முழுமுதற் சிவனைக் காண்பர். அங்ஙனம் கண்டுளோரே சைவசித்தாந்தர் எனப்படுவர். தொல்பதம் - பழம்பொருள். தற்பரம் - தானே பெரும் பொருள்.

(அ. சி.) கலைமன்னு மெய்யோகம் - நூல்களில் கண்ட உண்மையான யோகம். முற்பதம் - யோகத்திற்கு முந்திய சரியை, கிரியை. தொற்பதம் - தொல்பதம்; சமாதி நிலை.

(3)

1397. வேதாந்தஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்த

நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர்

பூதாந்த போதாந்த மாகப் புனஞ்செய்ய

நாதாந்த பூரணர் ஞானநே யத்தரே.[2]

(ப. இ .) மெய்ப்பொருளை ஐயம் திரிபற விளக்கும் சைவசித் தாந்தமே உண்மை வேதாந்த (2139) மாகும். சித்தாந்தப் பெருநெறி நிற்பாரே நாதமுடிவாகிய சிவனைக் கண்டு இன்புறுவோராவர்; பிறப்பிறப்பாகிய தடுமாற்றம் இலராவர்; பூதமுடிவும் அறிவு முடிவும் கைவரத் தத்துவ

---

1. புறச்சமய. சிவஞானசித்தியார், 8. 2 - 1.

2. சுவையொளி. திருக்குறள், 27.

மாகிய மெய்க்கூட்டங்களை அடக்குதலாகிய செம்மை நிலையினை எய்துவர்; இவர்களே தத்துவங் கடந்த நிறைபெரும் பொருளைச் சேர்ந்தோராவர். இவர்கள் பேரறிவுப் பிழம்பாம் பெரும் பொருட் சிவனை உணர்ந்து உணர்ந்து ஒப்பிலா இன்பமுறும் ஒண்மையராவர். நேயத்தர் - உணரப்படும் பொருளை உணர்ந்தடைந்தவர்.

(அ. சி.) வேதாந்தம்...சித்தாந்தம் - சுத்த சைவ சித்தாந்தமே வேதங்களின் முடிவு. பூதாந்தம் - பூதங்களின் முடிவு. போதாந்தம் - ஞான முடிவு. புனம் செய்ய - ஐம்புலக் காட்டினைப் பண்படுத்த.

(4)

---

2. அசுத்த சைவம்

(மூஇயற்கைச் செந்நெறி)

1398. இணையார் திருவடி ஏத்துஞ் சீரங்கத்து

இணையார் இணைக்குழை யீரணை முத்திரை

குணமா ரிணைக்கண்ட மாலையுங் குன்றாது

அணைவாஞ் சரியை கிரியையி னார்க்கே.[1]

(ப. இ.) தமக்குத் தாமே ஒப்பாகிய நூலுணர்வு நுகர்வுணர்வுகளாகிய இரண்டு திருவடிகளையும் தொழுந் தன்மையருடம்பு சிறப்புடம்பாகும். அவர்கட்கு இரண்டு குண்டலங்கள் காதணியாகக் காணப் பெறும் திருநூறும், திருவைந்தெழுத்தும், அறிவடையாள அங்கையும், நற்பண்பு வாய்ந்த தலையினும் மார்பினுமாகிய இரண்டு சிவமணி

மாலைகளும் குறையாது என்றும் பொருந்துவனவாகும். இத்தகையோர் சூலத்தர் நோன்பினர் என்றழைக்கப் பெறுவர். சூரங்கம் - சிறப்புடம்பு.

(அ. சி.) சூரங்கம் - சிறப்புற்ற சரீரம். ஈரணை முத்திரை - விபூதி அணிந்து அஞ்செழுத்தைச் செபித்துச் சின்முத்திரையுடன். குணமார் - நற்குணத்தைக் கொடுக்கின்ற. இணை - இணைத்த. கண்டமாலை - உருத்திராக்க மாலை. குன்றாது - தவறாது.

(1)

1399. காதுப்பொ னார்ந்த கடுக்கன் இரண்டுசேர்த்து

ஓதுந் திருமேனி யுட்கட் டிரண்டுடன்

சோதனை செய்து துவாதெச மார்க்கராய்

ஓதி யிருப்பார் ஒருசைவ ராகுமே.[2]

(ப. இ.) பொன்னாலாகிய இரண்டு காதணியும், சிவமணி வடமாகிய உட்கட்டிரண்டும் உடையராய் வழியாறினையும் ஆசானருளால் உண்மை காண்டலாகிய தூய்மை செய்து. ஐந்தெழுத்தருமறை கோடலாகிய உபதேசம்பெற்று அதனை இடையறாது ஓதியிருப்பர். அவர் ஒப்பில்லாத சிறந்த சைவராவர். உபதேசத்தைப் பெற்றவர் மெய்கண்டார் என்று அழைக்கப் பெறுவர்.

---

1. பிறப்பொக்கும். திருக்குறள், 972.

2. தோலும். 8. திருக்கோத்தும்பி, 18.

(அ. சி.) சோதனை செய்து - அத்துவா சோதனை செய்து. இது நிர்வாண தீக்கையில் செய்யக்கூடியது.

(2)

1400. கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர்

கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டாய் அரும்பொருள்

கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாங்

கண்டங்கள் கண்டோர் கடுஞ்சுத்த சைவரே.[1]

(ப. இ.) நாவலந்தீவு முதலிய நிலவுலகங்கள் ஒன்பது பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வொன்பது கண்டங்களையும் இறையுறை திருப்பதிகளாகக் கண்டு வழிபட்டு வலஞ்செய்து வந்தவர், அங்ஙனம் விளங்கும் சிவபெருமானின் அருவம் நான்கு, உருவம் நான்கு, அருவுருவம் ஒன்று ஆகிய ஒன்பது திருமேனிகளையும் கண்டவராவர். இவர்களே வேறுபட்ட பல அண்டங்களையும் அருட்காட்சியால் கண்டவராவர். இவர்கள் கடுஞ்சுத்த சைவர்

என அழைக்கப்படுவர். கடுஞ்சுத்த சைவர்: நிலைபேறான உண்மைச் சித்தாந்த சைவர். இச் சிறப்பினரையே அசுத்த சைவர் எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. அ: ஈண்டுத் தலைமை அழகு முதலிய சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும்.

(அ. சி.) கண்டங்கள் ஒன்பது - இப் பூமி. அண்டத்தின் பாகங்கள் ஒன்பது. கண்டு ஆய் - பார்த்து ஆராய்ந்த.

(3)

1401. ஞானி புவியெழு நன்னூ லனைத்துடன்

மோன திசையும் முழுஎண்ணெண் சித்தியும்

ஏனை நிலமும் எழுதா மறையீறுங்

கோனொடு தன்னையுங் காணுங் குணத்தனே.

(ப. இ.) திருவடியுணர்வு கைவந்த ஞானியர் ஏழுலகங்களிலும் நிலவும் நல்ல நூற்களுடன் வாய்வாளாநிலையும் எய்துவர்; அறுபத்து நான்கு கலைகளும், அவற்றால் ஏற்படும் அறுபத்துநான்கு பேறுகளும் பெறுவர். இவ்வுலகம் நீங்கிய ஏனை உலகங்களும், உணர்விலுணர்த்தும் எழுதாமறைமுடிவும் காண்பர். யாவர்க்கும் முதல்வனாம் சிவபெருமானையும் யாண்டும் அடிமையாம் தன்மை வாய்ந்த தம்மையும் மாசறக்காணும் வாய்மையராவர். மோனதிசை - மவுனநிலை வாய்வாளாமை. சித்தி - பேறு. வாள் - சொல். வாய்வாளாமை. சொல்லாடாமை எழுதாமறை: ஓசை; நாதம்.

(அ. சி.) புவியெழு நன்னூல் - பூமியின்கண் தோன்றிய நல்ல நூல்கள். மோன திசை - மவுன நிலை. ஏனை நிலம் - ஏனைய அண்டங்கள். எழுதா மறை - எழுதப்பட்ட வேதங்கள். (எழுதா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்). கோன் - சிவம் தன்னை - ஆன்மாவை.

(4)

---

1. சிவஞ்சத்தி. சிவஞானசித்தியார், 2. 4 - 2.

3. மார்க்க சைவம்

(மெய்யுணர்வுச் செந்நெறி)

1402. பொன்னாற் சிவசாத னம்பூதி சாதனம்

நன்மார்க்க சாதனம் மாஞான சாதனந்

துன்மார்க்க சாதனந் தோன்றாத சாதனஞ்

சன்மார்க்க சாதன மாஞ்சுத்த சைவர்க்கே.[1]

(ப. இ.) செம்பொன் அனைய சூலம் நோன்பு செறிவு அறிவு என்னும் நால்வகை நன்னெறியும், திருநூற்றுத்துணையும், ஆகிய இவை நன்னெறியாகிய சித்தாந்தச் செந்நெறி. பிறப்பு இறப்பிற் புகுத்தும் புன்னெறிக்கண்

என்றும் பொருந்தாத மனக்கோளும் நன்னெறியின் வழித்துணையாகும். மேற்கூறியனவாகிய செந்நெறி நிற்பாரே உண்மைச் சைவர் என்று அழைக்கப்பெறுவர். சுத்தம் - உண்மை; இயற்கை.

(அ. சி.) பொன்னாற் சிவசாதனம் - பொன்கட்டிய உருத்திராக்க மாலை. நன்மார்க்க சாதனம் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். துன்...சாதனம் - இவை சன்மார்க்கத்திற்கு அடைமொழிகள்.

(1)

1403. கேடறு ஞானி கிளர்ஞான பூபதி

பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தின்

ஊடுறு ஞானோ தயனுண்மை முத்தியோன்

பாடுறு சுத்தசை வப்பத்த நித்தனே.

(ப. இ.) மலம் அற்ற திருவடியுணர்வுசேர் ஞானி மெய்யுணர்வுச் சிறப்பினனாவன். அவனே குற்றமற்ற மறையும் முறையும் எனப்படும் வேதாந்த சித்தாந்தப் பகுதியிலுள்ள சிவசிவ என்னும் உயிர்போல் ஊடுறும் மெய்யுணர்வு கைவந்த தவத்தோனாவன். அவனே அவாவென்னும் பசையற்றோனாகிய உயிர்வாழ் உண்மை வீடுபேற்றினனாவன். அவனே பெருமைமிக்க உண்மைச் சைவக்கோட்பாட்டினனாவன். அவனே என்றும் நிலைபெற்றோனாவன். அவனே மெய்யுணர்வுச் செந்நெறியினனாவன்.

(அ. சி.) பாடு - குற்றம். வேதாந்த சித்தாந்தபாகம் வேதங்களின் முடியை ஒத்த சித்தாந்தப் பகுதி. தமிழ்ச் சிவஞான போதமே சித்தாந்த சாத்திரங்களில் முதன்மை பெற்றது. ஆகமங்களின் சாரமாயுள்ளது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் தமிழ் நான்மறைகளின் முடிபை ஒத்தது. வடமொழி வேதங்களுக்கு ஆகமங்கள் உடன்பாடு இல்லை. அவ் வேதங்களில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் பாகுபாடுகளும் இல்லை. இதனை வலியுறுத்தவே 'வேதாந்த சித்தாந்த பாகம்' என்றார் நாயனார். பாடு - பெருமை.

(2)

---

1. உரைதளர்ந். அப்பர், 5. 43 - 5.

1404. சுத்தம் அசுத்தந் துரியங்கள் ஓரேழுஞ்

சத்தும் அசத்துந் தணந்த பராபரை

உய்த்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை

அத்தன் அருட்சத்தி யாயெங்கு மாமே.

(ப. இ.) அசுத்தமாகிய புலம்பின்கண் நனவு கனவு உறக்கம் என்னும் மூன்றும், சுத்தமாகிய புரிவின்கண் நனவு கனவு என இரண்டும், பேருறக்கம் உயிர்ப்படங்கல் என்னும் இரண்டும் ஆகிய ஏழும், நிலைப்பதாகிய காரணமாயையும் நிலையாததாகிய காரிய மாயையும் நீங்கிய பராபரையாகிய திருவருள் ஆருயிரோடு பொருந்தியும் உயிர்க்கு உயிராகியும் நிற்பவளாவள். அவளே அத்தன் அருளாற்றலாகிய அன்னையாவள். அவளே எங்கும் நிறைந்து நின்று எவற்றையும் இயக்குபவளாவள். புலம்பு - கேவலம். புரிவு சுத்தம். உள் - உயிர்க்குயிர்.

(அ. சி.) தணந்த - நீங்கின. உள்ளாம் பராபரை - ஆன்மாவுக்கு உள்ளிருந்து நடத்தும் சத்தி.

(3)

1405. சத்தும் அசத்துந் தணந்தவர் தானாகிச்

சித்தும் அசித்துந் தெரியாச் சிவோகமாய்

முத்தியுள் ஆனந்த சத்தியுள் மூழ்கினார்

சித்தியு மங்கே சிறந்துள தானே.[1]

(ப. இ.) சத்து அசத்துக்களாகிய காரண காரிய மாயைகளை மலமற்றமையால் வேறுபடுத்துணரும் இயல்பு அகன்றவராவர். சிற்றுணர்வும் சுட்டுணர்வும் இல்லாச் சிவனிறைவில் அடங்கிச் சிவனே தானாகி வீடுபேற்றின்கண் இறவாத இன்ப இறைவியுள் அடங்கினவராவர். அவர்க்குப் பெரும்பேறும் சிறந்து விளங்கும். சிவ + அகம் = சிவோகம்; சிவநிறைவில் உறைதல்.

(அ. சி.) சிவோகமாய் - சிவமே ஆய்.

(4)

1406. தன்னைப் பரனைச் சதாசிவன் என்கின்ற

மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற

முன்னைப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை

உன்னத் தகுஞ்சுத்த சைவர் உபாயமே.

(ப. இ.) உண்மைச் சைவர்கள் உள்ளூற நினைத்து மேற்கொண்டு ஒழுகவேண்டிய வழிவகையான பொருள்கள் எட்டு. அவை : ஆருயிர், இயற்கைப் பேரறிவுப் பெரும்பொருள், அருளோனாகிய சதாசிவன், இறை, உயிர் தளை, தொன்மையாகிய ஆணவமலம், வீடுபேறு என்பன.

(அ. சி.) தன்னை - ஆன்மாவை. முன்னை அநாதியேயுள்ள. முன் கட்டை - அநாதியே ஏற்பட்ட ஆணவக் கட்டை.

(5)

1. அறிவரியான். சிவஞானசித்தியார், 12. 3 - 1.

1407. பூரணந் தன்னிலே வைத்தற்ற வப்போதம்

ஆரண மந்த மதித்தானந் தத்தோடு

நேரென ஈராறு நூதி நெடும்போகங்

காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே.

(ப. இ.) ஆருயிர், நிறைவாம் சிவத்துள் அடங்குதலாகிய முற்றுணர்வு எய்துதலும் பண்டைத் தன்முனைப்பாகிய சிற்றுணர்வு அறும். அதுவே மறைமுடிவாம். பேரின்பத்துடன் கலந்து, பன்னிரண்டாம் நிலையில் பெறப்படும் சிவ நுகர்வு முறையாக எய்தும். இவையனைத்தும் சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியாம். மதித்தல் - மத்தித்தல்: கலத்தல். மத்தித்தல் என்பது மதித்தலென ஆயது இடைக்குறை.

(அ. சி.) அற்ற அப்போதம் - ஒழிந்த அந்த ஆன்மபோதம். ஆரணம் அந்தம் - வேதாந்தம். மதித்த - கலந்த. ஈராறு நூதி - 12 ஆதாரங்களின் முடிவு.

(6)

1408. மாறாத ஞான மதிப்பற மாயோகந்

தேறாத சிந்தையைத் தேற்றிச் சிவமாக்கிப்

பேறான பாவனை பேணி நெறிநிற்றல்

கூறாகு ஞானி சரிதை குறிக்கிலே.

(ப. இ.) மெய்கண்டார் எல்லையற்ற என்றும் ஒரு படித்தாயிருக்கிற திருவடியுணர்வு கைகூடுதலால் பிறப்புக்கு வித்தாம் பெரிய யோகங்களைப் பொருளாகத் தெளியவொட்டாது உள்ளத்தைத் தெளிவித்துச் சிவனிலையமாக்குவர். முழுதுணர்பேறான சிவனையே நாடுதலாகிய பாவனைபேணி அந்நெறியில் உறைத்துநிற்றல் அறிவிற்சூலம் என்ப்படும் ஞானத்திற் சரியையாகும்.

(அ. சி.) மதிப்பு - எல்லை. பாவனை - சிவோகம் பாவனை. கூறாகு ஞானி சரியை - ஞானத்தில் சரியை.

(7)

1409. வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமமித் தியாதரர்

நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்

வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர்

சாதா ரணமன்ன சைவர் உபாயமே.

(ப. இ.) உலகியல் ஒழுக்கங்கூறும் மறைமுடிபு கண்டோர் பெரும் பொருளுணர்வு கைவரப் பெற்றோராவர். அருஞ்சைவர் தத்துவம் முப்பத்தாறன் முடிவினைக் கண்டோர் பிறவித் தடுமாற்றமில்லாத சிவ யோகியராவர். உலகியல் கடந்த உணர்வு நிலையாகிய சித்தாந்தத்தினைக் கண்டோர் பொதுச்சைவர்தம் வழிவகை யுணர்ந்தோராவர்.

(அ. சி.) வித்தியாதரர் - அறிந்தவர்.

(8)

1410. விண்ணினைச் சென்றணு காவியன் மேகங்கள்

கண்ணினைச் சென்றணு காப்பல காட்சிகள்

எண்ணினைச் சென்றணு காம லெணப்படும்

அண்ணலைச் சென்றணு காபசு பாசமே.[1]

(ப. இ.) வானத்தை இடமாகக்கொண்டு பொழிகின்ற பெரிய மேகங்களும் அவ் வானத்தைப் போய் ஒட்டாது. கண்ணினாற் காணப்படும் பல காட்சிப்பொருள்களும் கண்ணினைச்சென்று பொருந்தா. அவைபோல நாடுதலாகிய பாவனைக்கு அப்பால்பட்டதென்னும் சிவபெருமானாகிய அண்ணலை யான் என்னும் சிற்றறிவும் எனதென்னும் சுட்டறிவும் ஆகிய பசுபாசங்கள் சென்றணுகா (159) என்க.

(அ. சி.) வியன் - பரந்த.

(9)

1411. ஒன்றும் இரண்டும் இலதுமாய் ஒன்றாக

நின்று சமய நிராகார நீங்கியே

நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தாற்

சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே.[2]

(ப. இ.) 'பொன்னும் பணியும் போல்' பொருள் ஒன்றே என்னும் தன்மையும், 'இருளும் ஒளியும் போல்' வேறு என்னும் தன்மையும் இல்லாமல் 'உடலுயிர் கண் அருக்கன் அறிவொளி போல்' வேறன்மையாகிய புணர்ப்பாய் நின்று, திருவருளால் அன்பு செய்யப்படும் சிவனைச் சத்தி நிபாதமாகிய திருவருள் வீழ்ச்சியால் சென்று சிவமாம் பெருவாழ்வைப் பெற்றுப் பேரின்பம் உறுதல் சித்தாந்தப் பெரும்பேறாகும். இவ்வுண்மை வரும் சிவப்பிரகாசச் செந்தமிழாகமத் திருப்பாட்டானுணரலாம்:

"ஒன்றிரண்டாகி யொன்றின் ஒருமையாம் இருமையாகி

ஒன்றிலொன் றழியும் ஒன்றா தென்னினொன் றாகாதூயின்

ஒன்றிரும் புறழி னின்றாம் உயிரினைந் தொழிலும் வேண்டும்

ஒன்றிநின்றுணரும் உண்மைக் குவமை யாணவத்தொ டொன்றே."

- 10. 8.

மேலும் 'கட்டுங்கால் நார்முன்னாம் கண்ணிக்கண் பூமுன்னாம், ஒட்டிலிறை முன்னுயிர்பின் ஓது' என்னும் ஒப்புங் காண்க.

(அ. சி.) ஒன்று - ஏகான்மவதாம். இரண்டு - துவிதம். ஒன்றாக நின்று - சுத்த அத்துவிதமாய். சமய நிராகாரம் - மதநிந்தை. நேயத்தை - சிவத்தை.

(10)

---

1. பாசஞா. சிவஞானசித்தியார், 9.

" எவ்வுருவும். சிவஞானபோதம், 8. 4. 2.

2. புறச்சமயத். சிவப்பிரகாசம், 7.

4. கடுஞ்சுத்த சைவம்

(மெய்கண்டார் செந்நெறி)

1412. வேடங் கடந்து விகிர்தன்றன் பான்மேவி

ஆடம் பரமின்றி ஆசாபா சஞ்செற்றுப்

பாடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்படச்

சாடுஞ் சிவபோ தகர்சுத்த சைவரே.

(ப. இ.) செந்நெறிக்குக் கூறப்படும் திருக்கோலங்கள் ஏதும் இல்லாமல், கருத்தாலன்றிக் கருவியால் செய்விக்கும் தன்மையில்லாத முழுமுதற் சிவனைப் பொருந்தி ஆரவாரம் இல்லாமல் 'காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூன்றன் நாமங்'களையும் கெடுத்து, துன்பத்தினை விளைவிக்கும் பசைமலமும் தன்முனைப்பும் அற்றொழிய திருவடியுணர்வு வந்து துணையாகும் மெய்யுணர்வினர் சிவபோதகர் எனப்படுவர். இவர்களே உண்மைச் சைவராவர். சாடுதல் - ஒருசார் துணையாதல். பசை மலம் - வாசனாமலம்; நசை.

(அ. சி.) விகிர்தன் - சிவன். ஆசாபாசம் - ஆசை, பாசம். பாடொன்று - துன்பம் பொருந்திய. போதகர். ஞானிகள்.

(1)

1413. உடலான ஐந்தையும் ஓராறும் ஐந்தும்

மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நாவப்

படலான கேவல பாசந் துடைத்துத்

திடமாய்த் தனையுறல் சித்தாந்த மார்க்கமே.

(ப. இ.) ஐம்பூதங்களாலான யாக்கையும், ஆறுகோடி மாயாசத்திகள் என்று சொல்லப்படும். செருக்கு, சினம், சிறுமை, இவறல், மாண்பிறந்த மானம், மாணாவுவகை ஆகிய அறுவகைக் குறறங்களும், ஐவகைப் புலன்களும், இவற்றிற்கு நிலைக்களமான காரணமாயையும், ஒழிக்க வேண்டுவனவாய புலம்பினைச் செய்த பழமலமும் அருளால் துடைத்து உறுதியாகத் தன்னையுணா்ந்து தலைவனை யுறுதல் சித்தாந்த சைவச் செந்நெறிச் சீா்மையாகும். உடலான ஐந்து என்பதற்கு உடலின்கண் காணப்படும் நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிா்ப்படங்கல் என்னும் நிலை ஐந்தும் எனலுமாம். இதுவே மெய்கண்டாா் செந்நெறியாகும்.

(அ. சி.) உடலான ஐந்து - உடலின்கண் ஏற்படும் ஐந்து அவத்தைகளும், ஓா் ஆறும் - காமம் முதலிய ஆறும். ஐந்தும் - ஐம்புலன்களும். அடல் - வலிமை. நூவப்படல் - ஒழிக்கத்தக்க. கேவலபாசம் - சகசமலம்; ஆணவம். தனையுறல் - தன்னை அறிதல்.

(2)

1414. சுத்தச் சிவனுறை தானதில் தோயாமல்

முத்தா் பதப்பொருள் முத்திவித் தாமூலம்

அத்தகை யான்மா அரனை அடைந்தற்றாற்

சுத்த சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே.

(ப. இ.) உண்மைச் சிவபெருமான் உரைத்தருளிய தமிழ் ஆகமத்தின்கண் சொல்லப்பெறுகின்ற தூமாயை நிலைக்களங்களாகிய

பதப்பேற்றின்கண் விருப்புற்றுத் தங்காமல், திருவடிப்பேற்றினா்கள் திருவாய்மலா்ந்தருளிய திருவைந்தெழுத்தே செவியறிவுறூஉவாகிய உபதேசமாகும். அம் மெய்யுணா்வினைப்பெற்ற ஆருயிா் சிவபெருமானின் திருவடிப்பேற்றினைத் தலைக்கூடும். அதனால் அவ்வாருயிா்க்கிழவா் உண்மைச் சிவனாகவே இருப்பா். அவரே சுத்த சைவா் என்றழைக்கப் பெறுவா். சுத்தமெனினும், உண்மை எனினும், இயற்கை எனினும் ஒன்றே. இவரே மெய்கண்டாராவா்.

(அ. சி.) சிவன் உரை - சிவனால் சொல்லப்பட்ட. தானத்தில் - பதமுத்திகளில் முத்தா் - சீவன் முத்தா். பதப்பொருள் - கூறும் பொருள். முத்திவித்தாம். மூலம் - முத்திக்குக் காரணமாகிய மூலம். அடைந்ததற்றால் - அடைந்தால்.

(3)

1415. நானென்றுந் தானென்றும் நாடிநான் சாரவே

தானென்று நானென் றிரண்டிலாத் தற்பதந்

தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலால்

தானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகில் லேனே.[1]

(ப. இ.) ஆருயிரானது உலகியல் தன்மையில் பிரியாப் பிரிவாக இருப்பதால் நானென்னும் நினைப்பும், சிவனைத் தான் என்னும் நினைப்புங் கொண்டு எண்ணி வாழும். அவ்வுயிர் மூளா அடிமையாகச் சாரவே தானென்றும் நானென்றும் எண்ணும் எண்ணம் தோன்றாமல் அதற்கு மலரும் மணமும்போலக் கலந்து ஒன்றாய்த் தோன்றும் சிவம் நானென்ற நினைவற்றுத் தானென்று மொழியும் உண்மையினை நல்கும். அப்படி நல்கியருளுதலால் தானென்றோ நானென்றோ காற்று மாற்ற மடங்கித் திருவடியின்பத்துய்ப்பாகவே ஆருயிர் நிற்கும். இதற்கு ஒப்பு: கற்கலுறு வாராசான் கல்லூரி நூல்தனையும், பொற்பினுடன் நாடுவர் புக்கதற்பின் - சொற் பொருள் நூல், கற்குஞ் செயலன்றிக் கண்ணார் எவையுமே, அற்புறு பேற்றின்கண்ணும் ஆம் என்பதே. கண்ணார் - கருதார்.

(அ. சி.) தற்பதம் - தான் ஆகிய பதம். நான் - ஆன்மா. தான் - சிவன்.

(4)

1416. சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தால்

ஆற்றரி தாகிய ஐந்தும் அடங்கிடும்

மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்நிற்கும்

பாற்பர சாயுச்சிய மாகும் பதியே.

(ப. இ.) சொல்லவொண்ணாத இறைநிறைவில் அடங்குவதாகிய மெய்ம்மை கைகூடினால் தன்வழி ஈர்க்கும் புலன் ஐந்தும் திருவருளால். ஆருயிரின் வழிச்சென்று அடங்கிடும். அதன்பின் திருவடிப் பேருணர்வாம் விளக்கொளி ஒளிர்ந்து நிற்கும். நிற்கவே தானாதலாகிய பரசாயுச்சியப்பேறுபதியும், பரசாயுச்சியம் - உயர்வற உயர்ந்த ஒரு பெருநலம்.

(அ. சி.) தத்துவம் - தானென்றும் நானென்றும் இரண்டிலாத் தற்பதம். ஐந்து - புலன்கள் ஐந்தும்.

(5)

---

1. நானவனென். சிவஞானபோதம், 10. 1 - 1.

5. சரியை

(மூலம்)

1417. உயிர்க்குயி ராய்நிற்றல் ஒண்ஞான பூசை

உயிர்க்கொளி நோக்கல் மகாயோக பூசை

உயிர்ப்பெறு மாவா கனம்புறப் பூசை

செயிற்கடை நேசஞ் சிவபூசை யாமே.[1]

(ப. இ.) சிவபெருமான் அனைத்துயிரினும் உயிர்க்குயிராய் நிற்கும் உண்மையினை அவனருளால் கண்டுணர்தல் சிறந்த அறிவு வழிபாடாகும். அச் சிவன் உள்ளொளியாய் நின்று அறிவை விளக்கும் அவ் வுண்மை காண்டல் செறிவுவழிபாடாகும். புறத்திருவுருவின்கண் உயிர்க்குயிராய் நிற்கும் சிவபெருமானை ஆவாகனம் முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற அழைத்தல், இழைத்தல், குழைத்தலாகிய தொண்டினைத் திருமுறை வழியாகச் செய்யின் அது நோன்பு வழிபாடாகிய புறப்பூசையாகும். பூசைமுடிவில் மீட்டும் அச் சிவபெருமானை அகத்தே அமைத்தல் நுழைத்த லெனப்படும். 'அழைத்தல் இழைத்தல் குழைத்தல் நுழைத்தல், விழைவார் சிவபூசை வித்து.' அழைத்தல் - ஆவாகனம். இழைத்தல் தாபித்தல். குழைத்தல் - பிராணப் பிரதிட்டை. நுழைத்தல் - உத்வாகனம். இப் புறப்பூசை தலையன்பாற் செய்யப்படும். சிவபூசையாகும். கடைநேசம் - தலையன்பு. கடை : கடுத்தல்; மிகுதல்; தலை.

(அ. சி.) உயிர்க்குயிராய் நிற்றல் - எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர் போல் கருதி நிற்றல் (ஞான பூசை). உயிர்க்கொளி நோக்கல் - உயிரின் கண் ஒளியைக் கண்டு நிற்றல் (யோக பூசை.) உயிர் பெறும் ஆவாகனம் - தன் உயிரின்கண் உள்ள சிவத்தை வெளியிலுள்ள பொருள்களில் தாபித்துப் பூசித்தல் (கிரியா பூசை.)

(1)

1418. நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலுந்

தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான்என்று

பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்

கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே.[2]

(ப. இ.) இதன்கண் சீலநெறி நிற்போர் திருத்தொண்டு ஓதப்பெறுகின்றது. சிவபெருமான் மெய்யடியார்கள் உய்யுமாறு ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருள்கின்ற திருநாடு திருநகரம் திருக்கோவில் முதலியவற்றைத் தலையன்பால் தேடித்திரிந்து 'ஆலயம் தானும்அரனெனத் தொழுமே' என்றபடி இடையறாது தொழுவர். அங்ஙனம் தொழுவார்க்கு அகம்புறமாய் இன்றியமையாதன முறையே பாடுதலும் பணிதலுமாம். அங்ஙனம் செய்தார் நல்லுள்ளங்களைச் சிவபெருமான் திருக்கோவிலாகக் கொண்டருள்வன்.

(அ. சி.) இப் பாட்டில் சரியா பூசையைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

(2)

---

1. சன்மார்க்கம். சிவஞானசித்தியார், 8. 2 - 8.

" விளக்கினார். அப்பர், 4. 77 - 3.

" நல்ல. 12. கணநாத நாயனார், 3.

2. பத்தராய்ப். ஆரூரர், 7. 39 - 10.

" தெண்ணிலா. 12. தடுத்தாட்கொண்ட, 107.

1419. பத்தர் சரிதை படுவோர் கிரியையோர்

அத்தகு தொண்டர் அருள்வேடத் தாகுவோர்

சுத்த வியமாதி சாதகர் தூயோகர்

சித்தர் சிவஞானஞ் சென்றெய்து வோர்களே.[1]

(ப. இ.) சூலநெறியிற் செல்வோர் பத்தர் எனப்படுவோர். நோன்பு நெறியிற்செல்வோர் தொண்டர் எனப்படுவர். இயற்கை இயமாதி எண்ணுறுப்புங் கைக்கொண்டோர் சிவயோகர் எனப்படுவர். சிவனை மறவாச் செய்கையோர் சிவஞானி எனப்படுவர். இவர்களே சித்தராவர். இவர்கள் முடிபே சித்தாந்தம். இந் நால்வரும் திருவெண்ணூறு, சிவமணி, திருவைந்தெழுத்து முதலிய திருக்கோலமுடையவராவர். எண்வகையுறுப்பு: அடக்கம், நடக்கை, இருக்கை, வளிநிலை, தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைவு, சமாதி என்பன. இவற்றை இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி எனவும் (பிங்கலந்தை. 419) கூறப. சமாதி - சிவநிறைவு.

(அ. சி.) பத்தர் - சரியையாளர். தொண்டர் - கிரியையாளர். சாதகர் - யோகிகள். சித்தர் - சிவஞானிகள்.

(3)

1420. சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னாயினோர்

சேர்ந்தவெண் யோகத்தர் சித்தர் சமாதியோர்

ஆய்ந்த கிரியையோர் அருச்சனை தப்பாதோர்

நேர்ந்த சரியையோர் நூள்நிலத் தோரே.[2]

(ப. இ.) திருவடியுணர்வு கைவரப்பெற்ற சிவஞானியர் சிவனிறைவில் அடங்கிச் சிவனாயிருப்பர். எண்வகைத் தவத்தால் சிவயோகம் மேற்கொண்டவர் சிவனார் திருவுருவினைப் பெறுவர். நோன்பினராய கிரியையாளர் சிவன் அணுக்கராயிருப்பர். சூலத்தராய கரியையாளர் சிவவுலகினிலிருப்பர். நூள்நிலம் - சிவவுலகம்; அழியாவுலகம்.

(அ. சி.) தானவனாயினோர் - சாயுச்சியம். சேர்ந்தவெண்யோகத்தார் - சாரூபத்தார். அர்ச்சனை தப்பாதோர் - சாமீபத்தார். நூணிலத்தோர் - சாலோகத்தார். இம் மந்திரம், சரியையாளர் சாலோகத்தையும், கிரியையாளர் சாமீபத்தையும், யோகத்தார் சாரூபத்தையும், ஞானத்தார் சாயுச்சியத்தையும் அடைவர் என்றது.

(4)

1421. கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை

அரிய சிவனுரு அமரும் அரூபந்

தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை

உரியன நேயத் துயர்பூசை யாமே.

(ப. இ.) நோன்பு செறிவு அறிவு என்னும் முப்பருவத்தும் அழியாப் பயனளிக்கும் என ஆய்ந்தெடுத்துச்செய்யும் சிவபூசை, தலையன்பால் செய்யும் உயர்வற உயர்ந்த உரிய பூசையாகும். இவற்றுள்

---

1. தொண்டர்காள். 8. திருப்படை எழுச்சி; 2.

" தாதமார்க். சிவஞானசித்தியார், 8 2. 9.

2. சன்மார்க்கம். சிவஞானசித்தியார், 8. 2 - 8.

நோன்பினர் செறிவினர் ஆகிய இருவரும் கட்புலனாம் திருவுருவப் பற்றுக்கோடுடன் புரிவர். அறிவினர் உணர்வில் திகழும் பற்றுக் கோடில்லாத அறிவுருவிற்றொழுவர். பற்றுக்கோடு - சாதாரம். பற்றுக்கோடின்மை - நிராதாரம். சிவபூசையே உடையவர்பூசை.

(அ. சி.) கிரியையாளரும் யோகிகளும் செய்வது உருவப் பூசையாகும்; ஞானபூசை என்பது அருவப் பூசையாகும்.

(5)

1422. சரியாதி நான்குந் தருஞான நான்கும்

விரிவான வேதாந்த சித்தாந்த மாறும்

பொருளா னதுநந்தி பொன்னகர் போந்து

மருளாகு மாந்தர் வணங்கவைத் தானே.[1]

(ப. இ.) சூலம் நோன்பு செறிவு அறிவு என்னும் நன்நெறி நான்கினும் தனித்தனி முடிந்த முடிபாகக் கொள்ளப்படும் அறிவு நிலையாகிய ஞானம் நான்கு வேதாந்த நெறி ஆறு. அவை கபாலம், காணாதம், பாதஞ்சலம், அச்சபாதம், வியாசம், சைமினியம் என்பன. இவையாறும் புறச்சமயமாகும். சித்தாந்தநெறி ஆறு. அவை வைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசுபதம், சைவம் என்பன. இவை யாறும் அகப்புறச் சமயமாகும். சிவவுலகத்தில் நின்று நந்தியங்கடவுள், குன்றாவருளால் குருவுருவாய்த் தோன்றி அறியாமை வயப்பட்டுழலும் மாந்தர்க்கு மெய்ப்பொருளுணர்வு தோன்றுமாறு சூலமுதலிய நன்னெறி நான்கினையும் அருள்புரிந்து முழுமுதற்சிவனை வழிபடுமாறு அமைத்தனன்.

(அ. சி.) ஞான நான்கு சரியையின் ஞானம், கிரியையின் ஞானம், யோகத்தின் ஞானம், ஞானத்தின் ஞானம். வேதாந்தம் ஆறு காபிலம், காணாதம், பதஞ்சலம், அட்சபாதம், வியாசம், ஜைமூனியம் - 6 சித்தாந்தம் ஆறு - பைரவம் வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசுபதம், சைவம். பொன்னகர் - சிவலோகம். மருள் - அஞ்ஞானம்.

(6)

1423. சமையம் மலசுத்தித் தன்செயல் அற்றிடும்

அமையும் விசேடமும் அரன்மந் திரசுத்தி

சமைய நிருவாணங் கலாசுத்தி யாகும்

அமைமன்னு ஞானமார்க் கம்அபி டேகமே.

(ப. இ.) செந்நெறிக்கண் திருமுறை வழியாகச் செய்யப்படும் சிவதூக்கை மூவகைப்படும். அவை சமயம் விசேடம் நிருவாணம் என்ப. சமயதூக்கை என்பது நன்னெறிக்குத் தடையாகிய தூமைகள் பலவற்றின் உண்மையினை யுணர்த்தி அவற்றினைத் தூய்மைப்படுத்தலும் சிவ பெருமானருளின் துணையின்றி எவர்க்கும் யாண்டும் எச்செயலும் இல்லை என்னும் உண்மையுணர்ந்து தற்செயலறுதலுமாம். விசேடதூக்கையாவது 'நந்தி நாமமாகிய' திருவைந்தெழுத்தை இடையறாது கணிப்பதால் எல்லாவகையான அகம்புறத் தூய்மைகள் எய்துவனவாகும்.

---

1. போதமிகுத். சிவஞானசித்தியார், நூல்.

" தேவர்பிரான். சிவப்பிரகாசம், சந்தானம், 5.

நிருவாண தூக்கையாவது அறுவை வழியாகிய மந்திரம், பதம், வன்னம், தத்துவம், புவனம், கலை என்பனவற்றைத் தூய்மைப்படுத்தலாகும். வழியறு வகையின் வாய்மை வருமாறு : 1. அப் பால்நிலையில் ஒப்பில் அறிவு ஒருசிறிதும் விளங்காது புலம்புற்றுக்கிடந்த ஆருயிர்கட்கு அறிவு விளங்கி அழுந்தி அறிதலாகிய நுகர்வு உண்டாகும்பொருட்டு நுண்ணோசை முதல் செவியோசை ஈறாகிய மொழிகளைத் தோற்றுவிக்கும் கருவிகள் கலையாகும். 2. அம் மொழிகளால் ஆருயிர்கட்கு அழுந்தியறிதல் உண்டாகும்படி முயற்சிக்கும் கருவிகள் மெய்யாகும். மெய் - தத்துவம். 3. அம் முயற்சியால் கண்டும் கேட்டும் அறியப்படும். புலனுகர்வுக்குரிய இடம் உலகமாகும். உலகம் - புவனம். 4. அம் முயற்சியால் கண்டும் கேட்டும் அறிந்தவற்றின் இயல்புகளையும் அவற்றைப் பெறுதற்குரிய வழிவகைகளையும் உள்ளவாறு உணரும்படி பயிலத்தக்க அறிவுக் கருவியாகிய செந்தமிழ் மறைமுறைகள் எனப்படும் வேதாகமங்களாகிய நூல்கள் எழுத்தெனப்படும். எழுத்து - வருணம். 5. அத் தமிழ் வேதாகமங்களாகிய மறைநூல் முறைநூல்களால் அறியப்படும் நுகர்வுகள் நிலை எனப்படும். நிலை - பதம். 6. அந் நிலைக்கண் வழுவாதொழுகி உய்தற்கு விழுமிய முழுமுதல் வழிபாடு இன்றியமையாததாகும். அவ் வழிபாட்டிற்குத் திருவுருவ அமைப்பு உயிர் போன்றதாகும். திருவுருவம் படிமம் எனவும் படும்.

அத் திருவுரு சொல்லுருவும் பொருளுருவும் என இருவேறு வகைப்படும். அவற்றுள் பொருளுருவினும் சொல்லுருவே நனிமிகச் சிறந்ததாகும். சொல்லெனினும் மறை எனினும் ஒன்றே. மறை - மந்திரம். அது 'நமசிவய' 'சிவயநம' எனப்படும் இவ்வழிபாட்டுத் திருவுருவங்களே மந்திரம்.

இவற்றைத் தூய்மைப்படுத்தலென்பது, பயன் வேண்டிச் செய்யப்படும் செயலனைத்தும் தொழில் எனப்படும். சிவனடிமை என்னும் தெளிவுடன் செய்யப்படும் செயல் அனைத்தும் தொண்டெனப்படும். ஆருயிர்கள் முன் தொழிலாகச் செய்யப்பட்ட வினைப்பயன்கள் இவ் ஆறு வழிகளிலும் அமைந்து கிடக்கும். அவற்றை மாற்றி மேல் செய்வன அனைத்தும் தொண்டாமாறு விதித்து நிறுத்தல். 'தோற்று பயன் வேண்டல் தொழில் சிவத்தால் வேண்டாமை, ஆற்றுதொண்டாக்கலாம் ஆய்ந்து' என்பதனையும் நோக்குக. மேலும் 'ஓசைமெய்யோடுலகம் ஓங்குநூல் துய்ப்புநிலை, ஆசில்வழி பாட்டுமறை ஆறு' என்பதையும் நினைவுகூர்க. ஓசை - கலை. மெய் - தத்துவம். ஞான தூக்கை என்பது மேலோதிய மூன்றனையும் செய்விக்கும் உரிமை நல்குவதாகிய ஆசிரியத் திருமுழுக்கு என்னும் அபிடேகமாகும்.

(அ. சி.) இம் மந்திரம் சைவத்திலுள்ள தூக்கைகளை விவரிக்கின்றது: சமயம் - விசேடம் - நிருவாணம் - அபிடேகம்.

(7)

6. கிரியை

(நோன்பு)

1424. பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண்
டெத்திக் கிலரில்லை என்பதின் அமலர்க்கு
ஒத்துத் திருவடி நீழல் சரணெனத்
தத்தும் வினைக்கடல் சாராது காணுமே.[1]

(ப. இ.) பத்துத் திக்குகளிலும் ஒப்பில்லாத முழுமுதற்சிவன் ஒருவனுளன். அவன் இல்லாத திக்குகள் இல்லையென்று அருள் நூல்கள் கூறுகின்றன. அகத்தே கொல்லாமை முதலிய சிவனை எளிதாக எய்துவிக்கும் நற்பண்புகள் 'கொல்லாமை ஐந்தடக்கல் கொள்பொறுமையோடிரக்கம். நல்லறிவு மெய்தவம் அன்பெட்டு' அமையப் புறத்தே அவற்றிற்கு இனமாகிய நறுமலர்களைக்கொண்டு திருமுறைப்போற்றித் தொடர்புகன்று திருவடி நீழலே மாறாப் புகலிடமென்று அருச்சித்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் அருச்சிப்பார்க்கு ஏறுவினையாகிய ஆகாமியம் உணக்கிலாவித்து ஒரு ஞான்றும் விளையாமைபோல் சாராது என்க.

(அ. சி.) எத்திக்கிலர் இல்லை - தெய்வம் பலவியில்லாத திக்கு இல்லை. தத்தும் - ஏறும்.

(1)

1425. கானுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்

வானுறு மாமல ரிட்டு வணங்கினும்

ஊனினை நூக்கி உண்பவர்க் கல்லது

தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் ணாதே.[2]

(ப. இ.) மண்ணும் விண்ணும் ஆகிய எங்கணும் நறுமணம் கமழும் சந்தனமும், அத்தகைய சிறந்த மணம் கமழும் நறுமலரும் கைக்கொண்டு நாளும் வழிபட்டாலும் தம்மை அடிமை என்று கொண்டு கொல்லாமலும் கொன்றதைத் தின்னாமலும் இருப்பதாகிய செந்நெறியொழுகிச் சிவனை நினைப்பதாகிய திருவுடையார்க்கன்றி திருவருள் வீழ்ச்சியாகிய சத்திநிபாதம் கிட்டாது. சத்தி - திருவருள். நிபாதம் - நன்றாய்ப் பதிதல்; வீழ்ச்சி.

(அ. சி.) கோடி-எல்லை. வான் உறு-பெருமை பொருந்திய. ஊனினை நூக்கி - சரீர அபிமானம் விட்டு அல்லது மாமிச உணவை விட்டு.

(2)

1426. கோனக்கன் றாயே குரைகழல் ஏத்துமின்

ஞானக்கன் றாகிய நடுவே யுழிதரும்

வானக்கன் றாகிய வானவர் கைதொழும்

மானக்கன் றீசன் அருள்வள்ள மாமே.[3]

---

1. எல்லையில். சிவப்பிரகாசம், 10 - 10.

" பிணக்கி. 8, திருக்கழுக்குன்றம், 1.

2. கொல்லா. தாயுமானவர், பராபரக்கண்ணி, 192.

" கொல்லான். திருக்குறள், 260.

" கொல்லா."984.

3. அக்கு. அப்பர், 5. 97 - 14.

(ப. இ.) எவர்க்கும் முழுமுதலாய் வேண்டுவார் வேண்டுருவுடன் தோன்றுபவராய் உள்ள சிவபெருமானின் தாயாய் விளங்குபவள் திருவருளம்மை. அத் திருவருளம்மையின் ஒலிக்கும் சிலம்பணிந்த திருவடியிணையினைப் போற்றித் தொழுங்கள். தொழுதால் அத் திருவருளம்மை மெய்யுணர்வு நல்கும் வித்தாய் உங்கள் நடுவே எழுந்தருள்வள். அவள் எழுந்தருள்வதால் பெருமைமிக்க ஆனேற்றின்மூது வரும் சிவபெருமானின் பேரின்பப் பெருவளம் மிக்கு உண்டாகும். அச் சிவபெருமான் வானுலகப் பசுக்களாகிய தேவர்களால் என்றும் தொழப்படும் சிறப்பினன். கோன்

தலைவன்; முதல்வன். நக்கன் - தோன்றுபவன். ஞானக்கன்று - மெய்யுணர்வு நல்கும் வித்து. மான - பெருமையையுடைய. கன்று - ஆனேறு; இடபம். நகுதல் - தோன்றுதல்..

(அ. சி.) கோன் நக்கன் தாய் - இறைவன் தாய்; தேவி. ஞான..... தரும் - ஞானம் உண்டாகும். வானக்கன்று ஆகிய வானவர் - வானத்தின்கண் உள்ள உலகங்களில் வசிக்கும் பசுக்களாகிய வானவர் (பசுக்கள் - மும்மலங்களையுடையவர்) ஆனக்கு - ஆனால். அன்று ஈசன் அருள்வளமாமே - அப்பொழுது ஈசன் அருட் செல்வ முண்டாம்.

(3)

1427. இதுபணிந் தெண்டிசை மண்டலம் எல்லாம்

அதுபணி செய்கின் றவளொரு கூறன்

இதுபணி மானுடர் செய்பணி யீசன்

பதிபணி செய்வது பத்திமை காணே.

(ப. இ.) மேல் ஓதிய முறைமைகளை வணங்கி ஏற்றுக்கொண்டு, எட்டுத் திசைகளால் சூழப்பெறும். உலகு உடல் பொருள்கள் நிறை மண்டலங்களையெல்லாம் படைத்து அளித்து அழித்து மறைத்தருள் செய்யும் ஐந்தொழிலுடைய அம்மையை ஒரு கூற்றிலே உடையவன் சிவன். மாந்தர் செய்யத்தகுந்த இறைபணி சிவப்பணியேயாம். இச் சிவப்பணியே நோன்பாளராகிய கிரியையினர் செய்யும் சிவபத்தித் திருப்பணியாகும்.

(அ. சி.) இது பணிந்து - இவ்வுரையை நம்பி. இது பணி - ஆக்கி அளிக்கும் தொழில்.

(4)

1428. பத்தன் கிரியை சரியை பயில்வுற்றுச்

சுத்த அருளால் துரிசற்ற யோகத்தில்

உய்த்த நெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தாற்

சித்தங் குருவரு ளாற்சிவ மாகுமே.[1]

(ப. இ.) சிவபத்தன் ஆனவன் திருமுறையில் கூறியபடி சூலம் நோன்பு இரண்டினையும் சிறப்பாகச் செய்துவர இயற்கைத் திருவருள் மேலும் துணைசெய்யும். அத் துணையால் குற்றம் நீங்கும். குற்றம் நீங்கலும் யோகத்தில் செலுத்தும். யோகம் - செறிவு. இச் செறிவால் அறியும் எண்ணமாகிய சித்தம் குருவருளால் சிவமாய்த் திகழும்.

(5)

---

1. பாலைநெய்தல். திருக்களிற்றுப்படியார், 12.

" புத்திரமார்க். சிவஞான சித்தியார், 8. 2 - 10.

" பெருமை 12. சண்டேசர், 37.

1429. அன்பின் உருகுவ னாளும் பணிசெய்வன்

செம்பொன்செய் மேனி கமலத் திருவடி

முன்புநின் றாங்கே மொழிவ தெனக்கருள்

என்பினுட் சோதி இலங்குகின் றானே.

(ப. இ.) சித்தம் சிவமாய சிவபத்தன் எல்லையிலாத் தலையன்பால் உருகுவன். அவன் எந்நாளும் அடிமைப் பணி செய்தொழுகுவன். பொன் போலும். திருமேனியும் செந்தாமரையனைய திருவடியும் உடையவன் சிவன். அவன் அடியேன் முன்னின்று அருமறையருளத் திருவடியுணர்வு கைவந்த ஒரு மெய்யடியாரை ஊர்ந்து செறிந்த அறிவொளியாய் விளங்கியருள்வன். என்பு - உடல். அருமறை - உபதேசம். சித்தம் கூறவே இனக்கோளாக மனம் எழுச்சி இறுப்பு முதலியவும் கொள்ளப்படும்.

(6)

---

7. யோகம்

(செறிவு)

1430. நெறிவழி யேசென்று நேர்மையுள் ஒன்றித்

தறியிருந் தாற்போல் தம்மை யிருத்திச்

சொறியினுந் தாக்கினுந் துண்ணென் றுணராக்

குறியறி வாளர்க்குக் கூடலு மாமே.[1]

(ப. இ.) ஆசான் அருளிய அருமறைவழியே ஒழுகி அகத்தவமாகிய யோகத்தில் பொருந்தி ஆ முதலியவற்றைக் கட்டுந்தறி (தூண்) மாறுதலின்றி இருந்தாற்போல் தம் உடம்பை இருத்தித் தினவு முதலியன உடம்பில் தோன்றினும் சொறியாமலும், காற்று மழை மின்னல் இடி முதலியன உடம்பில் மோதினும் அசையாமலும் இருந்து கருதிய குறியாம் சிவத்தை அறிவார்க்கு அருளால் அச் சிவத்துடன் கூடலுமாகும்.

(அ. சி.) நெறிவழி - குரு உபதேசித்தபடி. தறி - கம்பம்.

(1)

1431. ஊழிதோ றூழி உணர்ந்தவர்க் கல்லால்

ஊழிதோ றூழி யுணரவுந் தானொட்டான்

ஆழி அமரும் அரியயன் என்றுளார்

ஊழி முயன்றும் ஒருச்சியு ளானே.[2]

(ப. இ.) ஊழிதோ றூழி பலவரினும் என்றும் ஒரு படித்தாய் நின்று நிலவும் முழுமுதற் சிவனை அவன் அருட்கண்ணால் உணர்ந்தவர்க்கல்லாமல் பலவூழிகண்டாலும் தம் அறிவால் அச் சிவனைக் காண முடியாது. சக்கரப் படையைத் தாங்கும் அரியும் அயனும் பலவூழி

---

1. கண்ட. 12. சண்டேசுரர், 49.

2. ஊழிதொ. ஆரூரர், 7. 100 - 10.

முயன்றும் காண ஒண்ணாது நீங்கி மறைந்துநின்றனன். ஒருச்சி: ஒருவியென்பதன் திரிபு. ஒருவி - நீங்கி.

(அ. சி.) ஒருச்சி - விலகி, நீங்கி, ஒருவி.

(2)

1432. பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற்

சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது

ஓவியம் போல உணர்ந்தறி வாளர்க்கு

நாவி யணைந்த நடுதறி யாமே.[1]

(ப. இ.) மலரின்கண் மணம்பொருந்தியமைவதுபோல் ஆருயிரின் கண்ணும் அன்னையத்தனாம் சிவமணம் பூத்தமைந்தது. அவ்வமைவினையுடையார், புனைந்த சித்திரம்போல் அச் சிவனையே உணர்ந்தறிவர். அப்படி அறிகின்றவர் புனுகுப்பூனை அணைந்தநடுதறிபோன்று அசையா திருப்பர். நாவி - புனுகுப் பூனை.

(3)

1433. உய்ந்தனம் என்பீர் உறுபொருள் காண்கிலீர்

கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச்

சிந்தை யுறவே தெளிந்திருள் நீங்கினால்

முந்தைப் பிறவிக்கு[2] **மூலவித் தாமே.**

(ப. இ.) உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்று உணர்த்திவரும் முதன்மை வாய்ந்த சிவபெருமானைக் கண்டவரே உய்வர். அங்ஙனம் உய்ந்தனம் என்று உணராதிருக்கின்றீர்கள். மணங்கமழும் நல்லார்தம் நெஞ்சத் தாமரையில் கலக்கின்ற நந்தியை, உங்கள் உள்ளம் பொருந்தத் தெளியுங்கள். தெளிந்தால் இருள் நீங்கும். இருள் நீங்கினால் நுண்ணுடலாகிய கருவுறாது தோன்றும் முதற் பிறவியை ஒழிப்பதற்கு அத் தெளிவு அழியாக் காரணமாகும். வித்து - காரணம்.

(அ. சி.) உறுபொருள் - அடைதற்கு உரிய பொருள். முந்து அப்பிறவிக்கு மூல அவித்தாகும் - உண்டாகும் பிறவிகள் இல்லையாகும்.

(4)

1434. எழுத்தொடு பாடலும் எண்ணெண் கலையும்

பழித்தலைப் பாசப் பிறவியும் நீங்கா

வழித்தலைச் சோமனோ டங்கி யருக்கன்

வழித்தலைச் செய்யும் வகையுணர்ந் தேனே.[3]

(ப. இ.) இலக்கண இலக்கியங்களும். இவற்றின் விரிவான அறுபத்து நான்கு கலைகளும், பழித்தற்கிடமாகிய சுட்டுணர்வாகும் அச் சுட்டுணர்வாகிய பாசத்தினால் தொடரும் பிறவியும், நீங்காத முறைமை வாயந்த் இடப்பால் நரம்பாகிய திங்களும், வலப்பால் நரம்பாகிய ஞாயிறும், நடுப்பால் நரம்பாகிய தீயும் அருளான் அமையும் நிலைகளை

---

1. மாதினையோர். அப்பர், 6. 61 - 1.

2. பிறப்பொக்கும். திருக்குறள், 972.

3. மூவகை. சிவஞானசித்தியார், 1 1 - 26.

யுணர்வர். அவ்வுணர்வால் முதன்மையான செந்நெறிச் செல்லும் மேன்மை எய்தும்.

(அ. சி.) எழுத்து - இலக்கணம், நூல். பாடல் - இலக்கியங்கள். எண்ணெண் கலை - 64 கலைகள். பழித்தலை : பழிச்சலை என்பதன் திரிபு; படிக்காவிட்டால். வழித்தலை - தலைவழி; முக்கிய நெறி. சோமன், அங்கி, அருக்கன் - இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை. வருத்தலைச் செய்யும் - பிராணாயாமம் செய்யும்.

(5)

1435. விரும்பிநின் றேசெயில் மெய்த்தவ ராகும்

விரும்பிநின் றேசெயின் மெய்யுரை யாகும்

விரும்பிநின் றேசெயின் மெய்த்தவ மாகும்

விரும்பிநின் றேசெயில் விண்ணவ னாகுமே.[1]

(ப. இ.) சிவத்தை விரும்பிநின்றே செயல் செய்யும் நல்லோர் உண்மைத் தவத்தவராவர். அவ்வாறே ஒழுகின் குருவருள் அருமறை கைகூடும். அதுபோல் செய்யின் அஃது இறப்பில் தவமாகிய உண்மைத் தவமாகும். மேலும் கைக்கொளின் தூய விண்ணுலக நேராட்சியுடைய சிவனென மதிக்கப்படுவன்.

(6)

1436. பேணிற் பிறவா உலகருள் செய்திடுங்

காணில் தனது கலவியு ளேநிற்கும்

நாணில் நரக நெறிக்கே வழிசெயும்

ஊனிற் சுடுமங்கி யுத்தமன் றானே.[2]

(ப. இ.) அகத்தவமாகிய யோகநெறியினைப் பேணி ஒழுகுவார் மீண்டும் பிறப்பதற்கு வாயிலில்லாத தூய சிவவுலகை எய்துவர். இவ்வுலகே பிறவாவுலகெனப்படும். அருட்கண்ணாற் காண்பார் சிவபெருமான் வேறறக் கலந்து நிற்கும் கலவியுள் நிற்பர். இத்தவ ஒழுக்கிற்செல்ல நாணமுறுவார் இருளுலகெய்தி இன்னலுறுவர். சிவன் உடம்பினுள் அவ்வுடம்பு நிலைத்துநிற்பதற்குவேண்டும் சூட்டினையருள்வன். அத்தகைய சிவபெருமானே சார்ந்தாரைக் காக்கும் தலைவனாவன்.

(அ. சி.) பிறவா உலகு - சிவலோகம். தனது கலவியுளே - சீவனிற் கலந்தே.. நாணின் - யோக மார்க்கத்தை நாணத்தால் விட்டுவிட்டால். நரக நெறி - பாப மார்க்கம். ஊனிற் சுடும் சரீர துன்பத்தைக் கொடுக்கும். அங்கி உத்தமன் - தீ வடிவனான சிவன்.

(7)

1437. ஒத்தசெங் கோலார் உலப்பிலி மாதவர்

எத்தனை யாயிரம் வீழ்ந்தனர் எண்ணிலி

சித்தர்கள் தேவர்கள் மூவர் பெருமையாய்

அத்த னிவனென்றே அன்புறு வார்களே.[3]

---

1. வித்தையோ. சிவஞானசித்தியார், 1. 3- 7.

2. சார்ந்தாரைக். சிவஞானபோதம்.

" உருத்திரனை. அப்பர், 6. 90 - 5.

3. நார. அப்பர், 5. 65 - 10.

" இயக்கர் "" 97 - 25.

(ப. இ.) முட்டாது முறைசெய்யும் முடியுடை வேந்தர் எண்ணிலாதவர்; கெடாத விழுத்தவவேந்தர் அளவிலாதவர். இவ்விரு திறத்தாரும் சிறந்த பெருமையுடைய சிவபெருமானை விரும்பிவழிபட்டு உய்ந்தனர். அளவிறந்த சித்தர்களும் தேவர்களும் மூவர்களும் அச் சிவபெருமானையே வழிபட்டுச் சிறப்பும் பெருமையும் சேரப்பெற்றனர். எல்லாரும் சிவபெருமான் திருவடியிணைக்கே தலையன்பூண்டு ஒழுகுவார். வீழ்ந்தனர் - விரும்பினர்.

(அ. சி.) ஒத்த செங்கோலார் - முடி அரசர்கள். உலப்பிலி மாதவர் - கேடில்லாத தவசிகள்.

(8)

1438. யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுற்றோர்

ஆகத் தகுகிரி யாதி சரியையாந்

தாகத்தை விட்ட சரியையொன் றாம்ஒன்றுள்

ஆதித்தன் பத்தியுள் அன்புவைத் தேனே.[1]

(ப. இ.) செறிவு நிலையாகிய யோகிக்குச் செறிவு, நோன்பு, சூலம் என்னும் மூன்றும் உள்ளன. அவர்கள் அம் மூன்றினையும்கொண்டு செலுத்துவோர் ஆவர். நோன்புநிலையாகிய கிரியையாளர் சூலம் என்று சொல்லப்படும் சரியைக்கும் உரியவராவர். ஆசையறுத்தவராகிய சூலத்தர் சரியை ஒன்றற்குமே உரியர். என்றும் பொன்றா ஒன்றாய் யாண்டும் இயற்கைப் பேரொளியாய் விளங்கும் சிவ சூரியன்பால் நூங்கா அன்பு வைத்தேனே.

(அ. சி.) தாகம் - ஆசை. ஆதித்தன் - சிவசூரியன்.

(9)

1439. யோகச் சமயமே யோகம் பலவுன்னல்

யோக விசேடமே அட்டாங்க யோகமாம்

யோகநிர் வாணமே யுற்ற பரோதயம்

யோக அபிடேகமே ஒண்சித்தி யுற்றலே.

(ப. இ.) செறிவு நிலையாகி யோகத்தில் சமயம், விசேடம், நிருவாணம், அபிடேகம் என நான்கு நிலைகள் உள்ளன. அவை முறையே சிவ நுழைவு சிவநோன்மை சிவநுண்மை சிவ நுகர்மை என அழைக்கப் பெறும். யோகத்தில் சமயம் பலவகையான யோக முறைகளை நினைத்தல். யோகத்தில் விசேடம் எட்டுறுப்புடன் கூடிய யோகம். யோகத்தில் நிருவாணம் முழுமுதற் சிவம் தோன்றல். யோகத்தில் அபிடேகம் சித்தி பெறுதல். உறுதல் : உறல்; உற்றல் என மிக்குநின்றது.

(அ. சி.) இம் மந்திரம் யோகத்தில், சமயம், விசேடம், நிருவாணம், அபிடேகம் இற்றென விளக்குகின்றது.

(10)

---

1. சகமார்க்கம். சிவஞான சித்தியார், 8. 2 - 21.

8. ஞானம்

(மெய்யுணர்வு)

1440. ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை

ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று

ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவாம்

ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின்மிக் காரே.[1]

(ப. இ.) திருவடியுணர்வாகிய ஞானத்தின் மிக்க பிறப்பறுப்பதாகிய அறநெறி எந்நாட்டினும் இல்லை. ஞானத்தின் வேறான சமயமும் இம்மை உம்மை அம்மை என்னும் மூவிடத்து நன்மையுள் ஏதும் தருவதின்று. அதனால் அக் கோட்பாடு நன்மையுமாகாது. ஞானத்திற்குப் புறம் பாயுள்ளவை நல்ல வீடுபேற்றினைத் தாரா. சிவஞானத்தாற் சிறந்தோர் மாந்தரிற் சிறந்தோராகிய அந்தண்மெய்யடியாராவர்.

(அ. சி.) நாட்டில்லை - நாட்டில் இல்லை. மிக்க - வேறான - மிக்கார் - சிறந்தவர். நரரின் - மக்களில்.

(10)

1441. சத்தமுஞ் சத்த மனனுந் தகுமனம்

உய்த்த வுணர்வு முணர்த்தும் அகந்தையுஞ்

சித்தமென் றிம்மூன்றுஞ் சிந்திக்குஞ் செய்கையுஞ்

சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன் மார்க்கமே.

(ப. இ.) மிக்க வேகமாக யாண்டும் நிறைந்துள்ள ஒலி முதலாகிய நாதமெய்யும், அதுபோன்று பரந்த தன்மையுள்ள, மனமும், அம் மனம் பற்றி ஐயுற்ற பொருளை உறுதிசெய்வதாகிய இறுப்பு என்னும் புத்தியும், அப்புத்தியினை எழுப்புவதாகிய அகங்காரமும், தூக்கி எண்ணுவதாகிய சித்தமும் ஆகிய ஐந்தனுள் சித்தம் மனத்தின்கண் அடங்குவதாலும், நாதம் இவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாலும் ஏனைய மனம் அகங்காரம் புத்தி என்னும் மூன்றும் சிறந்தன. அவை முறையே நிகழ்த்தும் நினைப்பு எழுச்சி இறுப்பு ஆகிய அந்தக் கரணச் செய்கைகளும் நாதகலையும கடந்தவரே ஞானியராவர். அவர்கள் செல்லும் நெறியே மெய்ந்நெறியாகும். மெய்ந்நெறி - சன்மார்க்கம்.

(அ. சி.) இம் மந்திரம் அந்தக்கரணங்கள் சுத்தமாய் இருப்பதே சன்மார்க்க நெறி என்று கூறுகின்றது.

(2)

1442. தன்பால் உலகுந் தனக்கரு காவதும்

அன்பா லெனக்கரு ளாவது மாவன

என்பார்கள ஞானமும் எய்துஞ் சிவோகமும்

பின்பாலின் நேயமும் பெற்றிடுந் தானே.

(ப. இ.) தான் சார்ந்திருக்கும் மாயாகாரியமாகிய நிலையுதலிலவாம் உலகமும், தன்னோடு தொடர்புடைய உடம்பும் நிலைபெற்ற திருவருளால் கிடைத்தன. இவற்றால் சிவபெருமானிடத்து நீங்காக் காதல்கொண்டு ஒழுகினால் அச் சிவத்துள் அடங்கித் தானே சிவமாகப் பொலிவன்

---

1. ஞானமெய்ந். 12 சம்பந்தர், 1248.

" ஞானத். அப்பர், 5. 91 - 3.

இதுவே சிவோகம். பின் திருவருள் முயற்சியினால் தானாகவே சிவன் திருவடியின்பினைத தலைக்கூடுவன். மருந்துவனைச் சார்ந்த நோயாளிக்கு நேரும் முயற்சியெல்லாம் மருந்துவனாலேயாம் என்பது இதற்கு ஒப்பாகும்.

(அ. சி.) சிவோகம் - அவனே தானே ஆகிய நெறி. பின்பால் - சிவோகம் பாவனை கைவந்த பின். நேயம் - சிவம்.

(3)

1443. இருக்குஞ் செருமி இடம்பிரம மாகும்

வருக்கஞ் சராசர மாகும் உலகந்

தருக்கிய ஆசார மெல்லாந் தருமே

திருக்கிலா ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந் தோர்க்கே.

(ப. இ.) மாறுபாடில்லாத சிவஞானத்தைத் திருவருளால் தெளிந்துணர்ந்தோர் சிவஞானியராவர். அவர் ஒடுக்கமாகிய நிட்டை கூடியிருக்குமிடம் சிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாகும். இயங்குதிணை நிலைத்திணையாகிய கூட்டமனைத்தும் அவர்கட்கு உலக உறவாகும். மேம்பாடு மிக்க ஒழுக்கமனைத்தும் தாமே வந்து எய்தும்.

(அ. சி.) செருமி இருக்கும் - மறைந்து இருக்கும். ஆசாரம் - ஒழுக்கம். திருக்கிலா - மாறுபாடில்லாத.

(4)

1444. அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் உடனே

பிறியா நகர்மன்னும் பேரரு ளாளன்

குறியுங் குணமுங் குரைகழல் நீங்கா

நெறியறி வார்க்கிது நீர்த்தொனி யாமே.

(ப. இ.) சிவத்தை அறியும் அறிவும், சிவத்தில் அடங்கும் அடக்கமும், சிவத்தைப் பற்றும் தலையன்பும் உள்ளவர்கேடில்லாத சிவவுலகத்தில் வாழ்வோராவர். அவர்கள்தம் புற அடையாளச் சிவக்கோலமும், அக அடையாளச் சிவப்பண்பும் ஒலிக்கும் கழலணிந்துள்ள சிவபெருமான் திருவடியிணையினை நீங்கா நிலைமையினைக்

குறிப்பனவாகும். அவர்கள் பால் அடங்கி நிற்கும் திருவடியுணர்வு காற்று முதலிய துணையால் நூரில் ஒலியுண்டாவதுபோல் செந்நெறிச் செல்லும் துணையால் வெளிப்படும்.

(அ. சி.) பிறியா நகர் - முத்தி நகர். நூர்த்தொனி - நூரினிடத்து உள்ள ஒலி காற்று முதலிய கூட்டுறவால் வெளிப்படுவதுபோல, அறிவால் ஆன்மாவில் அடங்கியுள்ள ஞானம் பிரகாசிக்கும்.

(5)

1445. ஞானம் விளைந்தெழு கின்றதோர் சிந்தையுள்

ஏனம் விளைந்தெதி ரேகாண் வழிதொறுங்

கூனல் மதிமண் டலத்தெதிர் நூர்கண்டு

ஊன மறுத்துநின் றொண்சுட ராகுமே.[1]

(ப. இ.) திருவடியுணர்வாகிய சிவஞானமே முறுகிநிற்கும் நல்லார் திருவுள்ளத்துள் மூலாதாரம் உயிர்ப்பு முதலிய அகத்துவத்துக்கு

---

1. அண்டமா. அப்பர், 5. 97 - 2.

வேண்டும் கருவிகளோடு கூடிச் செய்யும் யோகமும் கைகூடும். அதனாற் காணப்பெறும் வழிதொறும் பற்றுக்கோடின்றிச் சென்று புருவநடுவாம் திங்கள்மண்டிலத்துத் தோன்றும் புத்தமிழ்தங் காண்பர். கண்டு திருவருளால் மலமாயா கன்மங்களாகிய தளையினை யறுத்து நிலைநிற்பர். அங்ஙனம் நின்றார்க்கு விட்டு நீங்காது விளங்குவது சிவனார் அருட்சுடரேயாகும். அச் சுடர் ஒண்சுடர் எனப்படும்; இது பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அம்மொழித் தொகையாகும்.

(அ. சி.) ஏனம் - சாதனக் கருவி, ஆதாரயோகம். வழி - ஆதார மார்க்கம். கூன.....கண்டு - சந்திர மண்டலத்துப் பெருகும் அமுதம். ஊனமறுத்து - மலம் ஒழித்து. ஒண்சுடர் - சிவம்.

(6)

1446. ஞானிக் குடன்குண ஞானத்தில் நான்குமா

மோனிக் கிவையொன்றுங் கூடாமுன் மோகித்து

மேனிற்ற லாஞ்சத்தி வித்தை விளைத்திடுந்

தானிக் குலத்தோர் சரியை கிரியையே.

(ப. இ.) சிவஞானிக்குரிய பண்பு நான்காகும். அவை, அறிவிற் சூலம், அறிவில் நோன்பு, அறிவிற்செறிவு, அறிவில் அறிவு என்பன. ஞானத்தின் மேனிலையாகிய மோனத்தை எய்தியவர்க்கு மேற்கூறிய நாற்படிகளுள் ஏதும் பொருந்தா. சிவசத்தியில் தன்னை மறந்து நிற்க, அஃது அப்பால் நிலையிலுள்ள குண்டலினிசத்தியின்

வலிகொண்டியற்றும் யோகப்பயனை விளைத்திடும். இவையே பற்றுக்கோட்டோடும் செய்யும் யோகியர்க்கு நிகழும் அறிவிற்சூலம், அறிவில் நோன்பு எனப்படும். இவை ஞானத்திற்சரியை ஞானத்திற் கிரியை எனப்படும்.

(அ. சி.) ஞானத்தில் நான்கு - ஞானத்தில் சரியை, ஞானத்தில் கிரியை, ஞானத்தில் யோகம், ஞானத்தில் ஞானம். முன் மோகித்து - சிவ சன்னிதியில் தன்னை மறந்து. சத்திவித்தை - குண்டலி யோகம். தானிக் குலத்தோர் - ஆதார யோகிகள்.

(7)

1447. ஞானத்தின் ஞானாதி நான்குமா ஞானிக்கு

ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்னாமல்

ஞானத்தின் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி

ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே.[1]

(ப. இ.) சிவஞானிக்கு ஓதப்பட்ட அறிவில் அறிவு முதலிய நான்கும் உள்ளன. அறிவில் அறிவாகிய ஞானத்தின் ஞானமே யான் எனதென்னும் செருக்கறல். ஞானத்தில் யோகம் முப்பத்தாறு மெய்யுங் கடந்த அருள்வெளியில் காணும் சிவ ஒளி. ஞானத்தில் கிரியையே திருவடிப்பேற்றினை நாடுதல். மெய் - தத்துவம். ஞானத்தில் சரியை என்பது திருவடிப்பேற்றினைத் திருமுறைச் செல்வர் நவில நன்கினிது கேட்டல்.

(8)

---

1. ஞானநூல்தனை. சிவஞானசித்தியார், 8. 2 - 13.

" ஞானயோ. சிவஞானசித்தியார், 12. 3 - 3.

1448. நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானாதி நண்ணுவோன்

புண்ணிய பாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன்

கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டுளோன்

திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே.

(ப. இ.) பொருந்திய சிவஞானத்தின் நாற்படியும் மேற்கொண்டவன், பிறப்புக்கு வித்தாம் இருள்சேர் இருவினையும் கடந்தோனாவன். இருவினை நான் என்னும் முனைப்பாற்செய்யும் புண்ணிய பாவம். கருதப்படுகின்ற பிழம்போடு கூடித்தோன்றி அருளும் திருவுருவில் மறைந்திருக்கும் அன்பின் விளை ஞானச் சிவப்பொருளை அவ்வுருக்கரைந்த நிலையிற் காண்பவனும் அவனேயாவன். அவனே நிலைபேறான தூயோன். அவனே சிவப்பேற்றினன். அவனே திருவடி எய்திய சித்தன்.

(9)

1449. ஞானச் சமயமே நாடுந் தனைக்காண்டன்

ஞான விசேடமே நாடு பரோதயம்

ஞானநிர் வாணமே நன்றறி வானருள்

ஞானாபி டேகமே நற்குரு பாதமே.

(ப. இ.) சிவஞானத்தின் நிகழும் நால்வகைத் தூக்கையும் வருமாறு: சிவ நுழைவெண்பது சிவனைக்காணுமுறையால் தன்னைக் காண்பது. சிவநோன்மையென்பது மேலாம் சிவத்தோற்றம் காண்பது. சிவ நுண்மை என்பது வாலறிவினனாகிய சிவபெருமானின் திருவருள் விழ்ச்சி. சிவ நுகர்மை என்பது திருவருளாசான் திருவடியினை மறவாமை. நுழைவு - சமயம், நோன்மை - விசேடம். நுண்மை நிருவாணம். நுகர்மை - அபிடேகம். திருவருள் வூழ்ச்சி - சத்தி நிபாதம், நிபாதம் - நன்றாய்ப் பதிதல்.

(அ. சி.) பரோதயம் - பரம் + உதயம்; சிவம் தோன்றல். நன்றறிவான் அருள் - சிவனருள். நற்குரு - சிவகுரு.

(10)

---

9. சன்மார்க்கம்

(காதன்மை நெறி)

1450. சாற்றுஞ்சன் மார்க்கமாந் தற்சிவ தத்துவத்

தோற்றங்க ளான சுருதிச் சுடர்கண்டு

சூற்றம் ஒழிந்து சிவயோக சித்தராய்க்

கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களே.

(ப. இ.) நல்லாரால் புகழ்ந்து சொல்லப்பெறும் தூமாயை மெய்கள் ஐந்து. அவை, ஆசான், ஆண்டான், அருளோன், அன்னை, அத்தன் என்பன. இவற்றை முறையே சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சதாசிவம், சத்தி, சிவம் எனவும் கூறுப. செந்தமிழ்த் திருமறையும் திருமுறையும் (தமிழ் வேதாகமங்கள்) கூறம் சிவபெருமானின் உண்மைத் தன்மை உணர்வொளியினைக் கண்டு, சூற்ற முதலிய அறுபகை செற்று சிவயோகசித்தராய் வாழ்வார். அவர்களே கூற்றத்தைவென்று கூத்தப் பெருமான் திருவடியைத் தலைக்கூடும். இயல்பமைந்த மெய்ந்நெறியாகிய சன்மார்க்கத் தன்மையுணர்ந்தோராவர். சூற்றம் - சினம்.

(அ. சி.) சிவ தத்துவத் தோற்றங்கள் - சுத்தவித்தை. ஈச்சுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆக 5. சுருதி - தமிழ் நான்மறைகளும் தமிழ் ஆகமங்களும். குறிப்பு - சன்மார்க்க நெறி.

(1)

1451. சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்நந்தி

உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு

தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய

வையத் துள்ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே.

(ப. இ.) கொலையும் புலையும் (1425) விடுத்த செந்நெறியாகிய சைவத்தின். பெருமைமிக்க ஒப்பில்லாத முதல்வன் நந்தியெம்பெருமான், அவன் ஆருயிர்கள் அனைத்தும் திருவடிபெற்று உய்யுமாறு வகுத்தருளிய குருநெறி ஒன்று உண்டு. அதுவே தெய்வச் சிவனெறி. அந்நெறியாகிய சன்மார்க்கத்தைச் சேர்ந்து ஒழுகி உய்யும்படி நிலவுலகத்துள்ளார்க்குச் செந்தமிழால் வகுத்தருளினன். தெய்வச் சிவனெறி எனினும் சன்மார்க்கமெனினும் ஒன்றே.

(2)

1452. தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப்

பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் சூடக்

குருபத்தி செய்யுங் குவலயத் தோர்க்குத்

தருமுத்திச் சார்பூட்டுஞ் சன்மார்க்கந் தானே.[1]

(ப. இ.) மெய்ந்நெறியாகிய சன்மார்க்கத்தில் சிவன் அளித்தருளும் திருவடிப்பெறு சிவகுருவின் பத்தியினால் கைகூடுவதாகும். அப் பெரும் பற்றுச் சிவகுருவினைக்காண, வழிபட, இடையறாது எண்ணத், திருவடியினைத்தொட, சிவகுருவின் பொருள்சேர் புகழினை வாயாரப் புகல, சிவகுருவின் திருவடியிணையினைத் தம்முடிமேற் சூடத் தாமே விளைவதாகும். வழியறு வகையின் வாய்மை யிவ்வாறாம்.

(3)

1453. தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார்

தெளிவறி யாதார் சீவனு மாகார்

தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார்

தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே

(ப. இ.) சன்மார்க்க நெறியின்கண் ஒழுகித் திருமுறைவழியாக முப்பொருளின் மெய்ம்மை தெளியாதவர் சிவனை உணரார். சிவனை

1. மந்திரத்தான். சிவஞானசித்தியார், 12. 3 - 4." மூவகையா. சிவப்பிரகாசம், 8." சாத்திரத்தை திருக்களிற்றுப்படியார், 6
.

உணராமையினால் உயிர்ப்பயன் எய்தார். பயன் எய்தாராகவே அறிவுடைப் பொருளுமாகார். மெய்ம்மை தெளியாதவர் சிவன் திருவடியிணையினைக் கூடிச் சிவமாம் பெருவாழ்வு எய்தார். மெய்ம்மை தெளியாதார் பிறப்பறார்; சிறப்பு உறார்.

(4)

1454. தானவ னாகித் தானைந்தா மலஞ்செற்று

மோனம தாமொழிப் பான்முத்த ராவதும்

ஈனமில் ஞானாநு பூதியில் இன்பமுந்

தானவ னாயுற லானசன் மார்க்கமே.[1]

(ப. இ.) சிவபெருமான் திருவருளால் ஆவி சிவமாகித் தொன்மையே ஒட்டிய ஆணவமும், அதனை அகற்றுதற்பொருட்டுத் தொடக்கமாகக் கட்டிய கன்ம மாயைகளும், மாயாகாரியமாகிய உலகுடல் உண்பொருள்களாம் மாயேயமும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்துந் திருவருளாம் நடப்பாற்றலும் (திரோதானசத்தி) ஆகிய ஐந்து மலங்களையும் அகற்றி உணர்விற் கணிப்பதாகிய 'சிவசிவ' என்னும் செந்தமிழ்மறையே வாய்வாளா மோன மொழி எனப்படும். அம் மொழி பெற்றாரே வீடுபேற்றினராவர். அவரே குறைவில்லாத சிவஞானத் துய்ப்பினர். அவரே அச் சிவனடியின்பமும் தலைப்படுவர். இந்நிலையே தானவனாம் சன்மார்க்கமாகும். சன்மார்க்கம் - மெய்ந்நெறி; தெய்வச் சிவனெறி.

(அ. சி.) ஐந்து ஆம் மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி ஆக - 5. மோன...மொழியால். "சும்மா இரு சொல்லற" என்ற குருமொழியால். அனுபூதி - அனுபவம்.

(5)

1455. சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமுஞ்

சன்மார்க்கத் தார்க்கு இடத்தொடு தெய்வமுஞ்

சன்மார்க்கத் தார்க்கு வருக்கந் தெரிசனம்

எம்மார்க்கத் தார்க்கும் இயம்புவன் கேண்மினோ.[2]

(ப. இ.) எவ்வகை நெறியினர்க்கும் இயல்பாகிய சிறந்த உண்மையினைக் கூறுகின்றேன். கேளுங்கள். மெய்ந்நெறியாகிய சன்மார்க்கநெறி நிற்பார்க்கு இணக்கம்சேர் நல்லார் கூட்டமும் அவர்கள் கூடிவாழும் இடமுமே சிறந்தன. அவர்கள் கூடியிருக்கும் இடமே சிவபெருமானை நோக்கி வழிபடும் திசையாகும். அவர்கள் இருப்பே சிவபெருமான் திருவுருவ இருப்பாகும். அவர்களே தெய்வமாகும். அவர்களைக் காண்பதே தெரிசனமாகிய காட்சியாகும்.

(அ. சி.) வருக்கம் - சங்கம்.

(6)

1456. சன்மார்க்க சாதனந் தான்ஞான ஞேயமாம்

பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்கும்

துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றார்

சன்மார்க்கந் தானவ னாகுஞ்சன் மார்க்கமே.[3]

---

1. தன்னறி. சிவப்பிரகாசம், 8 - 2.

2. கைகள். 12. திருமலைச்சிறப்பு, 18.

3. சன்மார்க்கஞ். சிவஞானசித்தியார், 8. 2 - 12.

(ப. இ.) சன்மார்க்க சாதனமாகிய நன்னெறிப் பயிற்சியால் எய்துவன, திருவடியுணர்வும், அதனால் உணரப்படும் சிவமாம் பெருவாழ்வாம் திருவடியிணையும் என்ப. நன்னெறி எனினும் காதன்மை நெறி எனினும் ஒன்றே. அதன் வழிநெறியாகிய தோழமை, மகன்மை, தொண்டன்மை (அடிமை) என்னும் மூன்றும் பின்மார்க்கப் பயிற்சியாகும். இம் மூன்றும் முற்றா உரனுடைப் பேதையர்க்கு ஆவன. தூமை அனைத்தும் விட்டு நன்மையின்கண் தன்னிழப்பாகிய நெறியிற் செல்வோர், நான்காம் நிலையாகிய பேருறக்கமும் கடந்து அப்பால் என்று சொல்லப்படும் ஐந்தாம் நிலையாகிய உயிர்ப்படங்குதல் வழிநிற்பாராவர். தம் நிலையின் வழி நிலையாகிய நனவு கனவு உறக்கம் பேருறக்கம் முதலியவற்றைத் துரிசென்றே கொள்வர். அதுவும் நீங்கினோர் நன்னெறியாளராவர். அவர்கள் எய்தும் தனிப்பேறு தானவனாகும் தனிப்பெரும் வழியே. தானவன் எனப்து தன்னை அடிமை எனவும் சிவனை ஆண்டான் எனவும் கொண்டு தானற்று ஒழுகுதல். மெய்ந்நெறி என்றாலும் நன்னெறியென்றாலும் ஒன்றே.

(அ. சி.) பின் மார்க்கம் - சகமார்க்கம், புத்திர மார்க்கம், தாச மார்க்கம். துரியத் துரிசு - துரியாதீதத்துக்குக் கீழ்ப்பட்ட துரியம்.

(7)

1457. சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப்

பின்மார்க்க மூன்றும் பெறவியல் பாமென்றால்

நன்மார்க்கந் தானே சிவனொடு நாடலே

சொன்மார்க்க மென்னச் சுருதிகைக் கொள்ளுமே.[1]

(ப. இ.) நன்னெறியினைப் பெறவிரும்பிப் பேராக் காதலுடன் வரும் மெய்கண்டாராகிய மாணவர்க்கு, அதன் வழிநிலையாகிய பின் மார்க்கம் என்று சொல்லப்பெறும் செறிவு நோன்பு சீலம் என்னும் மூன்றும் அவர்கள் பயின்று அவர்களுக்குக் கைகூடினமையின் அஃது அவர்களுக்கு இயல்பாம் என்பர். இயல்பென்பது சித்தித்ததென்பதாகும்.

மேல் அவர்களுக்கு நிகழ வேண்டுவது இடையறாது சிவத்தை எண்ணுதலேயாம். எண்ணுதல் - நாடுதல், சிந்தித்தல். இதுவே அருமறை என்னும் திருவைந்தெழுத்து உபதேசமாகும். இத்தகைய திருமுறைத் தமிழாகமங்களை மேற்கொண்டொழுகுவதே (சுருதி - ஆகமம்) அந்நிலையாகும்.

(8)

1458. அன்னிய பாசமும் ஆகுங் கருமமும்

முன்னும் அவத்தையும் மூலப் பகுதியும்

பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமுந்

தன்னொடுங் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே.[2]

(ப. இ.) தனக்கு வேறாய்த் தன்னை அடிமைப்படுத்தி தன்னுள் அடக்கும் ஆணவப் பழமலமாகிய அன்னிய பாசமும், அப் பாச ஆற்றலைத் தேய்த்து அடக்கும் மருந்தாகிய வினையும், அவ் வினை காரணமாக

---

1. பரிதி. அப்பர், 5. 94 - 5.

2. தெரிவரிய. சிவஞானசித்தியார், 11 - 4.

" நானவனென். சிவஞானபோதம், 10. 1 - 1.

விளையும் பிறப்பு இறப்பாகிய நிலைகளும், அந் நிலைகளுக்குக் கருவியாகிய மாயா காரியமான மூலப்பகுதியும், இறை உயிர் தளையாகிய பதிபசு பாசங்களின் உண்மை உணரும் மெய்யுணர்வும், ஒற்றுமை வேற்றுமைப் பொருள்களின் தொடர்புகளும் சார்புநிலையாம் தன்னொடு கண்டவர் சன்மார்க்கத்தவராவர். பின்னியஞானம்: புணர்ப்புணர்வு; அத்துவிதம்.

(அ. சி.) அன்னிய பாசம் - தனக்கு வேறாய்ப் பாசம் உண்டு என்றும், ஆகும் கருமம் - பாசத்தால் கன்மம் உண்டு என்றும், முன்னும் அவத்தையும் - அக் கன்மங் காரணமாகப் பிறப்பு இறப்புக்களாகிய அவத்தைகள் உண்டு என்றும், மூலப் பகுதியும் - அவத்தைக் கேதுவான மூலப் பிரகிருதி உண்டு என்றும், பின்னிய ஞானம் இவைகளை அறியும் அறிவு உண்டு என்றும், பேதாதி பேதமும் - இவைகளின் பேதங்களையும், தன்னொடும் - ஆன்மாவையும். கண்டவர் - கண்டு ஆராய்பவர்.

(9)

1459. பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக்

கசியாத நெஞ்சங் கசியக் கசிவித்து

ஒசியாத வுண்மைச் சொரூபோ தயத்துற்று

அசைவான தில்லாமை யானசன் மார்க்கமே.

(ப. இ.) ஆணவப் பிணிப்பால் ஏற்படும் தன்முனைப்பாம் சிற்றுணர்வுத் தன்மை முனைப்பி அல்லது பசு எனப்படும். அத்தகைய பசுத் தன்மையினையும் பாசத் தன்மையினையும் நூக்கி முழுமுதற் சிவமாகிய பதியுடன் கூட்டி வைப்பதும் நன்னெறியாகும். ஒன்றாலும் இளகிக் கசியாத உள்ளத்தினைக் கசியச் செய்து என்றும் பொன்றா உண்மை ஆவித் தன்மையைத் தோன்றச் செய்வதும் அந் நன்னெறியேயாம் என்றும் துளக்கமின்றித் திருவடி நிறைவில் அழுத்துவித்து வாழச் செய்வதும் அந்நன்னெறியேயாகும்.

(அ. சி.) ஒசியாத - கெடாத. சொரூப உதயம் - ஆன்மாவின் இயற்கை உருவம்.

(10)

1460. மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகள் கிட்ட வகுப்பது

மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமே யன்றிமற் றொன்றில்லை

மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மெனுநெறி வைகாதோர்

மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மாஞ்சித்த யோகமே.

(ப. இ.) நன்னெறியாகிய சன்மார்க்கம் தன்னைச் சார்ந்த சன்மார்க்கிகளாகிய நல்லார் எய்தும்படி வகுப்பது சன்மார்க்கமேயன்றி வேறொன்றில்லை. அந் நன்னெறி நிலையினை எய்துவோர் செல்லும்வழி நன்னெறிக்கு வாயிலாகிய சித்தயோகமேயாகும். சித்தயோகம் என்பது ஆருயிரின் எண்ணம் ஓவாது சிவத்தின்பால் கூடியிருப்பது. அதனைச் சிவயோகம் எனவுங் கூறுவர்.

(அ. சி.) சித்தயோகம் - சிவராச யோகம்.

(11)

10. சகமார்க்கம்

(தோழமை நெறி)

1461. சன்மார்க்கந் தானே சகமார்க்க மானது

மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம்

பின்மார்க்க மானது பேராப் பிறந்திறந்து

உண்மார்க்க ஞானத் துறதியு மாமே.

(ப. இ.) சன்மார்க்கத்துக்கு வழியாக இருப்பது சகமார்க்கமாகும். சகமார்க்கம் எனினும் தோழமைநெறி எனினும் ஒன்றே. நிலைபேறாகவுள்ள தோழமை நெறியின்பயன் சிறந்த பேறாகிய சித்தியுள் நிலைப்பிப்பதாகும். நன்னெறி

வாயிலாம் நானெறி விடுத்து ஏனைய நெறிகளில் உழல்வோர் நீங்காப் பிறப்பு இறப்புகளுக்கு உட்பட்டு அதுவே உறுதி எனத் திரிவர். ஆருயிர்களைத் தோழமை நெறியில் இருத்துதற்கு இருந்து காட்டியவர் நம்பி ஆரூரர்.

(அ. சி.) சகமார்க்கம் - தோழனைப்போல் பத்தி பண்ணும் நெறி. மன் - பெருமை பொருந்திய. பின். மார்க்கம் - மேலே கூறிய நான்கு மார்க்கங்கள் அல்லாதது. உன் - அலைகிற.

(1)

1462. மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார்

குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார்

வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகும்

உருவுங் கிளையும் ஒருங்கிழப் பாரே.[1]

(ப. இ.) செந்நெறி வகையாம் பன்னிரண்டு நிலைகளைக் கைக்கொள்ளாதார் சிவகுருவினையும் சிவன் திருவடிநீழற் பெருவாழ்வினையும் சிவனெறியினையும் மேற்கொண்டு பொருந்தார். இம்மூன்றும் பொருந்தாப் புன்னெறியினரைக் காணவும் திருமகள் அஞ்சுவள். அவர்க்குக் குடும்பமும் இல்லாதொழியும். அழகும் உறவும் பிறவும் ஒருங்கிழப்பர். பன்னிரண்டு நிலைகளுள் ஆறுநிலைகள் பற்றுக்கோடுள்ளன. ஏனை ஆறுநிலைகள் பற்றுக்கோடில்லன. இவற்றை முறையே பற்றுக்கோடி பற்றுக்கோடிலி எனப் பகர்வர். மூலம், அடிவயிறு, மேல்வயிறு, நெஞ்சம், கழுத்து, புருவநடு என்னும் ஆறும் ஆறாதாரம். ஞாயிற்று மண்டிலம் திங்கள் மண்டிலம், தீ மண்டிலம், சமனை, உன்மனை, அதீதம் என்னும் ஆறும் நிராதாரம். இவையே பன்னிரண்டு நிலைகளுமாகும். ஆதாரம் - பற்றுக்கோடி. நிராதாரம் - பற்றுக்கோடிலி.

(அ. சி.) துவாதச மார்க்கம் - பன்னிரண்டு ஆதாரங்களின் வழி - ஆதாரங்கள் 6. நிராதாரங்கள் 6. அவை மண்டலம் 3-ம், சமனை - உன்மனை, அதீதம் - 3-ம். சமயம் - சகமார்க்கம். திருமகள் வெருவும் - இலக்குமி அச்சப்படுவாள்.

(2)

1463. யோகச் சமாதியின் உள்ளே யகலிடம்

யோகச் சமாதியின் உள்ளே யுளரொளி

யோகச் சமாதியின் உள்ளே யுளசத்தி

யோகச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே.

---

1. அவ்வித். திருக்குறள், 167.

(ப. இ.) தோழமை நெறியாகிய சகமார்க்கத்தில் சமாதியாகிய நிட்டையிலிருப்போர்க்கு, அவர் உள்ளத்தின்கண் திருவருட்கண்ணால் பரந்த உலகங்கள் காணப்படும். அதுபோல் உள்ளொளியாகிப் பேரொளி தோன்றும். அவ் வுள்ளத்தின்கண் திருவருளம்மை காட்சியருள்வள். இச் சமாதியின் உயர்ந்தோர் அனைத்துச் சித்தியும் அடைவர். அவர்களே சித்தரெனப்படுவர்.

(அ. சி.) யோகச் சமாதி - சகமார்க்கம்.

(3)

1464. யோகமும் போகமும் யோகியர்க் காகுமால்

யோகஞ் சிவரூபம் உற்றிடும் உள்ளத்தோர்

போகம் புவியிற் புருடார்த்த சித்தியது

ஆகும் இரண்டும் அழியாத யோகிக்கே.[1]

(ப. இ.) அகத் தவமாம் யோகமும் அதன் புறப்பொலிவாம் போகமும் யோகியர்க்கு எய்துவன. அகத்தவம் சிவவடிவம் எய்துதல். புறப் பொலிவு நம்பி ஆரூரரும் நங்கை பரவையாரும் போன்று சிவத்தொண்டு மறவாச் சீர்மையுடன் அனைத்துயிர்க்கும் அருள்தாங்கி இம்பர்மனைத் தவம்புரிதல். இதுவே உயிர்க்கு உறுதிதரும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறென்னும் நிலை எய்துவதற்கு வாயிலாகும். இவ்விரு நிலையும் அழியாச் செவ்விசேர் யோகியர்க்கு ஒருங்கு எய்துவன. அழியாத யோகியர் சிவவடிவம் எய்திய உள்ளத்தராவர்.

(அ. சி.) புருடார்த்தம் - அறிவு, பொருள், இன்பம், வீடு. இரண்டு - யோகம், போகம்.

(4)

1465. ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள்

மேதாதி யீரெண் கலந்தது விண்ணொளி

போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி

சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே.[2]

(ப. இ.) ஆறு ஆதாரங்களையும் திருவருள் துணையால் கண்டு மேல்நோக்குதல் நாடி சுத்திகளாகும். சுத்தி - உண்மையோர்தல். மேதை முதலேழ் முதற் பொருள்களும் பதினாறு கலைகளும் கலந்த கலப்பும், பரவெளிப் பரப்பும், அறிவுநிலையத்துள் காணப்படும் ஐம்புலன் அந்தக் கரணம் நான்கு ஆகியவைகளும் ஆய்தல் சூல நிலையினைத் தாண்டுதல். இவை தோழமை நெறியாகும். ஏழ் முதற் பொருள்கள் சாரம், செந்நீர், ஊன், கொழுப்பு, எலும்பு, மூளை, வெண்ணீர் என்பன. இவற்றை இரசம், இரத்தம், மாமிசம், மேதசு, அத்தி, மச்சை, சுக்கிலம் எனவுங் கூறுப. முதற்பொருளைத் தாது என்ப.

(அ. சி.) மேதாதி - மேதை முதலிய தாதுக்கள். ஈரெண் - பதினாறு கலைகள். விண்ணொளி - சூரிய சந்திர ஒளி. போதாலயம் - ஞான ஆலயம். சாதாரணம் - சூவ இயல்பு.

(5)

---

1. தென்னாவ. 12. தடுத்தாட்கொண்ட, 181.

" நாடுகளிற். சிவஞானசித்தியார், 10. 2 - 3.

" போகியா. சிவஞானசித்தியார், 1. 2 - 22.

2. மேதாதி. 10. திருமந்திரம், 1046.

1466. பிணங்கிநிற் கின்றவை யைந்தையும் பின்னை

அணங்கி யெறிவ னயிர்மன வாளாற்

கணம்பதி னெட்டுங் கருதும் ஒருவன்

வணங்கவல் லான்சிந்தை வந்துநின் றானே.[1]

(ப. இ.) ஆருயிர்கட்கு உடலாய் அவற்றுடன் மாறுபட்டு நிற்கின்ற இருபத்தைந்து மெய்களையும் அவ்வுயிர் அகத்தவத்தால் எய்தும் கூரிய ஞான வாளால் வருத்தி எறியும். பதினெண் குழுவினரும் கைகூப்பி வணங்கித்தொழும் சூரும் சிறப்பும் வாய்ந்த ஒப்பில் சிவபெருமானை வணங்கவல்லவர் உள்ளத்தின்கண் அவன் வெளிப்பட வந்தருள்வன். கணம் பதினெட்டு : 'அமரர் சித்த ரசுரர் தைத்தியர், கருடர் கின்னரர், நிருதர் கிம்புருடர், காந்தருவ ரியக்கர் விஞ்சையர் பூதர், பசாசர் அந்தரர் முனிவருரகர் ஆகாய வாசியர் போகபூ மியரெனப், பாகு பட்டன பதினெண் கணமே.' (பிங்கலந்தை, 92.) இருபத்தைந்து மெய்களும் மாறுபட்டு நிற்கும் உண்மையினை நம் மெய்கண்டார் குறிப்பிற் புலப்படுத்துவார் 'அன்றும் புலனாய அஞ்செழுத்தை' என்றருளினார். இது போன்று மெய்கண்டார் செந்தமிழ்ச் சிவஞானபோதத்தின்கண் காணப்படும் ஒற்றுமைகள் பல. அவை அங்கங்கே வரும் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

(அ. சி.) அணங்கு - வருத்தி.

(6)

1467. வளங்கனி யொக்கும் வளநிறத் தார்க்கும்

வளங்கனி யொப்பதோர் வாய்மைய னாகும்

உளங்கனிந் துள்ள முகந்திருப் பார்க்குப்

பழங்கனிந் துள்ளே பகுந்துநின் றானே.

(ப. இ.) வளம் கனி என்பது வளம் கன்னி என்பதன் இடைக் குறை. வளந்தரும் கன்னியாகிய திருமகள் மனமொப்பி மார்பில் வீற்றிருக்கும் திருமால் வளமிக்க களங்கனியொத்த நிறமுடையவராவர். அத் திருமாலுக்கும் முதன்மை வாய்ந்த மெய்ப்பொருளாயுள்ளவன் சிவன். சிவபெருமான் வழிபாட்டினால் உள்ளங் கனிந்து உயர்ந்திருப்பர் மெய்யடியார். திருவடிப் பேரின்பப் பழங்கனிய அம் மெய்யடியார்க்கு அதனைப் பகிர்ந்துகொடுத்து உடனின்றருள்வன் அச் சிவன்.

(அ. சி.) வாய்மையன் - தன்மையன்.

(7)

---

1. ஞானவாள். 8. திருப்படை எழுச்சி, 1.

" ஒன்றறிந்த. சிவஞானபோதம், 3. 3 - 1.

11. சற்புத்திர மார்க்கம்

(மகன்மை நெறி)

1468. மேவிய சற்புத் திரமார்க்க மேதொழில்

தாவிப்ப தாஞ்சக மார்க்கஞ் சகத்தொழில்

ஆவ திரண்டும் அகன்று சகமார்க்கத்

தேவியோ டொன்றல் சன்மார்க்கத் தெளிவதே.[1]

(ப. இ.) தோழமை நெறியாகிய சகமார்க்கத்தை நிலைநிறுத்துவது மகன்மை நெறியாகிய சற்புத்திர மார்க்கமாகும். சகமார்க்கமாகிய அகத் தவமும் மனைத்தவமும் ஆகிய இரண்டும் காதன்மை நெறியாகிய சன்மார்க்க அடிப்படையாகும். அகத் தவம் - யோகம். மனைத் தவம் - சகத்தொழில்.

(அ. சி.) இம் மந்திரம் - சற்புத்திர மார்க்கம், சக மார்க்கம், சன்மார்க்கம். ஒன்றுக்கொன்று அடிப்படை என்று கூறுகிறது.

(1)

1469. பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திடல்

ஆசற்ற நற்றவம் வாய்மை அழுக்கின்மை

நேசித்திட் டன்னமும் நீசுத்தி செய்தன்மற்

றாசற்ற சற்புத் திரமார்க்க மாகுமே.[2]

(ப. இ.) மகன்மை நெறிநிற்பார்க்குத் திருமுறை வழியாக வழிபாடு செய்தலும், திருமுறை எழுதுதல் அதனை ஓதுதல். அறுவகைப் போற்றித் தொடர் புகன்று அருச்சித்தல், திருவைந்தெழுத்தைக் கணித்தல், ஆகியவையும் குற்றமறச் செய்யும் நற்றவமாகும். வாய்மையும் அழுக்காறின்மையும் கைக்கொள்ளவேண்டிய தூய்மைகளாகும். அன்பமைத்துப் படைப்புக் குழைத்தல் நைவேத்தியமாகும். திருமுழுக்கு முதலியன திருவுருவின்மாட்டுச் செய்தல் தூய்மையதாகும். இவற்றோடிணைந்த மற்றவையும் மகன்மை நெறியாகும். போற்றித்தொடர் திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடியருளிய போற்றித் திருத்தாண்டகம் ஐந்து, திருவாதவூரடிகள் பாடியருளிய போற்றித் திருவகவல் ஒன்று ஆக ஆறும் திருமுறைக்கண் தனிமுதன்மையாகக் காணப்படுகின்றன. இவை முறையே ஐந்தொழிற்றனிமைக்கும் ஒருங்காம் இனிமைக்கும் வாய்ப்பாக அமைந்த அருளிப்பாடாகும். தனித்தனி ஐந்தொழிற்கு முறையே பிள்ளையார், முருகவேள், ஆலமர் கடவுள், அம்மை, சிவக்கொழுந்து, ஆகிய ஐம்பெரும் படிமங்களுக்கும் ஆம். திருவாசகப் போற்றித் திருவகவல் ஐம்பெருந்தொழிலும் ஒருங்கு காணப்படும் அம்பலவாண அரும்பெரும் படிவத்துக்கு ஆம் போற்றித் திருத் தாண்டகங்களின் முதல் நினைப்பு முறையே வருமாறு: 1. பொறையுடைய. 2. எல்லாஞ், 3. பாட்டான, 4. வேற்றாகி, 5. கற்றவர்களுண்ணும் என்பனவாம்.

(2)

---

1. மனையறத்தி, 12. சம்பந்தர், 19.

2. மற்று நூ. 12. தடுத்தாட்கொண்ட, 70.

" ஏடங்கை. 10. திருமந்திரம், 1043.

1470. அறுகாற் பறவை அலர்தேர்ந் துழலும்
மறுகா நரையன்னந் தாமரை நூலங்
குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டுஞ்
சிறுகால் அறநெறி சேரகி லாரே.[1]

(ப. இ.) வண்டுகள் தேனையுண்டு இன்புறும்பொருட்டுத் தேனிறை பூக்களை நாடித்திரியும். அதுபோல் வெள்ளை அன்னங்களும் தாமரை மலரை நாடித்திரியும். அத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய தாமரை நூலம் முதலிய பூக்களைத் தக்க செவ்வியில் மெய்யடியார்கள் புனல் முழுகி வாய் புதைத்து உள்ளம் திருவைந்தெழுத்தோதிக் கொய்வன கண்டும் கால முண்டாகவே சிலர் அறனெறியாகிய செந்நெறி சேராது பின்னிற்பர்.

(அ. சி.) அறுகாற் பறவை - வண்டு மறுகா - அலைந்து. நரை அன்னம் - வெள்ளை அன்னப்பறவை. சிறு கால் - இளம் பருவம்.

(3)

1471. அருங்கரை யாவது அவ்வடி நீழற்

பெருங்கரை யாவது பிஞ்ஞக னாணை

வருங்கரை யேகின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாம்

ஒருங்கரை யாயுல கேழினொத் தானே.[2]

(ப. இ.) ஆருயிர்கள் பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்திக் கரையேறும் அரியகரை சிவபெருமான் திருவடிநீழலாகும். அனைத்துயிர்க்கும் பேரெல்லையாகத் திகழ்வது சிவபெருமான் ஆணையாகும். வினைக் கூடாக வரும் பிறப்பெழுவகையுட் புகும் உயிர்கட்கெல்லாம் ஒப்பில்லாத ஒரு தனி வேந்தாய்த் தோன்றிய உலகனைத்தினும் ஒப்பநின்றருளினன் சிவன்.

(அ. சி.) அருங்கரை - சம்சாரக் கடலுக்குக் கரை. வருங்கரை - எழும் பிறப்புக்கள். அரையாய் - இறைவனாய்.

(4)

1472. உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகந்துந் தழுவி

வியந்தும் அரனடிக் கேமுறை செய்மின்

பயந்தும் பிறவிப் பயனது வாகும்

பயந்து பரிக்கிலப் பான்மைய னாமே.[3]

(ப. இ.) திருவேடப் பொலிவால் உயர்ந்தும், சிவனடியார் திருவடியிணையினைப் பணிந்தும், அதனால் உள்ளம் உவந்தும், திருவைந் தெழுத்தினை அகம் தழுவியும், அதனால் வியப்புற்றும் சிவபெருமான் திருவடிக்கே திருத்தொண்டு செய்வோம் என்பாரே மகன்மை நெறியினராவர். அப் பணியினை அன்புடன் செய்யுங்கள். பிறவிக்கு அஞ்சிப்

---

1. பெரும்புலர். அப்பர். 4. 31 - 4.

" வைகறை. 12. எறிபத்தர், 9

" திருநாமம். அப்பர், 6. 95 - 6.

" அன்பு. 12. ஏயர்கோன், 226.

2. துன்பக். அப்பர், 4. 92 - 6.

3. அஞ்சி. " 5. 23 - 9.

பெருமான் அடியிணையைச் சேரும் பெரும்பேறதுவாகும். அன்பும் அச்சமுங் கொண்டு அவன் திருவடியினை நெஞ்சத்தமைத்துத் தொழுதால் சிவபெருமானும் அவ்வாருயிரினை முன்னின்று தாங்குபவனாவன். அன்பும்

அச்சமுங்கொண்டு வழிபடும் முறையினைத் திருவள்ளுவநாயனார் "அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க, இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்." (691) என்னுந் திருப்பாட்டால் குறித்தருளினர். மேலும் "யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்" என்பதனால் அச்சமும், "யாவரும் பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தான்" என்பதனால் அன்புங்கொண்டு வழிபடுதல்வேண்டும் என்பதாம். அல்லதூஉம், சிறப்பின்பாற்கொள்ளும் அன்பும், பிறப்பின்பாற் கொள்ளும் அச்சமும் அகலாவுள்ளத்தராய் வழிபடுதலென்றலும் ஒன்று.

(அ. சி.) பயந்து பரிக்கில் - பயம் பத்தியுடன் சற்புத்திர மார்க்கத்தைக் கைபற்றினால்.

(5)

1473. நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்தன்னை

என்றுந் தொழுவன் எழிற்பரஞ் சோதியைத்

துன்று மலர்தூவித் தொழுமின் தொழுந்தோறுஞ்

சென்று வெளிப்படுந் தேவர் பிரானே.[1]

(ப. இ.) பணிசெய்து கிடந்து அருள்வழிநின்று எம்பிரானாகிய சிவபெருமானைத் தொழுவேன். அப்பொழுது சிவப் பேரொளி தோன்றும். அந்த எழிற்பெருஞ்சுடரை என்றும் இடையறாது தொழுவன். மெய்யன்பர்களே, நீங்களும் மிக்க மலர்கொண்டு சிவபெருமான் திருவடியில் திருமுறைப் போற்றித் திருமாமறை ஓதி வழிபாடு செய்யுங்கள். நீங்கள் கைகூப்பி வலம்வந்து கீழ்வீழ்ந்தெழுந்து தலைவணங்கித் தொழுந்தோறும் தயிரில் வெளிப்படும் வெண்ணெய் போன்று தேவர்க்கும் பிரானாகிய சிவபெருமான் உங்கள் உள்ளத் தாமரையின்கண் வெளிப்பட்டருள்வன்.

(அ. சி.) சென்று - உதயமாகி.

(6)

1474. திருமன்னுஞ் சற்புத் திரமார்க்கச் சரியை

உருமன்னி வாழும் உலகத்தீர் கேண்மின்

கருமன்னு பாசங் கைகூம்பத் தொழுது

இருமன்னு நாடோறும் இன்புற் றிருந்தே.

(ப. இ.) கிடைத்தற்கரிய மக்கள் யாக்கை பெற்ற உலகவரே! கேளுங்கள். மகன்மை நெறிக்கண் ஒழுகுவார்க்கு வீடுபேறு எளிதின் எய்தும். பிறவிக்கு வித்தாகிய ஆணவமலப்பாசம் இம் மகன்மை நெறியினரைக் கண்டு செயலற்றொடுங்கும். அதனால் நாள்தோறும் திருவைந்தெழுத்து ஓதித்தொழுது இன்புற்றிருங்கள். மகன்மைநெறி - சற்புத்திர மார்க்கம். கைகூம்ப - செயலற்றொடுங்க. கை - செயல்.

(அ. சி.) பாசங்கை கூம்ப - பாசம்கெட.

(7)

---

1. விறகிற். அப்பர், 5. 90 - 10.

" தன்னுணர. சிவஞானபோதம், 12. 3 - 1.

12. தாச மார்க்கம்

(அடிமை நெறி)

1475. எளியனல் தூப மிடல்மலர் கொய்தல்

அளிதின் மெழுக லதுதூர்த்தல் வாழ்த்தல்

டளிமணி பற்றல் பன்மஞ் சனமாதி

தளிதொழில் செய்வது தான்தாச மார்க்கமே.[1]

(ப. இ.) அடியார்க்கு எளியனாய் ஒழுகுதல், திருக்கோவில்களில் நல்ல விளக்கிடுதல், திருநந்தனவனத்தில் மலர்கொய்தல், அன்புடன் மெழுகல், திருவலகிடுதல், திருமுறைத் திருப்பதிகம் பாடியபடி பொருள் சேர் புகழை ஓதி வாழ்த்தல், திருக்கோவிற்கண் உள்ள அசையா மணி போன்ற விளக்கமிக்க பெரிய மணிகளை அடித்தல், திருமுழுக்குக்கு வேண்டிய திருத்தநீர் முதலியன கொணர்தல் இன்னும் திருக்கோவில் திருத்தொண்டு பலவும் புரிதல் அடிமைநெறி என்ப. பளி: பள்ளி என்பதன் இடைக்குறை. பள்ளி - திருக்கோவில். தளி - திருக்கோவில். அடிமைநெறி - தாசமார்க்கம்.

(அ. சி.) எளி - பணிவாக. அளிதின் - அன்புடன். தூர்த்தல் - திருவலகு இடல். பளி - பள்ளி; கோவில்.

(1)

1476. அதுவிது வாதிப் பரமென் றகல்வர்

இதுவழி யென்றங் கிறைஞ்சின ரில்லை

விதிவழி யேசென்று வேந்தனை நாடும்

அதுவிது நெஞ்சில் தணிக்கின்ற வாறே.[2]

(ப. இ.) ஆதிப்பரம் அது இது என்று ஐயுற்றுத் தெளியாது நீங்குவர். வாய்மைச் செந்நெறி இது என்று தெளிந்து வேந்தனாம் சிவபெருமானை வழிபட்டுத் தொழுதாரில்லை. தமிழ்த் திருமாமறை திருமுறை வழியே உண்மை கண்டு ஓர்ந்து செந்நெறிச் சென்று சிவபெருமானை நாடுங்கள். அதுவே உள்ளத்தில் தோன்றும் ஐயுறவை அகற்றித் தெளிவினைத் தருவதாகும். தணித்தல் நூக்குதல். திருமாமறை - தமிழ் வேதம். திருமுறை - தமிழாகமம். வேந்தன் - மருதநிலத் தெய்வம்.

(அ. சி.) விதி வழி - தமிழ் வேதம்; தமிழ் ஆகமங்கள் விதித்தபடி. வேந்தன் - சிவபெருமான்.

(2)

---

1. திருக்கோயி. அப்பர், 6. 95 - 5.

" நல்ல. 12. கணநாதநாயனார், 3.

" தாதமார்க். சிவஞானசித்தியார், 8. 2 - 9.

" நூறணிந்தார், 12. திருநாவுக்கரசர், 68.

" மூவா. அப்பர், 4. 114 - 3.

2. அல்லலாந். தாயுமானார். 15. தேன்முகம், 6.

" வேந்தன்: சிவபெருமான் (மாயோன், தொல். பொருள் - 5).

" செத்துச். அப்பர், 5. 100 - 2.

1477. அந்திப்பன் திங்க ளதன்பின்பு ஞாயிறு

சிந்திப்பன் என்றும் ஒருவன் செறிகழல்

வந்திப்ப வானவர் தேவனை நாடொறும்

வந்தப்ப தெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே.[1]

(ப. இ.) திருவருள் துணையால் திங்களாகிய இட கலையையும் ஞாயிறாகிய பிங்கலையையும் அடக்குவன். அடக்கி எந்நாளும் ஒப்பில்லாத சிவபெருமானின் திருவடியிணையை நாடுவன் தேவர் முதல்வனாகிய அச் சிவபெருமானையே நாடொறும் வணங்குவன். அவ்வாறு வணங்கும் திறங்களெல்லாம் சூலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்னும் நன்னெறி நான்கு வகையில் அடங்கும். இஃது உயிராவணமிருந்து உற்றுநோக்குதலாம்.

(அ. சி.) அந்திப்பன் - அடக்குவேன். திங்கள் ஞாயிறு - இடகலை பிங்கலை. வகை - நான்கு வகையான மார்க்கங்கள்.

(3)

1478. அண்ணலை வானவர் ஆயிரம் பேர்சொல்லி

உன்னுவர் உள்மகிழ்ந் துண்ணின் றடிதொழக்

கண்ணவ னென்று கருது மவர்கட்குப்

பண்ணவன் பேரன்பு பற்றிநின் றானே.[2]

(ப. இ.) ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றும் இல்லாச் சிவனை வானவர்கள் ஆயிரம் திருப்பெயர் சொல்லி அண்ணல் என்று நினைத்து வழிபடுவர். அச் சிவபெருமானை நாம் திருவடிதொழுதல்வேண்டுமென்று எண்ணினால் அப்பொழுதே அவன். மகிழ்ந்து தொழுதற்குத் துணையாய் உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்று. அவனே அறிவிக்கின்ற கண்ணாவன் - அங்ஙனம் கருதுவார்க்குப் பண்ணவனாகிய அச் சிவபெருமான் அவ்வுயிரினிடத்துப் பேரன்பு பூண்டு அவ்வுயிரினைப்பற்றி நின்றான் கண்ணவன்: அவன் கண்; அவனே அறிவிக்கின்ற கண்ணாவான்.

(அ. சி.) உண்ணின்று - மனமார.

(4)

1479. வாசித்தும் பூசித்தும் மாமலர் கொய்திட்டும்

பாசிக் குளத்தில்வீழ் கல்லா மனம்பார்க்கின்

மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை

நேசத் திருந்த நினைவறி யாரே.[3]

(ப. இ.) பாசிக்குளம் போலும் கருக்குழியில் வீழ்ந்து உழலும் நன்னெறி கல்லாத மனத்தோரைப் பார்க்கின், நல்லார் திருமுறையினை ஓதியும், அம் முறையினை எழுதிப் பூசித்தும், அதன் வழியாக நறுமலர்

---

1. உயிரா. அப்பர், 6. 25 - 1.

2. கண்ணவன்காண். அப்பர், 6. 52 - 1.

" பேராயிரம்பரவி. அப்பர், 6. 54 - 8.

3. ஓதி உணர்ந்தும். திருக்குறள், 834.

கொய்தும், இயல்பாகவே மாசற்ற பேரொளிப்பிழம்பாம் திருநீலகண்டப் பெருமானைப் பேராப்பெருங் காதல்கொண்டு வழிபட்டிருக்குங் கருத்தினை அவர் அறியாதவராவர் என்பதாம். நல்லார் - ஞானி.

(அ. சி.) பாசிக்குளம் - கருப்பாயசம்.

(5)

1480. எவ்விடத் தும்பணி யின்மைகண் டுள்ளவர்

எவ்விடத் தும்பணி யீசன் பணியென்றே

அவ்விடத் தைங்கரு மத்தால் அறிதலால்

உவ்விடத் தோருக்கோர் உபாய மில்லையே.[1]

(ப. இ.) திருவடி உணர்வுசேர் மெய்யடியார் எந்த இடத்தும் இறைவனையின்றித் தமக்கொரு பணியின்மை கண்டுள்ளவராவர். தாம் செய்யும் பணியனைத்தும் ஆண்டவன், அடிமையாகிய தம்மைக் கொண்டு செய்விக்கும் பணியென்றே நினைவர். இது 'நின்னடியேன் செய்பணிகள் நின்தொண்டே நின்னருளே. நின்னடிக்கே ஒப்புவித்தேன்' என்னும் உண்மையினை உணர்த்தும். அங்ஙனம் அம் மெய்யடியார் அறிவதூஉம் உலகமும், உலகத்தொழில்களும், உயிர்ச் செயல்களும் ஆண்டவன் ஐந்தொழிலின்கண் அடங்கும் உண்மையறிவதால் என்க; இதனையொழித்து எவ்விடத்தோர்க்கும் பேறெய்தும் வழிவகை வேறில்லை என்க. 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்னும் செந்தமிழ்ச் சிறப்பு மறையின் சீரிய பொருள் உலகிடை ஊர்ந்துசெல்ல ஊர்தி உழைப்பதற்குக் கருவி, உறைவதற்கு இல்லம் முதலியன தருவார்க்குக் கொடுக்கும் கூலிப் பணம்போன்றாகும் இதனை வருமாறு நினைவுகூர்க.

ஊர உழைக்க உறையத் தருங்கருவிக்

காரத் தருங்குறி யாரறியார் - சாரத்

தருமுடற்கு நற்கோள் தருதல்சிவத் தொண்டே

உருகுமனத் தன்ப ருரை.

(6)

13. சாலோகம்

(சிவனுலகம்)

1481. சாலோக மாதி சரியாதி யிற்பெறுஞ்

சாலோகஞ் சாமீபந் தங்குஞ் சரியையான்

மாலோகஞ் சேரில் வழியாகுஞ் சாரூபம்

பாலோகம் இல்லாப் பரனுரு வாமே.[2]

(ப. இ.) சிவவுலகம், சிவனண்மை, சிவனுருவம், சிவனாம் பெரு வாழ்வு என்னும் நான்கும் சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்னும்

---

1. சலமிலனாய். சிவஞானசித்தியார், 102 - 2

" நாமல்ல. சிவஞானபோதம், 10. 2 1

" நின்னையெப். அப்பர், 4. 113 - 4.

2. சன்மார்க்கம். சிவஞானசித்தியார் 8. 2 - 8.

நானெறியின் பெறுபேறாக எய்துவன. சிவவுலகநிலை சூலத்தால் எய்தப் பெறும். சிவனண்மைநிலை நோன்பால் மாவுலகத்தைச் சார்வதால் எய்தும். இந் நோன்புவழித்தாம் செறிவினால் விரிவாம் உலகத் தொடர்பில்லாத சிவத்தினுருவம் எய்தும்.

(அ. சி.) சரியையால் சாலோகம் பெறலாம் என்றது இம் மந்திரம்.

(1)

1482. சமயங் கிரியையிற் றன்மனங் கோயில்

சமய மனுமுறை தானே விசேடஞ்

சமயத்து மூலந் தனைத்தேறன் மூன்றாஞ்

சமயாபி டேகந் தானாஞ் சமாதியே.

(ப. இ.) நோன்மைநிலையில் சிவனுழைவாகிய சமயம் 'நமசிவய' என்னும் திருவெழுத்தைந்தால் தன் உள்ளமே திருக்கோயிலாகக் கொள்ளுதல். சிவநோன்மையாகிய விசேடம். 'சிவயநம' என்னும் திருவைந்தெழுத்தே. திருக்கோயில் சிவநுண்மையாகிய நிருவாணம் 'சிவயசிவ' என்பதே திருக்கோயில் சிவநுகர்வை என்னும் திருமுழுக்கு அல்லது அபிடேகம். 'சிவசிவ' என்பதே திருக்கோயில் என்று வழிபடுதல். இந் நுகர்மை நிலையினைச் சிவனாம் சமாதி என்ப. சமாதி - நொசிப்பு..

(2)

---

14. சாமீபம்

(சிவனண்மை)

1483. பாசம் பசுவான தாகும்இச் சாலோகம்

பாசம் அருளான தாகும்இச் சாமீபம்

பாசஞ் சிரமான தாகும்இச் சாரூபம்

பாசங் கரைபதி சாயுச் சியமே.

(ப. இ.) பாசம் பசுப்போல் நெகிழ்ச்சியுறுநிலை சிவ அண்மையில் சிவவுலகமாகும். அப் பாசம் அருள்போல் வருத்துவதொழிந்து பொருந்து மளவானிற்பது சிவனண்மையாகும். பாசம் தோற்றத்தளவானிற்பது சிவவுருவமாகும். பாவம் அத் தோற்றமும் ஒடுங்கி நிற்பது சிவனாதலாகும்.

(அ. சி.) பாசம் பசுவானதாகும் - செயலற்ற பாசம் பசுப்போன்று நெகிழ்ச்சியுறும். பாசமருளானதாகும் - பாசம் வருத்தும் தன்மையறும். பாசம் சிரமான - பாசம் அதிகார மாத்திரையாய் நிற்கும். பாசம் கரை - பாசம் அற்று ஒழிதல்.

(1)

15. சாரூபம்

(சிவனுருவாதல்)

1484. தங்கிய சாரூபந் தானெட்டாம் யோகமாந்

தங்குஞ் சன்மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகூடா

அங்கத் துடல்சித்தி சாதன ராகுவர்

இங்கிவ ராக விழிவற்ற யோகமே.

(ப. இ.) எண்வகை உறுப்புக்களானமைந்த சிவயோக நெறியான் எய்துவது சிவவுருவம். இந்நிலையும் சூலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என வழங்கப்பெறும் நன்னெறியாகிய சன்மாக்கத்தினன்றிக் கிடையாது. அச் சிவயோகர் உடல் உறுப்புக்களோடு கூடியிருப்பினும் சித்திப்பயிற்சி பெற்றவராவர்.

(அ. சி.) யோகமார்க்கத்தால் சாரூபம் கிட்டும் என்றது இம் மந்திரம். அங்கத்துடல் - உறுப்புக்கள் அமைந்த உடல்.

(1)

1485. சயிலலோ கத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே

சயிலம தாகுஞ் சராசரம் போலப்

பயிலுங் குருவின் பதிபுக்க போதே

கயிலை இறைவன் கதிர்வடி வாமே.[1]

(ப. இ.) உலகத்து ஒப்பில் ஒருமலை என்று சொல்லப்படும் பொன் மலையினைச் சார்ந்த இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் அப் பொன்வண்ணமாதல்போல் சிவகுரு வீற்றிருக்கும் திருவூர் புகுந்தபோதே கயிலைமலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் இயற்கை அறிவொளி வடிவமாவன் மெய்கண்டானாகிய மாணவன். சயிலலோகம்: லோகசயிலம். சயிலம் - மலை. சயிலாதி : மலைகளுள் முதன்மையான கைலைமலை.

(அ. சி.) சயிலலோகம் - சிலை, சைலம், சயிலம் அஃதாவது மேரு "மேருவைச் சார்ந்த காகமும் பொன்னாம்" என்னும் பழமொழிப்படி "சயிலமதாகும் சராசரம் போல" என்றார்.

(2)

சாயுச்சியம்

(சிவனாதல்)

1486. சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது

சைவந் தனையறிந் தேசிவஞ் சாருதல்

சைவஞ் சிவந்தன்னைச் சாராமல் நூவுதல்

சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச் சியமே.[2]

---

1. படியில். 12. வெள்ளானை. 2.

" சுருக்கமில். யாப்பருங்கலக்காரிகை. 3.

2. கந்தமலர்க். அப்பர். 6. 84 - 4.

"முத்திநெறி. 8. அச்சோப்பதிகம். 1.

(ப. இ.) சிவனாம் நிலையில் முதனிலை சைவம் சிவனுடன் தொடர்புற்று நிற்றல். இரண்டாம்நிலை அந் நெறியின் உண்மை உணர்ந்து சிவன் அண்மையில் சார்ந்துநிற்றல். மூன்றாம்நிலை சார்ந்துநிற்றலைக் கடந்து முழுநூறு பூசிய முனிவர்போன்று வேறன்மையாக விரவி நிற்றல். இந்நிலையே சைவத்தின்கண் ஓதப்படும் சிவனார் திருவடிப் பேரின்பம் என்னும் சாயுச்சியமாகும். 'தோல்மறைந்து வெண்ணூறு தோன்றல் பொருள் வேறன்மைச். சால்புணர்ப்புச் சாற்றுந் தனித்து.

(அ. சி.) சாராமல் நூவுதல் - சார்ந்து நில்லாமல் இரண்டறக் கலத்தல்.

(1)

1487. சாயுச் சியஞ்சாக் கிராதூதஞ் சாருதல்

சாயுச் சியமுப சாந்தத்துத் தங்குதல்

சாயுச் சியஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச்

சாயுச் சியமனத் தானந்த சத்தியே.

(ப. இ.) சிவனாம் பெருநிலையாகிய சாயுச்சியம் சார்தல் மேலாலவத்தையில் நனவில் உயிர்ப்படங்குதல் வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லாமையாகிய உவர்ப்புநிலை உலகங் கடந்தநிலை இந் நிலை உபசாந்தநிலை என்றும் கூறப்படும். இதுவே சிவனாம் பெருநிலையில் தங்குதல். இவ்வுவர்ப்பு நிலை. 'காட்டல் வெறுப்புப்புக் காட்டாமை ஆம் விரும்பிங், கூட்டல் உவர்ப்பாம் உணர்' என்பதனான் உணரலாம் ஊட்டல் - ஒப்பக் காண்டல். சிவமாம் பெருவாழ்வே எய்துதல் முடிவிலாச் சாயுச்சியம். இதன்கண் சிவபெருமானது திருவருட் பேரின்பமாகவே திகழ்தல். இவ் விழுப்பேறு யான், எனது, ஆண், அறிவு, என்னும் இருமாத்திரைச் சொற்பொருளாய் ஆயிருர் நிற்குங்காறும் பெறுதல் இயலாது. ஆனால் பெண்,

அன்பு என்னும் ஒரு மாத்திரைச் சொற்பொருளாயவழி எய்துதல் இயையும். இயையவே விழுமிய முழுமுதற் சிவபெருமானும் கண், இன்பு என ஒரு மாத்திரைச் சொற்பொருளாய் விளங்கியருள்வன்.[1]

(அ. சி.) உபசாந்தம் - விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமை.

(2)

---

17. சத்திநிபாதம்

(திருவருள் வீழ்ச்சி)

மந்ததரம் (மிகுமட்டம்)

1488. இருட்டறை மூலை யிருந்த குமரி

குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்

குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி

மருட்டி யவனை மணம்புரிந் தாளே.[2]

(ப. இ.) அறியாமையாகிய இருள் சூழ்ந்த இவ் வுடலகத்து அறியாமையை நீக்கி அறிவை விளக்கும் திருவருட்குமரி மூலையிலிருப்பார்

---

1. சாத்தி. அப்பர். 5. 60 - 3.

2. மூலை. திருவுந்தியார், 12.

போன்று மறைந்துறைந்தனள். அறிவுக்கண் விளங்காது குருடாக இருந்த ஆருயிர்க்கிழவனைக் கூடுதல் கருதி அவனுக்கு ஏற்பட்ட குருடாகிய அறியாமையை அகற்றிச் சிவபெருமானின் எண்குணங்களையும் வண்ணமுறக் காட்டித் தன்மாட்டே பேரன்பு கொள்ளுமாறு மயக்கி அவன்பால் சிவமணம் கமழும்படி தான் கூடியிருந்தனள்.

(அ. சி.) இருட்டறை - அஞ்ஞான இருள் படர்ந்த சரீரம். குமரி திருவருட் சத்தி. குருட்டுக் கிழவன் - ஞானக்கண்ணில்லாத ஆன்மா, அஃதாவது அஞ்ஞானமுள்ள சீவன். குருட்டினை - அஞ்ஞானத்தை மருட்டி - தெளிவு உண்டாக்கி. மணம் புரிந்தாள் - தங்கினாள்.

(1)

1489. தீம்புல னான திசையது சிந்திக்கில்

ஆம்புல னாயறி வார்க்கமு தாய்நிற்குந்

தேம்புல னான தெளிவறி வார்கட்குக்

கோம்புல னாடிய சொல்லையு மாமே.[1]

(ப. இ.) சிவனடியின்பம் எய்துதற்குரிய நிலையினை எண்ணில் அந்நிலை திருவடியுணர்வாய் அவ் வுணர்வினை உணர்வார்க்கு இறவா இன்ப நுகர்வாம் சிவ அமிழ்தாய் நிற்கும். இத்தகைய இனிய உணர்வாகித் தெளிவறியுடையவர்கட்குக் கோப்புலனாகிய சிவஞானம் எண்ணியவாறே ஐம்புலனுகர்வின்பம் தரும் புறத்துப் பூங்காவொத்து அகத்துத் திகழும். கோப்புலன். கோம்புலன் என எதுகைநோக்கித் திரிந்தது. கோப்புலன் - உயர்ந்த ஞானம். கொல்லை - பூங்கா.

(அ. சி.) தம்புலன் - இன்பம் அனுபவிக்கும். தசை - சமயம். ஆம் புலனாய் - பொருந்திய அறிவாய். கோம்புலன் - சிவஞானம்.

(2)

1490. இருள்நூக்கி எண்ணில் பிறவி கடத்தி

அருள்நூங்கா வண்ணமே யாதி யருளும்

மருள்நூங்கா வானவர் கோனொடுங் கூடிப்

பொருள்நூங்கா இன்பம் புலம்பயில் தானே.[2]

(ப. இ.) பழமலமாம் இருளைப் பிறைமதிபோல் நூக்கி, அதன் பொருட்டு அவ் வுயிர்க்கு நேர்ந்த பல பிறவிகளையும் கொடுத்துக் கடத்தி ஆதியாகிய நடப்பாற்றல் திருவருள் நூங்காவண்ணம் உடனின்றருளும் அருளவே அவ் வுயிர் உன்மத்தம் அகலாத வானவர் கோனாகிய சிவபெருமானுடன் கூடி என்றும் நிலைத்திருப்பதாகிய பேரின்பம் நுகரும். உயிர்நிலைக்களமாம் உடம்பாகவும் அவ் வருள் திகழும். புலம்பயல் : பயில்புலம் - உறையும் உடம்பு.

(3)

1491. இருள்சூ ழறையில் இருந்தது நாடிற்

பொருள்சூழ் விளக்கது புக்கெரிந் தாற்போல்

மருள்சூழ் மயக்கத்து மாமலர் நந்தி

அருள்சூழ் இறைவனும் அம்மையு மாமே.

---

1. மாசில். அப்பர். 5. 90 - 1.

2. மன்னும். சிவஞானபோதம். 11. 2 - 2.

" முழுவதுங். 8. திருச்சதகம். 7.

(ப. இ.) புறவிருள் நிறைந்திருக்கின்ற அறையின்கண் உள்ள நுகர்பொருள்களை ஆராய்ந்து கைக்கொள்ளலுறுவார்க்கு அப் பொருளையும் நாடுவார் கண்ணையும் சூழ்ந்து ஒருங்கு விளக்கும் திருவிளக்கு விளங்கி நின்று எரிந்தாற்போன்று, அகவிருளாகிய மலமயக்கத்தால் அறிவு விளங்காத ஆருயிர் பேரின்பப் பெருவாழ்வு நல்கும் மெய்ப்பொருளாம் சிவத்தினைக் கூடி அழியா இன்பம் நுகர்தற்குத் திருவருள் விளக்கொத்து அவ் வுயிரின் அறிவினை விளக்கிச் சிவத்தினைக் காட்டித் திருவடியிற்கூட்டி வனப்பாற்றலாகத் துணைசெய்து நிற்கும். மெய்ப்பொருளாகிய அப் பெரும்நந்தி ஆருயிரின் நெஞ்சத் தாமரையில் வீற்றிருந்தருள்வன். அதனால் மாமலர்நந்தி எனப்படுவன். அப் பெருமான் ஆருயிர்களை ஆட்டலும் காட்டலும் கூட்டலும் ஊட்டலும் அவ் வுயிர்க்கு வாட்டமில் ஊணுமாய் விளங்குந் தன்மையினன். அதனால் அவன் ஒருவனே அம்மையப்பரென்னும் விட்டு நீங்கா ஒட்டியுறும் இருநிலையும் உடையனாவன். மாமலர் - சிவனடிமறவாத் தூயநெஞ்சம்.

(அ. சி.) இருட்டறையில் விளக்கொளியால் பொருளைக் காண்பது போல, அஞ்ஞான இருள் படர்ந்த சரீரத்தில் திருவருட் சத்தியின் ஒளியால் சிவமாகிய பொருளைக் காணலாம் என்றது இம் மந்திரம்.

(4)

மந்தம்

(மட்டம்)

1492. மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமும் நீக்கி

வெருட்டி வினையறுத் தின்பம் விளைத்துக்

குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி

அருட்டிகழ் ஞான மதுபுரிந் தானே.

(ப. இ.) திருவருளம்மை ஆருயிர்கள் தன்மாட்டு விருப்பம் கொள்ளும்படி அவ்வுயிர்களை மயக்கிக் கூடினள். அவளே அவ் வுயிர்கள் பழமலப் பிணிப்பால் மாயையின்கண் மயங்கிக்கிடந்த மயக்கினை நீக்கியருளினள். அச்சுறுத்தி வினைகளை அறுத்துத் திருவடியின்பத்தினை விளைத்தவளும் அவளே. அவளே ஞானக்கண் பெறாது அகக்கண் குருடாயிருந்த குருட்டினை நீக்கியருளினள். எய்தற்குரிய நன்மைகள் பலவற்றையும் காட்டித் திருவருள் வண்ணமாகிய சிவஞானத்தினைப் பதித்தருளினவளும் அவளே. அங்ஙனம் செய்தருளியவள் வனப்பாற்றலாகிய திருவருளம்மை. வனப்பாற்றல்: இதன் முதலெழுத்து வகரம். இதுவே 'சிவ' என்பதிலுள்ளவை.

(1)

1493. கன்னித் துறைபடிந் தாடிய ஆடவர்

கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்திலர்

கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்துண்டேற்

பின்னைப் பிறவி பிறிதில்லை தானே.[1]

(ப. இ.) புறத்தே செந்தமிழ் நாட்டுத் தென்கோடி முனையாகிய கன்னியாகுமரி என்னும் கன்னித்துறைத் திருத்தநீர்ப்படிந்து ஆடியவர்,

---

1. புறந்தூய்மை. திருக்குறள். 298.

" கங்கை. அப்பர். 5. 99 - 2.

அத்துடன் அமைந்துவிடுகின்றனர். அஃது அகத்தே விளங்கும் திருவருள் நெறியாகிய கன்னித்துறை படிந்தாடுதற்கு வழியென்று நினைந்து ஆண்டுச் சென்று பயிலும் கருத்துடையரல்லர். அத் திருவருள் நெறிச் செல்லும் கருத்துண்டாகுமானால் அவர் பிறவாப் பெருநெறி பற்றிப் பிறப்பற்றுச் சிறப்புற்று வாழ்வர்.

(அ. சி.) கன்னித்துறை - சத்தி பொருந்துதலுக்கு உரிய வழி.

(2)

1494. செய்யன் கரியன் வெளியன்நற் பச்சையன்

எய்த வுணர்ந்தவர் எய்வர் இறைவனை

மைவென் றகன்ற பகடுரி போர்த்தவெங்

கைய னிவனென்று காதல்செய் வீரே.[1]

(ப. இ.) படைத்தல் காத்தல் துடைத்தல் மறைத்தல் ஆகிய உலகியற்றொழில் நான்கிற்கும் கொள்ளும் திருமேனியின் நிறம் முறையே செம்மை, கருமை, பசுமை என்ப. இறைவன் இந் நிறங்களை மேற்கொள்கின்றனன் என்னும் உண்மையைப் பொருந்த உணர்ந்தவர் அவன் திருவடியினை அடைவர். எய்வர்; எய்துவர் என்பது எய்வரெனக் குறைந்து நின்றது. அவனே அறியாமைச் சார்பாகத் தோன்றிய தன் முனைப்பாகிய யானையினைத் தற்கிழமைப் பொருளாகிய நகத்தால் உரித்துப் போர்த்தனன். மழுவாகிய தீயினைக் கையில் தாங்கியவனும் அவனே. இம் முறைமையினை நினைந்து அவன்பால் பேரன்பு பூணுங்கள். இந் நிறவைப்புக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நானில வைப்பமைவினை நினைவுறுத்துவதாகும்.

(அ. சி.) செய்யன் - அயன். கரியன் - அரி. வெளியன் - அரன் (உருத்திரன்). பச்சையன் - ஈசன் (மகேசன்) மை வென்றகன்ற பகடு - யானை. வெங்கையன் - வேம் + கையன் - இடக் கரத்தில் எரி.

(3)

1495. எய்திய காலங்கள் எத்தனை யாயினுந்

தையலுந் தானுந் தனிநா யகமென்பர்

வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்குக்[2]

கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே.

(ப. இ.) உலகினுக்கு எத்தனை ஊழிகள் செல்லினும் சிவையும் சிவனும் ஒப்பில்லாத முழு முதன்மையராவரென்பர். நாடோறும் தம்மை வணங்கும் மெய்யடியார்கட்கு உண்மையறிவின்ப அடையாளத் திருக்கையால் மெய்ப்புணர்ப்புற்றிருக்கும் தவநிலையாற்றக் காட்டியருள்வர். அடையாளக் காட்டதுவுமாகும். உண்மையறிவின்ப அடையாளம் - சின் முத்திரை. அடையாளம் - பொறி.

(அ. சி.) கையில் - சின்முத்திரையால். கருமஞ் செய் காட்டு - யோகம் செய் என்று கூறுவது போலும்.

(4)

---

1. செய்யானை. அப்பர். 6. 60 - 2.

" செய்யாய். " 6. 57 - 3.

" காலன்வலி. " 6. 75 - 5.

2. கல்லாலின். தாயுமானவர். 42, கல்லாலின், 1.

1496. கண்டுகொண் டோமிரண் டுந்தொடர்ந் தாங்கொளி

பண்டுபண் டோயும் பரமன் பரஞ்சுடர்

வண்டுகொண் டாடு மலர்வார் சடையண்ணல்

நின்றுகண் டார்க்கிருள் நூக்கிநின் றானே.

(ப. இ.) ஞாயிறும் திங்களும் ஆகிய ஒளியிரண்டும் பழைமையாக ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்து வரினும் அவை இளைப்புறும். ஆனால், பரமனாகிய பரஞ்சுடர் என்றும் ஒன்றுபோலிருப்பன். வண்டு மொய்க்கும் கொன்றைமலர்மாலை யணிந்து நூண்ட திருச்சடையினையுடைய சிவபெருமான் திருவடியிணையினை நன்னெறி நால்வகையுள் மேலாம் அறிவு வகையில் நின்று கண்டோர்க்கு அவன் எழுந்தருளி இருள்நூக்கி ஆண்டருள்வன். நால்வகை: சூலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு.

(அ. சி.) இரண்டு - சூரியன்; சந்திரன் ஓயும் - தளர்வுறும்.

(5)

தூவிரம்

(முதிர்வு)

1497. அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை அப்பனார் தோட்டத்தில்

எண்ணிக்கும் ஏழேழ் பிறவி யுணர்விக்கும்

உண்ணிற்ப தெல்லாம் ஒழிய முதல்வனைக்

கண்ணுற்று நின்ற கனியது[1] வாகுமே.

(ப. இ.) அப்பனார் உடைமையாகிய தோட்டம் ஒன்றுள்ளது. அப்பனார் - சிவனார். அத் தோட்டம் ஆருயிர்களின் உடம்பாகும். அதன் கண் பொருந்தியிருக்கின்ற பெண்பிள்ளை திருவருளாற்றலாவள். அளவில்லாத எழுவகையாகத் தோன்றும் பிறப்புயிர்க்கு அத் திருவருள் உணர்வினை விளக்கும் உடம்பகத்துள்ள கருவிக் கூட்டங்களும் கருமக் கூட்டங்களும் ஆகிய அனைத்தையும் அத் திருவருள் அகற்றியருள்வள். அகற்றவே முழுமுதலாகிய விழுமிய சிவக்கனி கண்ணுறப் பொருந்தி நிற்கும். எண்ணிகும் என்பது எண்ணிக்கும் என எதுகை நோக்கித் திரிந்தது. எண்ணிகும் எண்ணைக் கடக்கும்; அளவிறக்கும்.

(அ. சி.) அண்ணிக்கும் - பொருந்தும். பெண்பிள்ளை - திருவருட் சத்தி. அப்பனார் தோட்டம் - சரீரம். எண்ணிக்கும் அளவுகடந்த. உண்ணிற்பது எல்லாம் - நெஞ்சத்துள் நிற்கும் வினைப்பயன்கள் எல்லாம்.

(1)

1498. பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவம் நல்கும்

மறப்பை யறுக்கும் வழிபட வைக்குங்

குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி

சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றார்க்கே.[2]

---

1. உழப்பின். 11. பட்டினத். திருவிடை. 10.

2. சிறப்பொடு. திருக்குறள். 18.

" பிறப்போ. அப்பர். 6. 30. 5.

" குறவிதோள். " 5. 60 - 3.

" வேடனாய். " 6. 83 - 5.

(ப. இ.) குறப்பெண்ணாகிய வெள்ளிமலை மலையாள் - திருவருள் அம்மை. செந்தமிழ்த் திருமுறை வழியே சிறப்புடன் பூசனைபுரியும் மெய்யடியார்கட்கு அவர்களுடைய பிறப்பை அறுப்பன். நானெறிப் பெருந்தவத்தை நல்குவன்.

அறியாமையான் நிகழும் சிவனை மறக்கும் மறப்பை அறுப்பன் 'சிவயநம' என்னும் திருவைந்தெழுத்தைக் கணித்து இடையறாது வழிபட வைப்பன்.

(அ. சி.) குறப்பெண் - குறிஞ்சி நிலப்பெண். பார்வதி.

(2)

1499. தாங்குமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைமகன்

பூங்கமழ் கோதைப் புரிகுழ லாளொடும்

ஆங்கது சேரும் அறிவுடை யார்கட்குத்

தூங்கொளி நூலந் தொடர்தலு மாமே.[1]

(ப. இ.) எட்டுத்திசைக்கும் தலைமகனோடு கூடி விளங்கும் திருவருளம்மையை உள்ளத்தாமரையினிடத்து இடையறாது உன்னுங்கள். மணங்கமழ்கின்ற மலர்சூடிய கூந்தலினையுடைய திருவருள் அம்மையின் திருவடியை வழிபடும் மெய்யுணர்வினையுடையார்க்கு நூங்கா ஒளி நூலமாகிய திருவருள் வீழ்ச்சி தொடர்ந்து அருள்புரியும். நூலம் - திருவருள்: உவமையாகுபெயர். திருவருள் வீழ்ச்சி : சத்திநிபாதம்.

(அ. சி.) தாங்குமின் - நினையுங்கள். ஒளி நூலம் - நூல ஒளி, சத்தி.

(3)

1500. நணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்

பணிகிலும் பன்மலர் தூவிப் பணிவன்

அணுகிய தொன்றறி யாத வொருவன்

அணுகும் உலகெங்கும் ஆவியு மாமே.

(ப. இ.) பலவாகிய நறுமலர்களைத் தூவித் திருவருளம்மையைப் பணிந்தாலும், அப் பணிவின்வழியே அணுகினும் மெய்யுணர்வினையே நல்குவள். சிவபெருமான் வேறறநிற்பினும் அணுகிய ஆருயிர்க் கிழவன் அவனருளாலன்றித் தன்னறிவால் காணும் தகைமையன் அல்லன். அச் சிவபெருமான் உயிர்க்குயிராய் நிற்பதுமட்டுமன்றி ஒன்றோடொன்று நெருங்கிச் சுழலும் அனைத்துலகினுக்கும் ஆவியாகவும் நின்றருள்கின்றனன்.

(4)

தூவிரதரம்

(முறுகல்)

1501. இருவினை நேரொப்பில் இன்னருட் சத்தி

குருவென வந்து குணம்பல நூக்கித்

தருமெனு ஞானத்தால் தன்செய லற்றால்

திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே.[2]

---

1. மிக்கதொரு. சிவஞானசித்தியார். 8. 2 - 19.

2. இனையபல. சிவப்பிரகாசம், பொது, 30.

" பசித்துண்டு. சிவஞானபோதம், 8. 1 - 2.

(ப. இ.) இறப்பில் தவமாகிய சீலம் நோன்பு செறிவு அறிவு என்னும் நன்னெறி நால்வகையால் நல்வினைப் பயனும் தீவினைப் பயனும் ஆகிய இரண்டிலும் உள்ளந்தோயாமல் உடல்தோய நின்று ஒப்புக் கொள்ளும் நிலை வந்தால் திருவருளாற்றல் சிவகுருவாக வெளிப்பட்டு வந்து ஆருயிர்கள்பால் முன்கிடந்த மருட்குணம் பலவற்றையும் நூக்கி அவ்வருள் தந்தருளுமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் திருவடியுணர்வினை நல்கும். அவ்வருளுணர்வால் ஆருயிரின் முனைப்பாகிய தஞ்செயலற்றால் ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலமும் தீரும். அம்மலம் தீர்ந்தால் அவ்வுயிர் சிவன் அவன் என்னும் சிறப்பினை எய்தும். இருவினையொப்பினை வருமொப்பால் காண்க : சந்தனமும் சாணகமும் சார்ந்த கூலிக்கெடுப்பார், எந்த மணமும் வரையார் இங்கு.

(அ. சி.) இருவினை நேரொப்பு - புண்ணிய பாவத்தில் சம உணர்வு. திரிமலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை.

(1)

1502. மாலை விளக்கும் மதியமும் ஞாயிறுஞ்

சால விளக்குந் தனிச்சுடர் அண்ணலுள்

ஞானம் விளக்கிய நாதன்என் உள்புகுந்

தூனை விளக்கி யுடனிருந் தானே.[1]

(ப. இ.) மாலைக் காலத்தில் இருட்டைப்போக்கி ஒளியை நல்கும் திருவிளக்கும், அதுபோன்ற மதியமும், பகலில் அதுபோன்று ஒளியை நல்கும் ஞாயிறும் விளக்கம் தருமாறு அவற்றிற்கு விளக்கம் அருளும் தனிச்சுடர் அண்ணலாகிய சிவபெருமான், ஆருயிர்களுக்கு உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்று திருவடியுணர்வினை விளக்குதற் பொருட்டுத் தானே முழுமுதல் தலைவன் என அருளி என் உள்ளே புகுந்துநின்றவனும் அவனே. அங்ஙனம் புகுந்தருளியதோடமையாது உடம்பின் மெய்ம்மைத் தன்மையினையும் விளக்கியருளி உடனாய்நின்றனன்.

(அ. சி.) ஊனை - சரீரத்தை.

(2)

புறச்சமய தூடணம்

(பிறநெறிப் பூழை)

1503. ஆயத்துள் நின்ற அறுசம யங்களுள்

காயத்துள் நின்ற கடவுளைக் காண்கிலா

மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள்

பாசத்தில் உற்றுப் பதைக்கின்ற வாறே.[2]

(ப. இ.) விரிவின்றிச் சுருங்கிய கட்டினுள் ஒடுங்கிநிற்கும் முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களினுள்ளும் மேல் ஆராய்தலின்றி அது அதுவே மெய்ம்மையென மயங்கி நிற்கின்றவர் 'உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்' ஆக எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானைக் காணமாட்டார். மெய்ப்பொருள் காணாமையால் மீண்டும் பிறப்பதற்கே ஆளாகி மாயக்

---

1. இல்லக. அப்பர், 4. 11 - 8.

" நாடி. " 5. 1 - 10.

2. காயமே, " 4. 76 - 4.

குழியாகிய கருக்குழியில் வீழ்வர். அங்ஙனம் வீழ்ந்து பிறப்பதால் மனைவி மக்கள் என்னும் பாசத்திலுற்றுத் தடுமாறுவர். இதுவே உள்ளம் நடுங்கி உலைதற்கு வழியாகும். முக்கூறு: புறப்புறம், புறம், அகப்புறம்.

(1)

1504. ஆறு சமய முதலாஞ் சமயங்கள்

ஊற தெனவும் உணர்க உணர்பவர்

வேற தறவுணர் வார்மெய்க் குருநந்தி

யாறி யமைபவர்க் கண்ணிக்குந் தானே.

(ப. இ.) ஆறுசமயம் முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற சமயங்களனைத்தும் பிறப்பற்றுச் சிறப்புற்றுப் பேரின்பம் எய்தலுறுவார்க்கு இடையூறாகும் என உணர்க. அங்ஙனம் மெய்ம்மையுணர்பவர் அச் சமயங்கட்கு வேறாகிய சித்தாந்தச் செந்நெறியினைத் திருவருள் துணையால் நன்றாக உணர்வர். உணரவே நந்தியாகிய சிவகுரு வெளிப்பட்டு வந்து அருமறை1 அருள்வன். அருளவே அவ் வருள் பெற்றார் ஆறியமைவர். அத்தகையோர்க்குச் சிவன் அணுக்கமாய் இன்புறுத்தியருள்வன். அருமறை - குருமொழி; உபதேசம். (சிவயநம).

(2)

1505. உள்ளத்து ளேதான் கரந்தெங்கும் நின்றவன்

வள்ளற் றலைவன் மலருறை மாதவன்

பொள்ளற் குரம்பை புகுந்து புறப்படுங்

கள்ளத் தலைவன் கருத்தறி யார்களே.[2]

(ப. இ.) ஆருயிரின் நெஞ்சினுள்ளே மறைந்து எங்கும் நூக்கமற நிறைந்துநின்றவன், வள்ளலாகிய முதல்வன். அவன் உச்சிக்கு அப்பால் அருள் வெளியில் காணப்படும் ஆயிரவிதழ்த் தாமரையில் வீற்றிருந்தருளும் அம்மையோடு கூடிய அப்பன். அவன் ஒன்பது ஓட்டைகளையுடைய நிலையில்லாத இவ் வுடலில் புகுந்து நின்றனன். இங்கிருந்து ஆருயிர்களின் செவ்விநோக்கி வெளிப்படுபவன் கள்ளத்தலைவனாகிய மறையோன். அவனது மெய்ம்மைக் கருத்தினை எவரும் எளிதாக அறியமாட்டார்கள் என்க.

(அ. சி.) பொள்ளல் - ஒன்பது ஓட்டைகள் உள்ள. மலர் உறை மாதவன் - உள்ளத் தாமரையில் வீற்றிருப்பவன்; 'மலர்மிசை ஏகினான்' இதன் வழித்து.

(3)

1506. உள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் என்பவர்க்

குள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் எம்மிறை

உள்ளத்தும் இல்லை புறத்தில்லை என்பவர்க்

குள்ளத்தும் இல்லை புறத்தில்லை தானே.[3]

---

1. பெருமலை. 12. சம்பந்தர், 42.

2. கள்ளத். திருவருட்பயன்; 10. அணைந், 10.

" வெள்ளநூச். அப்பர். 4. 75 - 9.

3. ஆக்கிலங். திருவுந்தியார், 9.

" உண்டெனி. திருக்களிற்றுப்படியார், 36.

" தெய்வம், குமரகுருபரர், நூதிநெறி விளக்கம், 74.

(ப. இ.) எங்கும் நிறைந்துள்ள சிவபெருமானை ஆருயிர்களின் உள்ளத்துமுளன் புறத்துமுளன் என்று அன்புடன் சிவயநம என்னும் செந்தமிழ்மறை ஓதி வழிபடுவார்க்கு எம்மிறையாகிற அச்சிவபெருமான் வெளிப்பட்டு நன்மை அருள்வன். உள்ளத்தும் இல்லை; புறத்தும் இல்லை என்று கூறுபவர்க்கு உள்ளத்தும் புறத்தும் வெளிப்படாது மறைந்து

நின்று நன்மையருள்வானல்லன். இல்லை என்பதன் பொருள் சிவபெருமானால் எய்தும் நன்மை இல்லை என்பதாம். இதற்கு ஒப்பு திருக்குறளில் என்ன இருக்கின்றது? அதில் ஒன்றுமில்லை என்பார்க்கு அத் திருக்குறளினால் எய்தும் நன்மை ஏதும் இல்லை என்பதாம்.

(4)

1507. முதலொன்றா மானை முதுகுடன் வாலுந்

திதமுறு கொம்பு செவிதுதிக் கைகான்

மதியுடன் அந்தகர் வகைவகை பார்த்தே

அதுகூற லொக்கும் ஆறு சமயமே.[1]

(ப. இ.) உறுப்பும் உறுப்பியுமாகிய யானை முதல் ஒன்றாகும். அவ் யானையின் மலைபோன்ற முதுகையும், துடைப்பம் போலும் வாலையும், தண்டுபோலும் உறுதியான கொம்பையும், முறம்போலும் செவியினையும், உலக்கைபோலும் துதிக்கையினையும், உரல்போலும் காலினையும் கண்ணிலார் பலர் தனித்தனி ஒவ்வோர் உறுப்பினை மட்டுந் தடவி யானை என்பது முறையே மலை எனவும், துடைப்பம் எனவும், தண்டெனவும், முறம் எனவும், உலக்கை எனவும், உரல் எனவும் கூறித் தம்முள் மாறுபட்டுச் சண்டையிட்டனர். அச் சண்டையினை ஒத்ததே ஆறு சமயத்தாரும் தத்தம் சமயமே உயர்ந்ததெனக் கூறி முரண்படுதல். கண்ணுள்ளான் ஒருவன் இவையனைத்தும் யானை அல்ல, இவையனைத்தும் யானையின் ஒவ்வோர் உறுப்பாகும். இவை யனைத்தும் சேர்ந்த உறுப்பியே யானையாம் என்று கூறியமைதிப்படுத்தினன். ஈண்டுக் கண்ணுள்ளான் திரு அருட்கண்ணுடைய சித்தாந்தச் சைவன்.

(5)

1508. ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டிலர்

ஆறு சமயப் பொருளும் அவனலன்

தேறுமின் தேறித் தெளிமின் தெளிந்தபின்

மாறுதல் இன்றி மனைபுக லாமே.[2]

(ப. இ.) முக்கூற்றுப் புறச்சமயத்துள் குறிப்பாக ஆறுவகைச் சமயம் வருமாறு : வைணவம், சமணம், பாஞ்சராத்திரம், பாட்டாசாரியம,ஂ உலகாயதம், சூனியவாதம் என்பன. இச் சமயங்களின் நின்றவர் சமயங்கடந்த தனிமுதற் சிவத்தைக் காண்கிலர். இச் சமயத்தாரால் கூறப்

---

1. விரிவிலா. அப்பர், 4. 60 - 9.

" பரிதி; " 5. 94 - 5.

" தம்மை. சிவஞானபோதம், அவையடக்கம்.

" ஓதுசமயங்கள். சிவஞானசித்தியார், 8, 2 - 3.

2. சைவ - தாயுமானவர். 39. காடுங்கரையும், 2.

" அறுவகைச். சிவஞானசித்தியார், மங்கலவாழ்த்து - 1.

படும் பொருளும் அவனல்லன். இவ் வுண்மையினைத் தெளிதற்பொருட்டு நல்லாருடன் ஆராயுங்கள். ஆராய்ந்து தெளியுங்கள். தெளிந்தபின் நுமக்குத் திருவடியாகிய நிலைத்த புக்கில்லாம் மனைபுகுந்து பேரின்பம் எய்துதலாகும். நல்லார் : நற்றமிழாகமம் கைக்கொண்டு நாளும் இடையறாதொழுகும் சித்தாந்தச் சைவர்.

(அ. சி.) ஆறு சமயம் - பைரவம், சமணம், பாஞ்சராத்திரம், பாட்டாசாரியம், உலகாயதம், சூனிய வாதம். (வேறுவிதமாகக் கூறுவாருமுளர்.)

(6)

1509. சிவமல்ல தில்லை யறையே சிவமாந்

தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வார்க்கிங்

கவமல்ல தில்லை அறுசம யங்கள்

தவம்வல்ல நந்திதாள் சார்ந்துய்யு நூரே.[1]

(ப. இ.) அறைகூவி விளம்புங்கால் சிவபெருமான் அன்றி வேறு ஒரு முழுமுதல் யாண்டும் இன்று. சிவமாம் பெருவாழ்வெய்தும் சூலம் நோன்பு செறிவு அறிவென்னும் இறப்பில் தவமன்றி வேறு சிறந்த தவமும் இல்லை. திருவடிப் பேறெய்தும் செந்நெறிச் செல்வர்கட்கு மேல் ஓதியனவன்றி ஆறு சமயங்களும் தவத்திற்கு மாறாகிய அவமேயாகும். செந்நெறித் தவத்தான் வெளிப்பட்டருளும் வல்ல சிவகுருவாகிய நந்தியெங்கடவுளின் திருவடியிணையினைச் சார்ந்து நுங்கள் உய்வீர்களாக.

(அ. சி.) அவமல்லதில்லை அறு சமயங்கள் - ஆறு சமயங்களும் பாபமார்க்கங்கள்.

(7)

1510. அண்ணலை நாடிய ஆறு சமயமும்

விண்ணவ ராக மிகவும் விரும்பியேம்

உண்ணின் றழிய முயன்றில ராதலான்

மண்ணின் றொழியும் வகையறி யார்களே.[2]

(ப. இ.) சிவபெருமான் திருவடியிணையினை எய்துதல் வேண்டுமென்று எண்ணிமுயலும் ஆறு அகச் சமயத்தவர்களும் பிறரும் அந்நாட்டமொழிந்து தாங்களே தேவராகவேண்டுமென்று மிகவும் விரும்புகின்றனர்.

விரும்புதலான் பிறப்புக்கு வித்தாம் ஏமம் என்று சொல்லப்படும் உள்ளே நிற்கும் ஆசை ஒழியமுயன்றிலர். ஆதலால் மண்ணில் பிறக்கும் பிறப்பறமுயலும் செந்நெறியின் நிற்கும் வகை அறியாராயினர் விரும்பி : விரும்ப எனத் திரிக்க ஏமம் என்பது ஏம் எனக் குறைந்து நின்றது.

(அ. சி.) அண்ணலை நாடிய ஆறு சமயம் - உட் சமயங்கள் ஆறும் உள் நின்று அழிய - ஆசை ஒழிய. மண்ணின்று ஒழியும் வகை - பிறப்பு அறும் வகை.

(8)

---

1. நமச்சி. அப்பர். 5. 97 - 22.

" புக்கில். திருக்குறள். 340.

2. வாழ்த்துவதும். 8. 2. அறிவுறுத்தல், 16.

1511. சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள எல்லாம்

பவகதி பாசப் பிறவியொன் றுண்டு

தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றில்

அவகதி மூவரும் அவ்வகை யாமே.

(ப. இ.) சிவபெருமான் திருவடியிணையினைச் சேர்ப்பிக்கும் நானெறி சேர் நன்னெறியே விழுப்பேறளிக்கும் முழுத்தவ நெறியாகும். அஃதொழிந்த மற்றுள்ள நெறிகளெல்லாம் பாசம் அறாமையால் பிறப்பைத் தரும் சிறப்பிலா நெறியாகும். அவர்கட்குப் பிறவியுண்டு. தனக்குத் தானே ஒப்பாகிய நன்னெறியாம் சன்மார்க்கம் தோன்றில் அதுவே சிவத்தைப் பேணும் தவகதியாகும். விண்ணவரினும் மேலாம் அயன் அரி அரன் என்று சொல்லப்படும் மூவரும் சிவத்தைப் பேணாமையால், பிறப்புக்கு வாயிலாம் அவகதியிற் சேர்வர். 'சிவத்தைப் பேணில் தவத்திற் கழகு' என்பதுங் காண்க.

(அ. சி.) தவகதி - சன்மார்க்கம் மூவரும் - மும்மூர்த்திகளும் : அயன், அரி, அரன்

(9)

1512. நூறு சமயம் உளவா நுவலுங்கால்

ஆறு சமயமவ் வாறுட் படுவன

கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறிநில்லா

வூறு பரநெறி யில்லா நெறியன்றே.[1]

(ப. இ.) சொல்லுமிடத்துச் சமயங்கள் அளவிறந்தனவாக வுள்ளன. அவ் வளவிறந்த சமயங்களும் ஆறுசமயம் கூறும் பொருள்களையே பெரும்பாலும் கூறுகின்றன. இங்ஙனம் கூறும் சமயங்களின் நெறியினைப் படிமுறை எனக்

கடந்து இவற்றினும் மேலாக வுள்ளது பரநெறியாம் சிவநெறியே என்று தெளிக. அச் சிவபெருமான் திருவடியே என்றும் பொன்றா இயற்கை எழில்சேர் எல்லையில் பேரின்ப இல்லாம் புகலிட வீடுபேற்று நெறியாகும். வீறு : பிறிதொன்றற்கும் இல்லாத் தனிப்பெருமுதன்மை.

(அ. சி.) நூறுசமயம் - அளவிறந்த சமயம். ஆறு சமயம் - மேலே கூறிய ஆறு சமயங்களும். அவ்வாறுள் - அளவிறந்த சமயங்களுள். வீறு பரநெறி - வலிமை மிக்க சிவநெறி.

(10)

1513. கத்துங் கழுதைகள் போலுங் கலதிகள்

சுத்த சிவனெங்குந் தோய்வுற்று நிற்கின்றான்

குற்றந் தெளியார் குணங்கொண்டு கோதாட்டார்[2]

பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப் பாரே.

(ப. இ.) தவநெறி பேணாது அவநெறி திரியும் வீணர்கள் பிறர் வெறுக்கும்படியாகக் குரல் எழுப்பிக் கத்தும் கழுதையினை ஒப்பர். இயற்கை உண்மை அறிவின்ப வண்மைச் சிவபெருமான் எல்லாஇடத்தும்

---

1. செங்கணவன்பால் 8. திருவெம்பாவை, 17.

2. பெற்றி, 8. திருவம்மானை, 20.

பிரிப்பின்றி விரவிநிற்கின்றான். மக்கள் அவனை நினையாமையாகிய குற்றமும் அக் குற்றத்திற்குக் காரணமாகிய மலப்பிணிப்பும் தம்பால் உள்ளன என்பதனை யுணரார். அவனுடைய மெய்ம்மையான புகழைப் பாராட்டித் தொழார். நிலையாப் பொருள்களாகிய உலகு உடைமை உடல்களில் மயக்கம் கொண்டு அதனால் பித்தேறி என்றும் பிறந்திறந்து துன்புறுவர்.

(அ. சி.) கலதிகள் - வீணர்கள்.

(11)

1514. மயங்குகின் றாரு மதிதெளிந் தாரும்

முயங்கி யிருவினை முழைமுகப் பாச்சி

இயங்கிப் பெறுவரே லீறது காட்டிற்

பயங்கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே.

(ப. இ.) உண்மை தெளியாமையால் மயங்குகின்றவர்களும், அறிவு தெளிந்தவர்களும் இருவினைப் பயன்களை நுகர்ந்து உச்சித்துளைக்குகை அருகிலிருக்கும் திருவருளம்மையினைக் கூடி அவள் இயக்கும் இயக்கத்தின் வழியே

செல்லப்பெறுவார்களானால் அவர்களுக்கு வினை முடிவும் பரவெளியும் அருட்கண்ணால் காட்டப்பெறும். காட்டப்பெறுதலாற் பிறப்பு இறப்புக் குறித்து ஒருசிறிதும் அவர் அஞ்சார். அவரே, நன்னெறியாகிய மேனெறியை எய்தியவர் ஆவர் முழைமுகப்பு ஆச்சி : உச்சித்துளையில் விளக்கும் திருவருளம்மை : ஆச்சி : அம்மை.

(அ. சி.) முயங்கு - அனுபவித்து. முழை முகப்பு ஆச்சி - குண்டலி சத்தி. ஈறு - வினை முடிவு.

(12)

1515. சேயன் அணியன் பிணியிலன் பேர்நந்தி

தூயன் துளக்கற நோக்கவல் லார்கட்கு

மாயன் மயக்கிய மானுட ராமவர்

காயம் விளைக்குங் கருத்தறி யார்களே.[1]

(ப. இ.) முழுமுதற்சிவம் மாற்றம் மனம் கழியநின்ற மறையோனாதலின் தொலைவிலுள்ளோன். அவன் அருள் கண்ணால் காணும் தவமுடையார்க்கு உயிர்க்கு உயிராய் வெளிப்படுதலின் நெருக்கமாக உள்ளவனுமாவன். இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கியவன் ஆதலின் பிணியிலன். அவன் திருப்பெயர் நந்தி இயல்பாகவே தூய்மையாகிய வாலறிவினன். அவனை ஒருமனப்பட்ட நெஞ்சினராய் அசையாது நின்று இடையறாது நோக்கவல்லார்க்குப் பிறப்பறும்; சிறப்புறும். திருவடிப் பேரின்பம் எய்தும். பிறப்பு இறப்புக்கு உட்பட்டு உடம்பால் விளையும் துன்பநிலையினை அறியாது அதுவே இன்பமென மயங்குவோர், மாயவன் மயக்கிற்பட்ட மருண்ட மாந்தராவர். சிறப்பு - திருவடிப்பேறு.

(13)

1516. வழியிரண் டுக்குமோர் வித்தது வான

பழியது பார்மிசை வாழ்தல் உறுதல்

சுழியறி வாளன்றன் சொல்வழி முன்னின்

றழிவறி வார்நெறி நாடநில் லாரே.

1.தாயி. அப்பர்: 5. 100 - 9.

(ப. இ.) மேல்நிலை கீழ்நிலை என்னும் இருவகைப் பிறப்பு நிலைக்கும் காரணமாகப் பழிக்கப்படுவது நில்லா வுலகினை, நிலையென மயங்கும் நிலைமை. ஓமொழியேனும் அல்லது புருவமத்தியேனும் என்று கொள்ளப்படும் சுழியினிடமாக வெளிப்பட்டுநின்று இயக்கவல்லவன் சிவபெருமான். அவன் ஆணைவழி முன்னின்று உலக அழிவினை உணரவல்லார் நன்னெறியினை நாடவல்லாராவர். அவர்கள் தீ நெறிக்கண் செல்லார்.

(அ. சி.) வழியிரண்டு - மேல்கதி, கீழ்கதி. சுழி - பிரணவம். அழிவு அறிவார் - நிலையாமையை உணர்வார். நெறி - முற்கூறிய இரண்டு வழிகளை.

(14)

1517. மாதவர் எல்லாம் மாதேவன் பிரான்என்பர்

நாதம தாக அறியப் படுநந்தி

பேதஞ்செய் யாதே பிரான்என்று கைதொழில்

ஆதியும் அந்நெறி யாகிநின் றானே.

(ப. இ.) இறப்பில் பெரும்தவத்தோரெல்லாம் மாதேவனாகிய சிவபெருமானே முழுமுதல்வன் என்பர் அதன் தூமாயையின்கண் விளங்கும் ஓசைமெய்யாகிய நாததத்துவ வடிவாக அறியப்படுவன் தூமாயை அவனுடைய நேராட்சி என்பர். அவன் திருப்பெயர் நந்தி அவனை வேறாகக் கருதாது அவனே உயிர்க்குயிராய் நிற்கும் முதல்வன் என்று 'சிவசிவ' என நினைந்து அம்மை அப்பரே என வாழ்த்தி ஆண்டருள் என்று கைதொழுதால் ஆதியாகிய சிவபெருமானும் அம்முறையே உடனாய் நின்றருள்வன். சி என்னும் முதலெழுத்து அப்பனையும், வ என்னும் இரண்டாமெழுத்து அம்மையையும் குறிப்பன.

(அ. சி.) நாதமதாக - நாத உருவினனாக.

(15)

1518. அரனெறி யப்பனை யாதிப் பிரானை

உரநெறி யாகி யுளம்புகுந் தானைப்

பரநெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம்

பரனறி யாவிடிற் பல்வகைத் தூரமே.

(ப. இ.) அரனெறியாகிய சிவனெறி அப்பனை ஆதியாகிய அம்மையை உடம்பின் இடப்பக்கமாகிய ஒரு கூற்றிலே விட்டுவிலகாது ஒட்டித் திகழும் முழுமுதற்சிவனை, அறிவு நெறியாகிய ஆருயிர்களின் உள்ளம் புகுந்தவனை, நன்னெறியாகிய வீடுபேற்றுநெறியினைத் தேடிய 'பண்டை நற்றவத்தால் தோன்றிப் பரமனைப் பத்திபண்ணும் தொண்டர்'களின் உள்ளத்தை உடனிருந்தறியும் ஒருவனை அறியாவிட்டால் வீடு பேற்றுவழி தொடுதற்கும் தொடுமாறுன்னுதற்கும் கிட்டாநெடுந்தொலைவாகும்.

(அ. சி.) அரன்நெறி - சன்மார்க்கம். உரநெறி - அறிவு நெறி. பரநெறி - முத்திநெறி. பல்வகைத் தூரம் - நெடுந்தூரம்.

(16)

1. வாது. அப்பர், 5. 100 - 4

" வித்தையோ. சிவஞானசித்தியார், 1. 3 - 7

" வாராண்ட, அப்பர், 6. 98 3.

1519. பரிசற வானவன் பண்பன் பகலோன்

பெரிசறி வானவர் பேற்றில் திகழுந்

துரிசற நீநினை தூய்மணி வண்ணன்

அரிதவன் வைத்த அறநெறி தானே.

(ப. இ.) மாயையின் குணங்கள் சிறிதும் இல்லாதவன் மேலாம் சிவபெருமான் ஒருவனே. அவன் எண்பெரும் அருட்குணங்களையுடையவன். இயற்கைப் பேரொளியாய் எவற்றினுக்கும் ஒளிகொடுப்பவனும் அவனே. மிகுதியும் உயர்ந்த தேவர்கள் அவனைத் தொழுவதால் தத்தம் பேறாகிய நிலையில் திகழ்கின்றனர். அவனை நம் ஆணவ முதலிய குற்றங்கள் நீங்கும்படி நெஞ்சே நீ நினைவாயாக. அவன் தூய பளிங்கு நிறத்தன். அவன் அருளிச்செய்த அறநெறியாகிய சன்மார்க்கம் மிக்க அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்தது.

(அ. சி.) பரிசற வானவன் - மாயை இல்லாதவனான சிவன். பெரிசறிவானவர் - மிக்க அறிவுள்ள வானவர். தூய்மணி - படிகமணி. அரிதவன் - அரிய தவத்தைச் செய்து அடையக்கூடியவன். அறநெறி - சன்மார்க்கம்.

(18)

1520. ஆன சமயம் அதுஇது நன்றெனும்

மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி

கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்

ஊனங் கடந்த வுருவது வாமே.[1]

(ப. இ.) அச் சமயம் நன்று இச் சமயம் நன்று என்று திருவருள் உணர்த்த உணரும் தன்மையில்லாதார் பிழைப்பின் பொருட்டு வஞ்சனையாகக் கூறும் மயக்கமொழிகளை ஒழிப்பாயாக. செந்தமிழ்க் கீதங்கள் தந்தருளிய சிவபெருமானை அவன் திருவருட்டுணையால் நாடுங்கள். நாடவே மலமாயை கன்மங்களாகிய குற்றம் நீங்கி எல்லாமாம் சிவபெருமானது உண்மையறிவின்ப வண்ணவடிவினைப் பெறுவீர்.

(அ. சி.) மாய மனிதர்-வஞ்ச மனிதர். கானங் கடந்த-தத்துவங்கள் கடந்த. ஊனம் - குற்றம்.

(19)

1521. அந்நெறி நாடி அமரர் முனிவருஞ்

செந்நெறி கண்டார் சிவனெனப் பெற்றார்பின்

முன்னெறி நாடி முதல்வன் அருளிலார்

சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாறே.

(ப. இ.) மேலோதிய நன்னெறியாகிய சிவனெறியைத் திருவருளாலுணர்ந்து அதனையே முதன்மை எனக் கைக்கொண்ட அமரரும் முனிவர்களும் திருவடியைத்தலைக்கூடும் செல்லும் நெறியினைக் கைக்கொண்டனர். அவர்கள் சிவமாம் பெருவாழ்வை எய்தினர். மக்களால் மாறுகொண்டு காலத்தால் பின்னும் முன்னுமாக அமைக்கப்பட்ட நெறிகளை நாடிச் செல்வோர் முதல்வன் திருவருள் பெறாதவராவர். ஆகவே, நன்னெறியாகிய செல்லும் நெறியிற் செல்லாதவராவர். அவர்கள் மயங்கும் மயக்கத்திற்கு ஓர் அளவில்லை.

1. இவ்வகைப்பல. 12. திருநாவுக்கரசர், 82

(அ. சி.) சென்னெறி - செல்லத்தக்க நெறி. பின் முன்நெறி - நந்தி வகுத்த சன்மார்க்கத்துக்கு முந்தியும் பிந்தியும் மானிடரால் வகுக்கப்பட்ட நெறிகள்.

(20)

1522. உறுமா றறிவதும் உள்நின்ற சோதி

பெறுமா றறியிற் பிணக்கொன்றும் இல்லை

அறுமா றதுவான வங்கியு ளாங்கே

இறுமா றறிகிலர் ஏழைகள் தாமே.

(ப. இ.) சிவன் திருவடியைப் பொருந்துதற்கு வாயிலாகிய நன்னெறியினை அறிவதும், உயிர்க்குயிராகிய தழல் வண்ணனாகிய சிவபெருமானை அறிவதும் ஆகிய அறிவினையறிவதும், அச் சிவனைப்பெறுமாறு அறிவதும் ஏற்பட்டால், எந்நெறியினரோடும் பிணக்கு ஒன்றும் ஏற்படமாட்டாது. பிறப்பறும்படி பேரொளிப் பிழம்பாம் சிவபெருமான் திருவடியிற் பிரிவிலா அடிமையாய் உறைதல் வேண்டும். இவ் வுண்மைகளை அறிவிற்குறைந்தார் அறியமாட்டார்.

(அ. சி.) உறும் ஆறு - அடையத்தக்க மார்க்கம். பிணக்கு - விரோதம். அறுமாறு - பிறவி அறும் வழி. அங்கியுள் - அங்கி உருவனான சிவபிரானிடத்தில். இறுமாறு - இலயிக்கின்ற விதம்.

(21)

1523. வழிநடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங்

கழிநடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர்

சுழிநடக் குந்துய ரம்மது நீக்கிப்

பழிநடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே.

(ப. இ.) சிவபெருமான் திருவடியிணைகளை அடைவதற்கு நேர் வழியாகத் திகழ்வது நன்னெறியே. அதன் வழியே செல்வது பயிற்சித் துணையாகும். உலகியல்பினைக் கடந்து செல்லும் புறச்சமயத்தார் கற்பனையாகக் கூறும் பொய்ம்மொழிகளைக் கேட்பார் நன்னெறிச் செல்லார். பிறப்பு இறப்புக்களாகிய சுழியிற்பட்டு நடக்கும் பெருந்துன்பத்தினை நூக்கியும் நிலையாப் பொருளைப் பற்றுச்செய்தலாகிய பழியினை நூக்கியும் நடப்பார்க்குச் சிவபெருமானைத் தொழுதலுமாகும்.

(அ. சி.) வழி - சன்மார்க்க வழி. பரிசு - சாதனம். கழி நடக்கு - வரம்பு கடந்த நடக்கை. கற்பனை - மானிடரால் கற்பிக்கப்பட்ட மதங்கள். சுழி நடக்கும் துயரம் - கற்பனை செய்யப்பட்ட மதங்களின் கொள்கைகளால் ஏற்படும் துயரம். பழி நடப்பார் - துன்பம் தருவனவற்றைப் பழித்து நடப்பார்.

(22)

1524. வழிசென்ற மாதவம் வைகின்ற போது
பழிசெல்லும் வவ்வினைப் பற்றறுத் தாங்கே
வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட்
டுழிசெல்லில் உம்பர் தலைவன்முன் னாமே.[1]

---

1. என்னபுண்ணியம் : சம்பந்தர், 2. 106 - 1.

(ப. இ.) சிவபெருமானை அடைதற்குரிய நன்னெறி மாதவம் இருக்கின்றபோது, புன்னெறிக்கண் செல்லும் கொடிய வினையின் பற்றறுத்துச் செல்லாமல் அப் புன்னெறியின் வழியே செல்லும் கொடு வினையார் சார்பைவிட்டகன்ற நன்னெறிக்கண் சென்றால் தேவதேவனாய் மூவர்கோனாய் விளங்கும் முழுமுதற் றலைவனாம் சிவபெருமான் அப்பொழுதே முன்னின்ருள்வன்.

(அ. சி.) பழி செல்லும் - நிந்தனை பரவுகின்ற. ஆங்கேவழி - அந்த நிந்தனை பரவும் வழியான பிற மார்க்கம். வழி செல்லில் - சன் மார்க்கத்தில் சென்றால்.

(23)

---

19. நிராசாரம்

(அல்லொழுக்கம்)

1525. இமையங்க ளாய்நின்ற தேவர்கள் ஆறு
சமயங்கள் பெற்றனர் சாத்திரம் ஓதி

யமையறிந் தோமென்ப ராதிப் பிரானுங்

கமையறிந் தாருட் கலந்துநின் றானே.[1]

(ப. இ.) இமையமலைபோன்று அசைவற நின்ற தேவர்கள் அவர்கள் நிலைமைக்கேற்றவாறு ஆறு சமயங்கள் பெற்றனர். அவற்றிற்குரிய சாத்திரங்களாகிய பொருள் நூல்களை ஓதினர். அடைதற்காய் அமைந்த நிலையினை அறிந்தோம் என்பர். ஆதிப்பிரானாகிய சிவபெருமானும் பிழைபொறுக்கும் தன்மையராய்ப் பொறுமையுடன் ஒழுகுவாருடன் கலந்து நின்றருள்வன் :

(அ. சி.) இமையங்கள் - இமயமலைபோன்று அசைவற நின்ற. அமை - அடையத்தக்கது. கமை - பொறுமை.

(1)

1526. பாங்கமர் கொன்றைப் படர்சடை யானடி

தாங்கு மனிதர் தரணியில் நேரொப்பர்

நூங்கிய வண்ணம் நினைவுசெய் யாதவர்

ஏங்கி உலகில் இருந்தழு வாரே[2]

(ப. இ.) தாரும்கண்ணியும் ஆக முறையே மார்பினிடத்தும் தலையினிடத்தும் கொன்றைப்பூவால் அமைந்தவற்றைச் சூடி விளங்கும் திருச்சடையினையுடைய சிவபெருமான் திருவடியிணையினை மறவாது உளங்கொண்டு தாங்கும் மெய்யடியார்கள் இந் நிலவுலகத்தில் தமக்குத் தாமே ஒப்பாக விளங்குவர். சிவபெருமானை நினையாது செந்நெறியினை நூக்கித்தாம் புன்னெறியிற் செல்லும் புரையாகிய குற்றத்தினை எண்ணாதவர் செய்வது இன்னதென்றறியாது இவ் வுலகத்தில் ஏங்கி இருந்து அழுவர்.

(அ. சி.) நேரொப்பர் - சமானம் ஆவார். நூங்கிய - அஞ்ஞானம் நூங்கிய.

(2)

---

1. போற்றுந். அப்பர். 4. 100 - 7.

" அல்லும். " 6. 78 - 5.

2. பெருமையால். 12, தடுத்தாட், 196.

1527. இருந்தழு வாரும் இயல்புகெட் டாரும்

அருந்தவ மேற்கொண்டங் கண்ணலை எண்ணில்

வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோனும்

பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பில்லை தானே.

(ப. இ.) புன்னெறிச் சென்று துன்புற்றிருந்து அழுவாரும் மக்கள் தன்மையாம் இயல்பு குன்றினாரும் நன்னெறி நான்கு தொண்டுகளாம் நற்றவத்தை மேற்கொண்டு அவ்விடத்து அண்ணலாகிய சிவபெருமானை வல்லவாறு 'சிவயநம' என எண்ணினால் அவன் எவ்வகை வருத்தமும் எய்தி வருந்தாதபடி செய்தருள்வன். சிவவுலகத்தார் நேர்தலைவனாகிய சிவபெருமான் திருவடியுணர்வினை நல்கியருள்வன். அதனால் இனிப் பிறப்பில்லையாகிச் சிறப்பு வந்துறும், பெருந்தன்மை - திருவடியுணர்வு.

(அ. சி.) இயல்பு - தன்னிலைமை. வானவர்கோன் - சிவன். பெருந்தன்மை - ஞானம்.

(3)

1528. தூரறி வாளர் துணைவர் நினைப்பிலர்

பாரறி வாளர் படுபயன் றானுண்பர்

காரறி வாளர் கரந்து பிறப்பார்கள்

நூரறி வாரநெடு மாமுகி லாமே.[1]

(ப. இ.) குற்றமாகிய தூர்வையைக் குணமென அறிந்து தம் மனம் போல்ஒழுகுபவர் யாண்டும் உள்ளுறு துணையாக நிற்கும் அம்மையப்பரின் நிலைப்பில்லாதவராவர். நிலையாத உலகமே பெரிதென மயங்கி அவ்வழியொழுகுவார் உலகப் பயனை நுகர்ந்து பிறப்பர். அறியாமை வயப்பட்டுத் தம்முனைப்புடன் ஒழுகுவார் மீண்டும் மீண்டும் இறந்து பிறந்து இன்னலுறுவர். திருவடியுணர்வாகிய அருள்நூர் அறிவார் அத் திருவடியுணர்வாக நின்று திருவருள் வண்ணமாவர். மாமுகில்-திருவருள் வண்ணம். இவர் சிவனடி இன்பம் எய்துவர். நூர் - தன்மை.

(அ. சி.) தூர் அறிவாளர் - ஈசனைத் தமக்குப் புறம்பாக நினைப்பவர். துணைவர் - பெத்தம் முத்திகளில் துணையாய் இருப்பவர் ஈசன் என்று: பார் அறிவாளர் - உலக அறிவுடையோர். படுபயன் - உலகப் பயன்களை. உண்பர் - துய்ப்பர். கார் அறிவாளர் - அஞ்ஞானிகள். கரந்து பிறப்பார் - செத்துப் பிறப்பார். நூர் அறிவார் - சிவத்தின் தன்மையை அறிவார். நெடுமாமுகில் - பெருமை தங்கிய கார்முகில் போன்றவர்.

(4)

1529. அறிவுடன் கூடி அழைத்ததோர் தோணி

பறியுடன் பாரம் பழம்பதி சிந்துங்

குறியது கண்டுங் கொடுவினை யாளர்

செறிய நினைக்கிலர் சேவடி தானே.[2]

---

1. படுபயன். திருக்குறள். 172.

" களவென்னும். திருக்குறள். 287.

2. செஞ்ஞாயிற்றுச். புறநானூறு. 30.

" துன்பக். அப்பர், 4. 92 - 6.

" ஆவதெ. 12. கண்ணப்பர், 67.

(ப. இ.) முற்றுணர்வாகிய சிவஞானத்துடன் கூடித் திருவருள் துணையால் தோணியாகிய சிவபெருமான் திருவடியினை ஓவாது அழைத்தால் அவர் திருவருளால் உடம்பு பொன்மயமாகும். பாரமாகிய தூவாமாயைத் தத்துவக் கூட்டங்களும் பழமலத்தால் நேர்ந்த மாயாகாரியமாகிய பழம்பதி என்னும் உடம்பும் அகலும். இவ் வுண்மையினைச் சிவனடியார்பால் நேரிற் கண்டிருந்தும், மலக்கொடும் வினைஞர் சிவபெருமான் திருவடியிணையினைச் சேருமாறு நினைக்கிலர்.

(அ. சி.) தோணி - சிவத்தின் திருவடி. பறி - பொன் போன்ற உடல். பாரம் - தத்துவக் கூட்டம். பழம்பதி - அநாதி மாயையால் ஆகிய சரீரம். குறி - கருத்து.

(5)

1530. மன்னும் ஒருவன் மருவு மனோமயன்

என்னின் மனிதர் இகழ்வரிவ் வேழைகள்

துன்னி மனமே தொழுமின் துணையிலி

தன்னையும் அங்கே தலைப்பட லாமே.[1]

(ப. இ.) நிலைபெற்ற ஒப்பில்லாத சிவபெருமான் அன்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு பொருந்தி விளங்கும் மனோமயன் ஆவன். இவ் வுண்மையினை மெய்யடியார்கள் கூறக் கேட்கும் மக்கள் அதனைப் பொருட்படுத்துகின்றாரில்லை. பொருட்படுத்தாது இகழ்வார் தாழ்ந்த அறிவினையுடையவராவர். அவ் வழிச் செல்லாது சிவபெருமானை மனங்கொண்டு நெருங்கித் தொழுங்கள். தொழுதால் ஒப்பில்லாத அவன் அப்பொழுதே வெளிப்பட்டருள்வன். அருளவே அவன் திருவடியினைக் கூடி இன்புறலாம்.

(அ. சி.) மன்னும் - நிலைபெற்று இருக்கும். ஏழைகள் - அறிவில்வறியவர். துணையிலி தன்னை - ஒப்பற்றவனை.

(6)

1531. ஓங்காரத் துள்ளொளி உள்ளே உதயமுற்

றாங்கார மற்ற அனுபவங் கைகூடார்

சாங்கால முன்னார் பிறவாமை சார்வுறார்

நூங்காச் சமயத்துள் நின்றொழிந் தார்களே.[2]

(ப. இ.) ஓங்காரத்தில் உள்ளொளி வண்ணமாக இருப்பவன் சிவன். அவன் அருளின்தோற்றம் அங்கே உண்டாக ஆங்காரம் அறும். அறவே சிவனடியின்ப நுகர்வு கைகூடும். இந் நிலைமை கைகூடாதவர் தங்கட்கு இறப்பு உண்டென எண்ணார். எனவே பிறவாமையைச் சார்வுறார். இத்தகையோர் பிறப்பு இறப்பினைத் தரும் புறச்சமய நெறியில் உழல்வர் - நுகர்வு : துய்ப்பு : அழுந்தியறிதல் : அனுபவம்.

(அ. சி.) நூங்காச் சமயம் - மயக்கம் நூங்காத பிரம சமயம்.

(7)

---

1. 'முழுத்தழல். அப்பர். 4. 113 - 5.

" அக்கு" 5. 97 - 14.

2. ஓங்காரமேநற். உண்மை விளக்கம். 35.

20. உட்சமயம்

1532. இமையவர் தம்மையும் எம்மையும் முன்னம்

அமைய வகுத்தவன் ஆதி புராணன்

சமையங்க ளாறுந்தன் றாளிணை நாட

அமையங் குழல்கின்ற ஆதிப் பிரானே.[1]

(ப. இ.) பிறப்புத் தேவர்களையும், சிறப்பிற்குரிய மக்களையும் மல ஆற்றலின் வன்மை மென்மைகளுக்கேற்ப வினைக்கூடாகப் பொருந்தக் கருவுறா நுண்ணுடல் கருவுறும் பருவுடல்களை மாயையினின்றும் படைத்தருளியவன் அம்மையோடு கூடிய தொன்மையன். அறுவகைச் சமயங்களும் படிமுறையான் தன் திருவடியிணையினை எண்ண வகுத்தருளினவன் தொன்மைச் சிவபெருமானேயாவன். இவ் வுண்மையறியாது சிலர் அச்சமயங்களில் நின்று மேல் நோக்காது உழல்கின்றனர்.

(அ. சி.) இமையவர் - இமயமலை வாசிகள். ஆதி புராணன் - உலக உற்பத்திக்கு ஆதியாகிய அநாதி முதல்வன்.

(1)

1533. ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள

என்றது போல இருமுச் சமயமும்

நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்

குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே.[2]

(ப. இ.) திருவடிப் பேறெய்துதற்குரிய வழிகள் ஆறாகும். அவ்வாறினையும் சமயங்கள் என்று கூறுவர். அவை படிமுறையின் வைத்து மேற்செலுத்துவன. இவ் வுண்மையினை உணராமல் இச் சமயம் நல்லது அச் சமயம் தூயது என்று சொல்லிச் சண்டையிடுவோர் குன்றினைப் பார்த்துக் குரைத்தெழுகின்ற நாயினைப் போன்றவராவர்.

(அ. சி.) குன்று குரைத்தெழு நாய் - (இஃது ஒரு பழமொழி.) குன்றைப்பார்த்து குரைக்கும் நாய், அஃதாவது, வீண் ஆரவாரம்.

(2)

1534. சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன் தன்னை

உய்ய வுயிர்க்கின்ற ஒண்சுடர் நந்தியை

மெய்ய பெருமையர்க் கன்பனை இன்பஞ்செய்

வையத் தலைவனை வந்தடைந் துய்மினே.[3]

(ப. இ.) சித்தாந்த சைவத்தின் மாண்புமிக்க ஒப்பில்லாத தலைவனை, அனைத்துயிரும் உய்யும்படியாக உயிருக்கு உயிராக நின்று உயிர்ப்புக் கொள்ளுமாறு துணைசெய்யும் உணர்வொளிப்பிழம்பாம் நந்தியை, உண்மையான நன்னெறியின்கண் ஒழுகும் தக்க அடியார்கட்கு

---

1. அண்டமே. அப்பர். 6. 56 - 7.

" போற்றுந் தகையன. 4. 101 - 7.

2. ஓதுசம. சிவஞானசித்தியார். 8. 2 - 3.

3. விள்ளத்தா. அப்பர். 4. 76 - 7.

அன்பனை, அனைத்துயிர்க்கும் பேரின்பம் அருளும் உலக முதல்வனை, காதலுடன் வந்து கழல்பணிந்து உய்வீர்களாக. உயிர்ப்பு - மூச்சு.

(அ. சி.) மெய்ய - மெய்யான.

(3)

1535. சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ நெறியிற்

பவனவன் வைத்த பழவழி நாடி

இவனவன் என்ப தறியவல் லார்கட்

கவனவ னங்குள தாங்கட னாமே.[1]

(ப. இ.) சிவபெருமான் ஆருயிர்கள் படிமுறையால் வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டு அமைத்தருளிய தெய்வநெறியாகிய நன்னெறியில் அச்சிவபெருமான் ஏற்படுத்திய பழைமையான சன்மார்க்க நெறியை ஆராய்ந்து நோக்கினால் நன்னெறிச் செல்வார் இவன் அவன் என்னும் வேறுபாட்டினை ஒழித்து ஆருயிர்கட்கு அருள்செய்யும் பேருயிரே சிவன் என அழைக்கப்படுகின்றான் என்னும் உண்மை காண்பர். இவ் வுண்மை அறியவல்லார்களுக்கு அவ்வச் சமயங்கள் தோறும் சிவபெருமான் நின்று பயிற்சி வேறுபாட்டிற்குத் தகப் பயன் அருள்வன்.

(அ. சி.) பவன் - பரமசிவன். பழவழி - பழைமையான சன்மார்க்கம்.

(4)

1536. ஒத்த சமயங்கள் ஓராறு வைத்திடும்

அத்த னொருவனாம் என்ப தறிந்திலர்

அத்தன் ஒருவனாம் என்ப தறிந்திடின்

முத்தி விளைக்கு முதல்வனு மாமே.[2]

(ப. இ.) அறுவகைச் சமயத்தையும் பருவத்திற்கேற்றவாறு அமைத்தருளியவன் சிவபெருமானே. அவன் ஒருவனே என்னும் உண்மையைப் பலரறிந்திலர். அத்தனாகிய அச் சிவன் ஒருவனே என்பதறிந்திட்டால், அங்ஙனமறிந்த மெய்யன்பர்க்கு வீடுபேற்றினை நல்கியருளும் முழுமுதல்வனும். அச் சிவபெருமானேயாவன்.

(5)

1537. ஆமா றுரைக்கும் அறுசம யாதிக்குப்

போமாறு தானில்லை புண்ணிய மல்லதங்

காமாம் வழியாக்கும் அவ்வே றுயிர்கட்கும்

போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யாளே.[3]

(ப. இ.) அவரவர் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு கூறப்பட்டுள்ள ஆறு சமயங்கட்கும் பயன் முன்னேறிச் செல்வதற்கு வழித்துணையாம் புண்ணியம் ஒன்றுமேயாம். சிவபெருமான் திருவடியின்பத்தினை அளிக்கும்.

---

1. வாது. 5. அப்பர். 100 - 4.

" ஆறொன்றிய " 4. 100 - 4.

2. ஓதுவித் " 4. 100 - 1.

3. கையிலிடு. " 4. 102 - 9.

" திருமறையோ. 12. அப்பூதி. 16.

நன்னெறியாம் சன்மார்க்கத்திற்குப் பயன் உயிர்களின் செவ்விக்கேற்ப ஊட்டும் சிவப்பேறேயாம். எல்லா வுயிர்களையும் அவ்வவ்வுயிர்களின் செவ்விக்கு ஏற்பப் பயனளித்து ஆட்கொள்பவன் திருவருளம்மையே.

(அ. சி.) ஆமாம் வழி - சரியான மார்க்கம் - அவ் வேறுயிர் - மலபரிபாகம் பெற்ற சீவர்கள்.

(6)

1538. அரனெறி யாவ தறிந்தேனும் நானுஞ்

சிரநெறி தேடித் திரிந்தஅந் நாளும்

உரநெறி யுள்ளக் கடல்கடந் தேறுந்

தரநெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே.[1]

(ப. இ.) அரனாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட நெறிகளை அறிந்த நானும், தலைமையாகிய நன்னெறியினை நாடியலைந்த நாளிலும் மிகவும் வன்மையாகிய காமம் வெகுளி மயக்கம் போன்ற குற்றக்கடலுள் மனம் அழுந்தி நின்ற அக் காலத்து அக் கடலினைக் கடந்து கரையேறுவதற்கு வேண்டிய முறைமையான சிறந்த நெறியினைத் தந்தருளிய நாளிலும் என்னைவிட்டு நீங்காது உடனாக நின்றருளியவள் திருவருளம்மையே.

(அ. சி.) நன்னெறி உணராது வேறு நெறிகளில் அலைந்து திரிந்த காலத்திலும் கூடவே இருந்து மலபரிபாகம் வருவித்துச் சன்மார்க்கத்தில் கூட்டியதும் சிவசத்தியே என்று கூறுவது இம் மந்திரம்.

(7)

1539. தேர்ந்த அரனை அடைந்த சிவனெறி

பேர்ந்தவர் உன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி

ஆர்ந்தவர் அண்டத்துப் புக்கவ் வருள்நெறி

போந்து புனைந்து புணர்நெறி யாமே[2]

(ப. இ.) திருவருளம்மையால் உணர்த்தவுணர்ந்த சிவபெருமானையடைந்த நன்னெறியானது, சிவநெறியைக் கைவிட்டு வேற்று நெறியிற் சென்றலைந்து பருவம் எய்தலும் மீண்டும் சிவனெறியைக் கருதி வந்தவர்க்கும் இடந்தரும் பெருவழி. ஏனைய நெறிகளினின்று ஒழுகி அவ்வப்பயன்களை அண்டமாகிய அவ்வவ் வுலகங்களிற் சென்று நுகர்வர். நுகர்ந்தபின் மீட்டும் திருவருள் நெறியாகிய சிவனெறி புகுந்து அந்நெறி ஒழுகி இறவா இன்பப் பேறெய்துவர். இவையனைத்தையும் உடனிருந்து உதவியருள்பவள் திருவருளம்மையே. "புண்ணியனை வையம் புகழ்ந்தவாறாம் புகழ்நூல்" அருளிச் செய்த நால்வருள், தேவாரம் அருளிய மூவருள் நடுவராம் முதல்வர் திருநாவுக்கரசு நாயனார். அவர் புறச்சமயம் புக்கு அருளால் மீண்டும் சித்தாந்தசைவப் பெருநெறி வந்து பெரும்பேறெய்தி நம்மையெல்லாம் ஆட்கொண்டருளியமை இதற்கொரு சாலும் கரியாகும். சாலும்கரி - போதுமான சான்று.

(அ. சி.) தேர்ந்து அவ் அரனை அடைந்த - திருவருட் சத்தி உணர்த்த அறிந்து அடைந்த. பேர்ந்து - விலகி. உன்னி - உண்மை

---

1. ஆதி. 12. சம்பந்தர். 129.

2. போற்றுங். அப்பர். 4. 101 - 7.

" ஓதுவித் " 4. 99 - 1.

நெறியென்று கருதி. பெயர்ந்த பெருவழி - சென்றடைந்த பிற சமயங்கள். ஆர்ந்தவர் - அவ்வச் சமய ஒழுக்க நெறி நின்றவர். அண்டத்துப் புக்கு - அவ்வச் சமயங்களுக்குத் தக்க போக பூமிகளில் சென்று புசித்து நீங்கி அருணெறி போந்து - பூமியில் மறுபடியும் திருவருள் கூட்ட உட்சமயங்களில் புகுந்து படிப்படியாக மேலேறி. புனைந்து புணர் நெறியாம் - பின் உண்மை இதுவென்று கண்டு அதனைப் புகழ்ந்து கைக்கொண்டு அடையும் சன்மார்க்க நெறி ஆகும்.

(8)

1540. ஈரு மனத்தை யிரண்டற வீசுமின்

ஊறுஞ் சகாரத்தை ஓதுமின் னோதியே

வாரும் அரனெறி மன்னியே முன்னியத்

தூருஞ் சுடரொளி தோன்றலு மாமே.

(ப. இ.) திருவருள் துணையால் பொறிபுலன்வழிச் செல்லும் மனத்தை அடக்கி ஆளுங்கள். வேறுபட்ட நெறிகளிற் செல்லும் செலவினை அகற்றுங்கள். இகரம் ஊர்ந்த சகரத்தை-சி என ஒட்டெழுத்துடன் அஃதாவது வ என்னும் எழுத்தும் சேர்த்துச் 'சிவ' என ஓதுங்கள். அங்ஙனம் ஓதிவருங்காலத்து அரனெறியில் நிலைத்துச் சார்பாகக் கருதப்படும் 'ய' கரத்தையும் கூட்டிச் 'சிவயசிவ' என ஓதுங்கள். அங்ஙனம் ஓதுங்கால் அடிப்படைச் சிவஒளி உள்ளொளியாகத் தோன்றும் என்க. இகரமாகிய இன்பப்பேறு ஆருயிர்கட்கே உரியது. அதனால் ஆருயிர் இகரம் எனக் குறிக்கப்படும். சிவபெருமான் அறிவின்பாகவும் ஆருயிர் இன்பியாகவும் அழைக்கப்படும். 'சி' 'ச்+அ+இ' ச்:ச. சத்து உண்மை. திருவருள். அ: அறிவு - சிவன். இ: இன்பு - திருவடி: இன்பி - இன்பந் துய்க்கும் ஆருயிர். எனவே 'சி' என்னும் சிறப்பின் முதலெழுத்து உண்மை அறிவு இன்பம் ஒருங்கமை ஓர் உருவாய்த் திகழும் உண்மை வண்மையுணர்ந்தின்புறுக. இது 'சிவயநம' வின் முதலெழுத்தாதலும் நோக்குக.

(அ. சி.) ஈரும் மனம் - சலிக்கும் மனத்தை. இரண்டற - ஒரே நிலையில் நிற்க. ஊரும் சகரம் - சி. வாரும் அரனெறி மன்னி - வ எழுத்தைச் சேர்த்து. முன்னி - எண்ணிய. உயிர் தூரும் - மண்டி இருக்கும்.

(9)

1541. மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத்

தனற்குறி யாளனை ஆதிப் பிரான்தன்னை

நினைக்குறி யாளனை ஞானக் கொழுந்தின்

நயக்குறி காணில் அரனெறி யாமே[2]

(ப. இ.) அகத்தவமாகிய யோகக் காட்சியில் சிவபெருமான் மின்னல் போன்று அறிவொளி அருள்வன். அத்தகைய சிவபெருமானைத் திருநான்மறைவல்ல சிவமறையோன் அம் மறையிற் குறித்தபடி சிவனை முழுமுதலாக்கொண்டு செந்தழல் ஓம்பும். சிவவேதியராகிய அந்தணர்க்கு அவ்வனல் வடிவாகத் தோன்றிருள்வன். அவனே ஆதிப்பிரானாகிய அம்மையப்பனாவன். மெய்யன்பர்கள் நினைக்கும் நினைவுக்குறியாகிய திருமேனி கொண்டருள்வன். செறிவு நோன்பு சூலமாகிய முத்திறத்தார்க்கும்

---

1. இவனுலகில். சிவஞானசித்தியார், 10.

வெளிப்பட்டருளும் அகஒளி, புறவொளி, திருவுரு ஆகிய மூன்றுங் கடந்த அறிவு நிலையாகிய ஞானநெறியில் உணர்வுக்கு உணர்வாய்த் தோன்றும் பேரறிவுப் பேரொளியை அருட்கண்ணாற் காணின் அதுவே அரனெறியாகும். சிவபெருமானை முழுமுதலாகக்கொண்டு கொலையும் புலையுமொழித்துச் செந்தமிழ்த் திருநான்மறைவழியே செய்யும் நல வேள்வியே சிவவேள்வி என்க. அதுவே 'கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே பெற்றர்' செய்யும் சிவத்தொண்டாகும். 'பசுவேட்டு எரியோம்பு' மென்பதற்கு அனைத்துயிரும் இன்புற்று வாழவேண்டுமெனச் சிவவேள்வி சிறக்கப் பேணும் என்பதே பொருளாம். 'எரிபெருக்குவர் அவ்வெரி ஈசன, துருவருக்கம தாவ துணர்கிலார்' செய்யும் மயலுற்ற அயலவர் வேள்வியே பிறவேள்வி என்க. பசு - மன்னுயிர்த் தொகுதி.

(அ. சி.) மினற்குறியாளனை - மின்னல்போன்ற ஒளியுடையானை. அனற்குறியாளனை - சிவாக்கினி உருவமானவனை. நினைக்குறியாளனை - சகுணத்திருமேனியுடையானை.

(10)

1542. ஆய்ந்துண ரார்களின் ஆன்மாச் சதுர்பல

வாய்ந்துண ராவகை நின்ற அரனெறி

பாய்ந்துணர் வார்அரன் சேவடி கைதொழு

தேர்ந்துணர் செய்வதோர் இன்பமு மாமே.[1]

(ப. இ.) நெறிகளை ஆராய்ந்துணரும் தன்மையிலாதாராகிய ஆவிகளின் திறமைப்பாடு பலவாகும். வாய்ந்துணர்ந்து அவ் வழியிலே நின்று நன்னெறியாகிய அரனெறியிற் சென்று உணர்ந்து ஒழுகுவார் ஒரு வகையினர்; அரன் திருவடியிணையினைக் கைதொழுவர் மற்றொரு வகையினர். அங்ஙனம் ஏர்ந்துணர்ந்தொழுகுவார் எய்தும் பெரும் பயன் திருவடியின்பமேயாகும்.

(அ. சி.) வாய்ந்து உணராவகை - வாய்ந்து உணரும் வகை. (உணரா : செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்), ஏர்ந்து - சிவஞானம் கைவரப்பெற்று. உணர்செய்வது - அநுபவிப்பது.

(11)

1543. இத்தவம் அத்தவம் என்றிரு பேரிடும்

பித்தரைக் காணின் நகுமெங்கள் பேர்நந்தி

எத்தவ மாகிலென் எங்குப் பிறக்கிலென்

ஒத்துணர் வார்க்கொல்லை யூர்புக லாமே.[2]

(ப. இ.) நன்னெறியாகிய சிவனெறியிற் கொண்டுய்க்கும் எந்நெறிகளிலும் செய்யப்பெறும் தவங்களெல்லாம் அவ்வந்நெறியினிற்பார்க்கு ஏற்புடையனவே. எனவே இத்தவம் அத்தவம் என்று வேறுபடுத்திப் பேசுவோர் பித்தராவர். அத்தகையோரைக் காணில் நம் நந்தியாகிய சிவபெருமான் சிரித்தருள்வன். எவ்வகைத் தவமானாலென்ன, எவ்வகைப் பிறப்பு எய்தினாலென்ன, திருவருள் துணையால் திருவடியுணர் வெய்துவார் விரைந்து சிவவுலகு எய்துவர்.

(அ. சி.) ஒல்லை - சீக்கிரம். விரைவில்.

(12)

---

1. பெருகலாம். அப்பர், 5. 88 - 1.

2. ஒட்டாத." 4. 5 - 9.

" நமச்சி." 5. 97 - 22.

1544. ஆமே பிரான்முகம் ஐந்தொடு மாருயிர்

ஆமே பிரானுக் கதோமுக மாறுள

தாமே பிரானுக்குந் தன்சிர மாலைக்கும்

நாமே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே.[1]

(ப. இ.) சிவபெருமானின் திருமுகம் ஐந்துள. அவை இயக்கம் ஆட்சி. நடுக்கம் தோன்றுவித்தல் என்னும் தொழில் பற்றிய பெயர்களுடையன. இவற்றை ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோ சாதம் எனவும்

கூறுப. இத் திருமுகங்களின் இடம் முறையே உச்சி கிழக்கு தெற்கு வடக்கு மேற்கு எனத் திசைநோக்குவன. இத் திருமுகங்கள் ஐந்துடன் ஆருயிர்களை உடல் உலகுடன் பொருத்துவதும், மாயையைக் காரியப்படுத்துவதும், வினைமலங்களைத் தொழிற்படுத்துவதும் ஆகிய நடப்பாற்றலாகிய ஆதிசத்தி கூழ்நோக்கிய திருமுகம் என்று கூறப்படும். இதனுடன் சேர்த்து ஆறு திருமுகங்கள் உள. இவை சிவபெருமானுக்குரியன. இத்துடன் அயன் அரி முதலிய தேவர்கள் தலை மாலையும் பூண்டுள்ளார். மக்களாகிய நாம் அச் சிவபெருமானுக்கு அன்புடையராவோம். நரரியல்பு : நாரரியல்பு; நாரம் - அன்பு.

(அ. சி.) ஆருயிர்...ஆறுள-ஆர் உயிர்களும் மாயை (Matter) யின் அணுக்களும் தங்கும்படியான அதோ முகத்தையும் கூட்டச் சதாசிவத்தின் முகங்கள் ஆறாகும்.

(13)

1545. ஆதிப் பிரானுல கேழும் அளந்தவன்

ஓதக் கடலும் உயிர்களு மாய்நிற்கும்

பேதிப் பிலாமையின் நின்ற பராசத்தி

ஆதிக்கட் டெய்வமும் அந்தமு மாமே.

(ப. இ.) அம்மையோடு கூடிய அப்பனாகிய சிவபெருமான் உலகை அளந்த மாலாகவும், அம் மால் நிறம்போலும் ஒலியுடைய கடலாகவும் அக் கடல் சூழ் உலகில் வாழும் பல்வேறு உயிர்களாகவும், கலப்பால் ஒன்றாய் நிற்பன். அவன் வனப்பாற்றலாகிய திருவருளம்மையுடன் பிரிப்பின்றி மரமுங் காழ்ப்பும்போல ஒருவனே இருநிலைமையுமாய் நிற்பன். அவ் வம்மையே நடப்பாற்றலாகிய ஆதியும் ஆவள். அவளே ஒடுக்கத்தைச் செய்யும் ஆண்டவனுமாவள். ஆதி - நடப்பாற்றல்.

(அ. சி.) பேதிப்பிலாமையில் - பிரிவு இல்லாமல். ஆதிக்கண் - சிருட்டி ஆரம்பத்திலும், அந்தமும் - ஒடுங்கும் காலத்திலும்.

(14)

1546. ஆய்ந்தறி வார்கள் அமரர்வித் தியாதரர்

ஆய்ந்தறி யாவண்ணம் நின்ற அரனெறி

ஆய்ந்தறிந் தேனவன் சேவடி கைதொழ

ஆய்ந்தறிந் தேனிம்மை அம்மைகண் டேனே.[2]

---

1. தலையே. அப்பர், 4. 9 - 1.

2. நானேயோ. 8. திருவேசறவு - 10.

" தேடிக். அப்பர், 4. 9 - 12.

(ப. இ.) அமரரும் வித்தியாதரரும் சிவனை ஆய்ந்தறிவார்கள். அவர்கள் ஆய்ந்து அறிய முடியாதபடி அப்பால் நின்றதாகும் அரனெறி. சிவபெருமானின் திருவடியைத் தொழும்பேறு கிடைத்தமையால் அவ்வருள் துணையால் அவனை ஆராய்ந்துணர்ந்தேன். அம் முறைமையினால் நிலையாதனவாகிய இம்மை உம்மையாகிய மறுமைகளை வெறுத்து ஒதுக்கினேன். அதனால் செந்நெறியாகிய அம்மையென்னும் அரனெறியின் உண்மையினை உள்ளவாறு உணர்ந்தேன். அம்மை - திருவடிப்பேறு.

(அ. சி.) ஆய்ந்து அறியாவணம் - சாதாரண மனிதர்கள் ஆராய்ந்து அறிய முடியாத. காய்ந்து - விருப்பு வெறுப்பு இன்றி.

(15)

1547. அறியவொண் ணாதவ் வுடம்பின் பயனை

அறியவொண் ணாத அறுவகை யாக்கி

அறியவொண் ணாத அறுவகைக் கோசத்

தறியவொண் ணாததோர் அண்டம் பதிந்ததே.[1]

(ப. இ.) பெறுதற்கரிய மக்கள்யாக்கையின் பயன் வீடுபேறடைதல். அதனையடையும் வழிவகைகளை எளிதாக்க அகச் சமயம் ஆறனையும் அருளினன். உண்டென்று கூட உணரமுடியாத தொன்மை ஆணவ மலத்தை அறுவகைசெய்து, உணவுடம்பு, வளியுடம்பு, மனவுடம்பு, அறிவுடம்பு, இன்பவுடம்பு ஆகிய ஐவகையுடம்புகளானும் அறியமுடியாத திருவருள் பெருவெளி ஆருயிர்மாட்டுப் பதிந்ததென்க. அறுவகை - அற்றுப்போம்வகை. ஐவகை உடம்பினையும் முறையே அன்மையகோசம் பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்த மயகோசம் என்ப. அகச்சமயம் ஆறும் வருமாறு : 1. ஆவிக்கற்கோள். 2 ஆவி வேற்றுமைக்கோள். 3. சிவனொப்புக்கோள். 4. கருவி சென்று பற்றுங்கோள். 5. சிவன் செயலின்மைக்கோள். 6. சிவத்திரிபுக்கோள் என்பன. இவற்றை முறையே பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசமவாதம், சங்கிராந்தவாதம், ஈசுவரவிகாரவாதம், நிமித்த காரண பரிணாமவாதம் எனவுங் கூறுப.

(அ. சி.) உடம்பின் பயன் - உடம்பினால் பெறப்படும் பயன் முத்தி. அறுவகை - ஆறுவகை உட்சமயங்களாக. அறியவொண்ணாத அறுவகை - அறிதற்கு அரிதாகிய ஆணவமலம் அறும்வகை செய்து. கோசத்து - உடம்பினுள், அண்டம் - அண்டகாரணனாகிய சிவம்.

(16)

நான்குறுதி பெற்றார் சிவநற்றாட் பேறுறுவர்

நூன்முறைஐந் தாந்தந்திரம் நோக்கு.

ஐந்தாம் தந்திரம் முற்றும்.

---

1. பலரைப். திருவருட்பயன். 3. இருள்மலநிலை. 5.

" என்று. 12. வெள்ளானைச் சருக்கம், 53.

" மருவானந்தம். சிவஞானசித்தியார், 4. 2 - 18.

" தோற்பாவைக்." 4. 2 - 19.